

NR 3 juni 1998

Lösnummer 58:- (inkl moms)
Finland: 41 mk

Flugfiske i Norden

Så vadar du Torrflugelax Arjeplogsfjällen
Rustad för fjället Fiske med kläckare

FiN:s tjugonde
årgång

capricorn.se

SLUTA LETA !

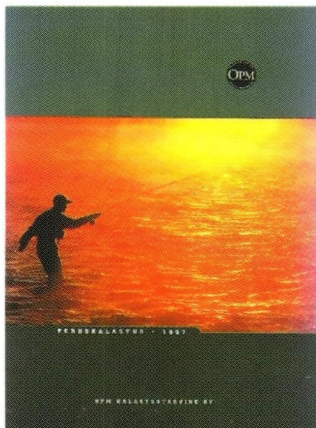
Vi erbjuder alla ledande varumärken av kvalificerad flugfiskeutrustning till seriösa flugfiskare. Det mesta av det bästa finner du i vår produkt-katalog 1998. Du kan även välja direkt från våra leverantörers produktkataloger, till förmånliga CC-Club medlemspriser, minimum 10% prisreducering.

Utöver nedanstående varumärken ingår i CAPRICORNs sortiment följande: WINSTON flugspön, POWELL flugspön, THOMAS&THOMAS flugspön, DIAMONDBACK flugspön, HENCHEL flugrullar, STEEL FIN flugrullar, ARI T HART flugrullar, CORTLAND linor, JW OUTFITTERS väskor och tillbehör, WHEATLEY flugaskar, SIMMS vadare och kläder.

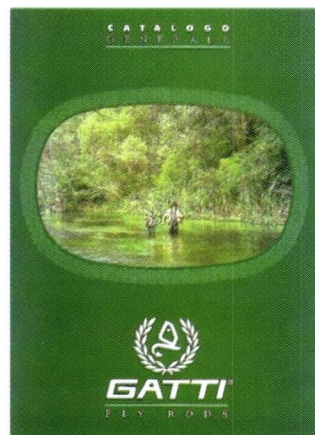
Aktiv Fritid Norge

ABEL flugrullar.
GUIDELINE spön, rullar,
linor, vadare och kläder.
LEE WULFF linor.
AIRFLO tafsar och linor.
FISHERMAN EYEWEAR
solglasögon.
MUSTAD flugkrok.

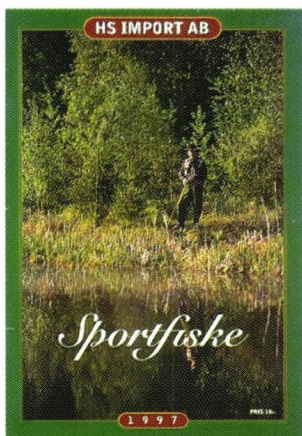
OPM Sverige/Finland

SCOTT flugspön.
BAUER flugrullar.
LAMSON flugrullar.
VISION spön, rullar
och linor.
SHAKESPEARE spön,
rullar och linor.
PENN flugspön, rullar.
HODGMAN vadare och
kläder.
STRUBLE rullfästen.
CADDIS flytringar.
ROMAN MOSER tafsar.

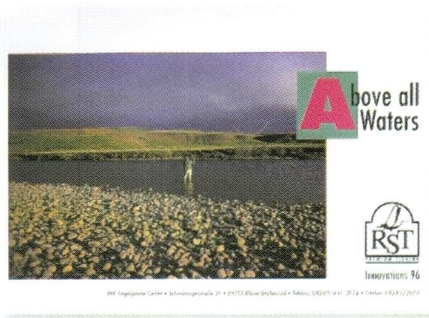
GATTI Italien

Flugspön, flugrullar,
spötuber i aluminium
och konstkläder.
Exklusiva rullfästen.

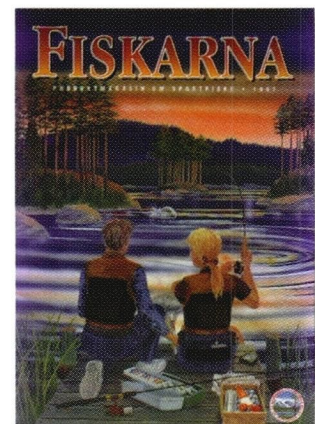
HS Import Sverige

BLACKMASTER
spön, rullar,
tillbehör.
BLACKLEVEL spön.
HILEVEL spön.
TEENY linor.
AQUASURE lim.
FISHIN GLUE lim.
KUMASAMA
flugaskar.
SILENCIO flytring.
PACIFIC BAY
spöbyggnad.
GUDEBROD
spöbyggnad.
FLEXCOAT
spöbyggnad.
DYNA KING bindstöd.

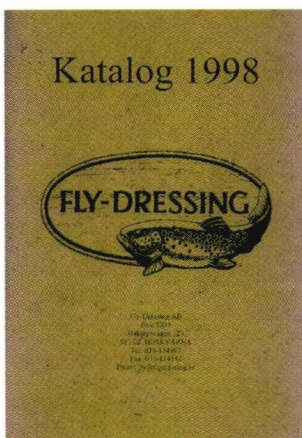
RST Tyskland

M3 flugspön.
MPL flugspön.
KOH-I-NOOR
flugrulle.
REGENT
flugrulle.
ZIRKON
flugrulle.

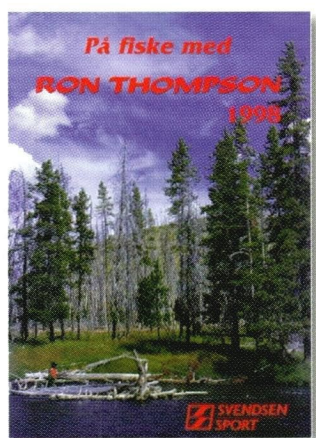
BIOS Sverige

SCIENTIFIC ANGLERS
fluglinor, rullar och
tillbehör.
BROWNING vadare
och flytring.
POOL 12 spön och
tillbehör.
RIO linor.
CREEK COMPANY
väskor och tillbehör.
HELLE knivar.
MOTOR GUIDE
elmotorer.
ZEBCO spön och rullar.

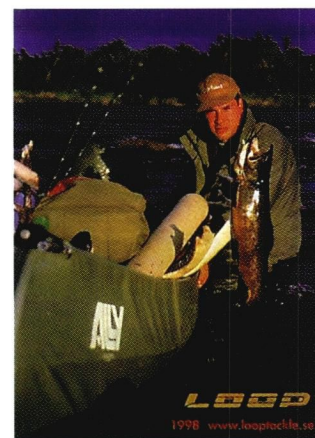
Fly Dressing Sverige

MASTERLINE fluglinor,
rullar, spön och tafsar.
MARRYAT flugrullar, spön
och tafsar.
UFM flugspön.
FISH CAT4 flytring.
MASTERCARE kemikalier.
BRODIN trådhvar.
GHERKE kemikalier.
DANICA bindstöd och
flugaskar.
HOFFMAN hackel.
VENIARD bindmaterial.
HMH bindstöd.
SUNRISE bindmaterial
och verktyg.
ROCKY MOUNTAIN
DUBBIN bindmaterial.
PARTRIDGE flugkrok.
DAIICHI flugkrok.

Ron Thompson Sverige

LOOMIS flugspön och
rullar.
RON THOMPSON
spön, rullar, flugaskar,
vadare, kläder och
linor.

LOOP Sverige

SAGE spön, rullar
och linor.
LOOP spön, rullar,
linor, tillbehör,
vadare och kläder.
REC rullfästen.
LOON kemikalier.
TIEMCO verktyg
och krok.

www.capricorn.se

är Capricorn Flys internationella adress på Internet. Gör ett besök där för att se nykomna specialerbjudanden och produktnyheter.

Missa inte den enormt populära informationskällan ANSLAGSTAVLAN med underrubriken Fiskeplatser. Där finns verkligt heta tips.

Skandinavien mest besökta flugfiskesajt.

175 941 träffar under Mars 1998.

Kom och provkasta, på vår 40 meters kastbana med vattendamm, ett 50-tal flugspön från de världsledande märkena SAGE, LOOMIS, SCOTT, GATTI, RST, BLACKMASTER, FENDER, LOOP, POOL 12 m.fl.

ShowRoom

CAPRICORN FLY, BOMSARVET 86, 781 95 BORLÄNGE,
TEL 0705-555548, 0243-232370, FAX 0243-232080

e-post capricorn@capricorn.se
internet <http://www.capricorn.se>

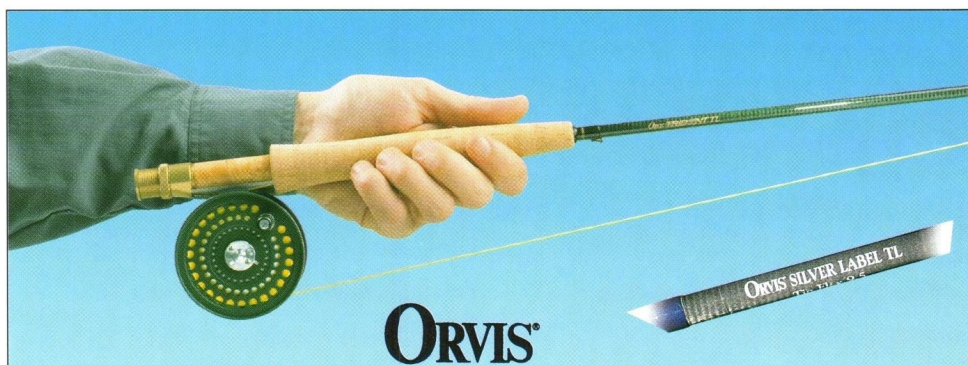
Flugfiske i Norden

NR 3 juni 1998

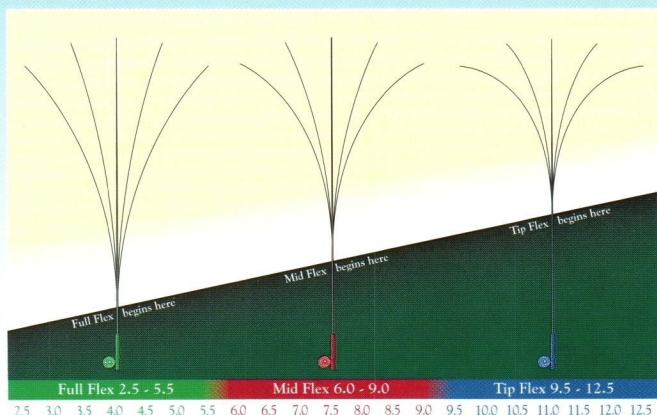
Innehåll i detta nummer:	Sid
Ledaren	5
Torrflugelax på Varanger	6
Knutar för mörkerfisket	10
Vada utan att bada	12
Nytt fra Danmark	16
Flugor med förlängda kroppar	17
Rustad för fjället	20
Fiske med kläckare	24
Mørrumsfluen	28
Flytringsfiske i Arjeplogsfjällen	29
Minnen från ett orört paradiset	32
Nytt fra Norge	35
Matta ner tafsens	36
Tag tåget till fjällen	37
Nytt från Sverige	39
Aftenfluer	40
Marknadsnytt	44
De vanligaste kastfelen	48
Köp, sälj & byt	56
Festmat på fjället	58
Ett lite enklare alternativ på fjällmaten	60
Streaking Rackelhamer	62

Omslagsbilden:
Foto: Gunnar Westrin

Orvis introducerar ett nytt system för bestämning av aktionen på spöet. Är du förtjust i en aktion kan du nu med lätthet hitta ett annat spö med annan längd och klass men ändå samma aktion.

Säljes av vakna redskapshandlare i hela landet.

NYTT FÖR 1998 ORVIS TL

De är de lättaste spön som Orvis någonsin byggt. Tack vare ny teknik kan de sätta samman olika tape-ringar på samma spö. Det gör spöna starkare och lättare.

Finns som Trident TL samt den något förenklade varianten Silver Label TL.

Prisnivå: 5.500:- resp 3.100:-

FULL FLEX 2.5-5.5

- Speciellt för korta delikata kast.
- Vid fiske med tunna tafsar blir aktionen som en shockabsorber.
- En härlig känsla vid drilling av fisk.
- Traditionell Orvis aktion.

MID FLEX 6.0-9.0

- Fungerar utmärkt på de flesta ställen och de flesta kaststilar.
- Stor kombination av buttstyrka för drilling av fisk och medium aktion för lätta kast.
- Även denna aktion medger tunna tafsar.
- Ett bra val för den som vill ha endast ett spö för alla typer av fiske.

TIP FLEX 9.5-12.5

- Ger den smalaste kastloopen för långa kast.
- Ger möjlighet för snabba korta kast i olika riktningar.
- Lätt spötopp gör att spöet känns mycket lätt.

GENERALAGENT

Box 5194 200 70 Malmö
Tel. 040-26 06 77

BRINGSÉN

The World's Finest Fly Reels

Enligt flugfiskare jorden runt så är detta världens bästa flugfiske rullar.

Det är en härlig upplevelse att drilla fisk på en BRINGSÉN Anti-Reverse rulle. Den totala kontrollen att justera bromsen med vevarmen är suverän.

Du har nu full kontroll över fighten och

kan njuta istället för att vara orolig.

För dig som föredrar direktvevade rullar så är Black Shadow rullarna populärare än någonsin. Med bromsjustering på vevsidan och så jämn och fin broms du kan tänka dig är detta den mest prisvärda rullen på marknaden. Se till så att du inte blir utan rulle denna säsongen också. Pris från 1.985:-
Beställ katalog!

Thomas & Thomas

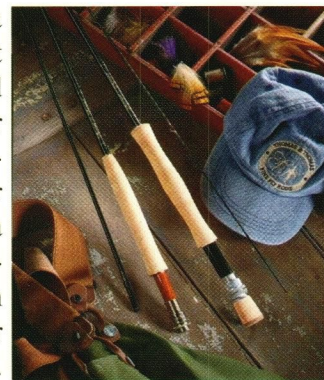
Fine Fly Rods

Flugspön av absolut högsta kvalitet. Det är inte konstigt att T&T får högst betyg vid tester av flugspön, dom är helt enkelt otroliga. Kastegenskaperna hos spöna är överlägsna och du kan fiska hela dagar utan att bli uttrötad.

Finishen på spöna är helt sagolik.

Om du vill ha ett spö som både är en dröm att fiska med och att titta på, ja då är det Thomas & Thomas som gäller.

T&T finns även som spö klingor.

Bringséns Sportfiske

Parkvägen 33, 375 30 Mörrum
Tel: 0454 - 507 50
Fax: 0454 - 510 48

Sportfisket i brytningstid

Åtskilliga gånger har jag på ledarplats talat om fisketurismen och de arbetstillfällen denna skulle kunna skapa. Nu, när statsekonomien inte längre ger samma möjlighet till sysselsättningsskapande åtgärder i vårt lands avfolkningsbygder som tidigare, har det dessutom blivit högsta politiska mode att se privat småföretagande som inte bara rumsrent, utan till och med önskvärt. Samtidigt ökar kraven på meningsfulla fritidsaktiviteter både här hemma och ute i Europa. En sådan aktivitet är sportfisket, som nu dessutom fått extra stor uppmärksamhet genom den fantastiska uppgången av lax i våra norrlandsälvar de senaste säsongerna. Mycket talar för att den kommande sommaren medför det verkliga genombrottet och att laxfiskets turistvärde kommer att uppmärksammas också långt utanför sportfiskarnas led. Det bör rimligen medföra att de arbetstillfällen sportfisket skapar för första gången kommer att ställas mot antalet arbetstillfällen bland yrkesfiskarna och att insikten att laxen är värdefullare i älvarna än ute i havet växer.

Det senare är inte minst viktigt; det kan nämligen på några års sikt också förankra medvetandet om våra norrlandsälvars ekonomiska värde för annat än elkraftsproduktion. Sportfisket kan bli den lokala hårdvaluta som gör att älvarnas berättigande som fritt strömmande vatten inte längre oemotsagt kan ifrågasättas. Blir uppmärksamheten tillräckligt fokuserad på norrlandsälvarna som goda laxälvar, bildar detta i den allmänna debatten en motvikt till kraftverksutbyggarnas lobbyverksamhet. Laxfisket kan ge våra sista strömvatten den uppmärksamhet som bidrar till deras räddning; inga politiker har råd att bortse från opinioner och de är därför i grunden lyhörda. Laxfiskets popularitet och folkliga förankring är därför mycket viktig.

Alla har vi en stark kulturell förankring i den bygd där vi lever och verkar, och i många länder förknippar man ofta denna identitet med just den älv eller dalgång man bor i. En outbyggd, fritt forsande älv med god uppgång av lax har här ett viktigt symbolvärde – oavsett om man är sportfiskare eller inte. Det är något att vara stolt över. Ungefär som man som lokalpatriot håller på hemstadens fotbollslag. Engagemang för hemälven ökar.

Laxfisket är naturligtvis i det allmänna medvetandet mer

spekulativt och har större genomslagskraft än örings- och harrfisket. Men även detta fiske kommer säkert också att få medvind, kanske också flugfisket som sådant, eftersom flugfiske och laxfiske många gånger sammanknippas och blir synonyma begrepp hos politiker och allmänhet.

På flera platser i landet finns också idag något jag efterfrågat sedan många år, nämligen yrkesutbildningar med inriktning på fiske, vattenvård och turism. Det innebär att det under kommande år finns större möjligheter än tidigare att ta hand om och kanalisera fisketurismen på ett ansvarsfullt sätt, nu när denna fått ekonomiska förtecken. Det gäller inte bara laxfisket; även det traditionella fjällfisket, som idag lätt nås med fiskeflyget, ser allt fler vildmarkscamper växa upp. Här blir det branchens ansvar att turistfisket sker till fromma för både fisk och fiskare, och att man inte lockas till överbokningar under den korta, intensiva sommarsäsongen, med onormalt slitage, nedskräpning och överfiskning som resultat.

Men det gäller också att ansvariga myndigheter utarbetar tydliga och långsiktiga spelregler för att alla, såväl turistnäringen som turisterna, ska kunna göra meningsfulla planeringar.

Ett exempel är förvirringen kring årets laxfiske i östersjöälvarna, där besked lämnades mycket sent. Ett annat exempel är det senaste utspelet om utlänningsars rätt till fiske i våra renbetesvatten. Väljer sportfisketuristerna att besöka vatten, där det råder oklarhet om fisketillstånden, och vågar man inom näringen satsa för fullt om man inte vet att regelverket ligger långsiktigt fast?

De närmaste åren kommer att visa hur uthålligt det goda laxfisket i våra norrlandsälvar blir. Vi vet alla att laxuppgången är helt beroende av hur vi löser laxfiskeproblematiken i Östersjön. Låt oss hoppas att Fiskeriverket under dess nya chef, Karl Olov Öster, får politiska mandat att lyfta fram sportfisket mer än vad som skett tidigare.

Gunnar Johnson

Torrflugelax på Varanger

Varanger! En vindpinad kust där himmel och hav möts långt borta vid horisonten. Inte ett träd så långt blicken når, bara en oändlig vidd med mjuka konturer av låga fjäll med enstaka vita snöfläckar. Där ligger Komagälven, och där tar laxen på små, stripande torrflugor!

Text, foto & karta: Göran Claréus

En svag, sydvästlig vind med påföljande värmebölja, så kallad ryssvärme, mötte mig under mitt första besök vid Komag älv ute på Varanger för många år sedan. Luften fullkomligt dallrade i värmen, och när jag stegade ut på den lilla älvbron några hundra meter uppströms mynningen, blev jag varse en underbar syn. Nere i det klara och grunda vattnet tumlade ett fyrtiotal laxar i varierande storlek runt på sin vandring uppför strömmen. Detta gav mig den verkliga fiskefebern och i ilfart for jag vidare upp till Komagvær, den lilla klunga hus som innebar all bebyggelse på platsen. Där löste jag med stor iver ett fiskekort för en hel vecka. Så återvände jag med största fart till älven.

Nu skulle här bli storfiske, det stod helt klart! Jag började till och med planera vad jag skulle göra med alla flugfångade laxar. Att det skulle bli många stod helt klart! Flera kunde ju gravas för att sparas som proviant för kommande dagar.

Några kunde kanske stekas över det medförda stormköket för omedelbar konsumtion. Skulle det ändå bli några feta blanklaxar över när mitt fiske avslutades, kunde jag ju ge bort dem till någon fiskare efter älven som inte hade haft samma stora fiskelycka som jag själv...

Att den sanna verkligheten skulle bli mycket smärtsam fick jag inse när min fiskevecka var till ända. Inte den minsta tillstymmelse till luksus fick jag, trots att jag harvade på med spöt nere vid älven under dygnets alla timmar. Inte det minsta lilla nafs i mina så dyrbart inköpta laxflugor. Ändå bar dessa så förtrollande namn som Jock Scott,

Durham Ranger, Thunder & Lightning och Silver Grey.

Det kanske bör tilläggas att jag vid denna tidpunkt var ganska färsk som laxfiskare. Ja, ska sanningen fram hade jag då ännu ej fått min första lax på fluga. Ändå trodde jag mig veta allt av vikt om detta sätt att fiska. Men hej, vad jag bedrog mig!

En stor och färggrann Jock Scott, som fiskades tvärs över den klara strömmen med täta och ivriga kast, gav inte det minsta resultat. Ändå skulle denna fluga vara en av de mest kända av de gamla klassiska laxflugorna. Nej, laxarna bara fnyste åt min fluga och dök med stort förakt ner i djupet. När jag så uppmärksammade vad ortens fiskare hade på sina tafsar, små och ynkliga, dubbelkrokade miniatyrflygkor, förstod jag varför mina tilltänkta laxar skräckslagna med största fart återvände mot havet. Här gällde alltså att byta till allra minsta tänkbara ammunition!

Sagt och gjort, jag skaffade mig samma typ av flygkor som alla andra fiskade med; dubbelkrokade Silver March Brown och den helnorska Sølvdokka i storlekarna 8 och 10.

Här ute på Varanger har ortsborna sedan länge utvecklat ett säreget fiske efter laxen. I älvar som Komagälv, Skallälv och Västra Jakobsälven fiskar alla med långa bambuspön eller moderna teleskopmetspön i upp till 6 meters längd. Tafsen är alltid minst lika lång som spöt, och cirka en meter från spetsen finns en halvmeterlång upphängare. Här apteras en dubbelkrokad fluga i ungefär storlek 10. Längst ut på tafsens sitter så en fluga som kan vara numret större, alltså 8. Upphängaren

är knuten så att den vid hugg kan glida ner till ändflugan, detta för att den nedre flugan inte skall dragga fast i botten. I försiktiga kast, utan att själva fluglinan förs över laxen, fiskar man så neröver det grunda vattnet. I slutskedet av kastet förs spöt långsamt uppåt, så att upphängarflugan stripar uppe på vattenytan. Det är ofta nu, på den stripande flugan, som laxen hugger med en våldsam attack! Det kan nämnas att ett snarlikt fiskesätt med upphängarflugor för lax också bedrivs i Skottland och på Irland.

Komagälven är mycket grund och stenig, och vid den första anblicken har man svårt att tro att detta skall vara ett laxvatten av bästa klass. Men allt

Börsälv i Finnmark, där det varje sommar fångas lax på torrfluga.

som oftast kan det stå lax bakom nästan varje större sten, och då komagälaxen är en villig hoppare, avslöjar den genast sin ståndplats. Förmodligen är det just att älven är mycket grund och under högsommaren har en hög temperatur, som gör att laxen livligt attackerar små flugor som fiskas ytligt och som gärna får stripa på vattnet. Detta för genast tanken till regelrätt torrflugefiske.

Vid de grunda och klara Finnmarksälvarna har man också möjlighet att fånga laxen på torrfluga, vilket är rätt unikt. Älvar som Börsälv, Storälv vid Kunes, Neiden, Västra Jakobsälven, Skallälv och Komagälv har alla den karaktär och de förutsättningar som

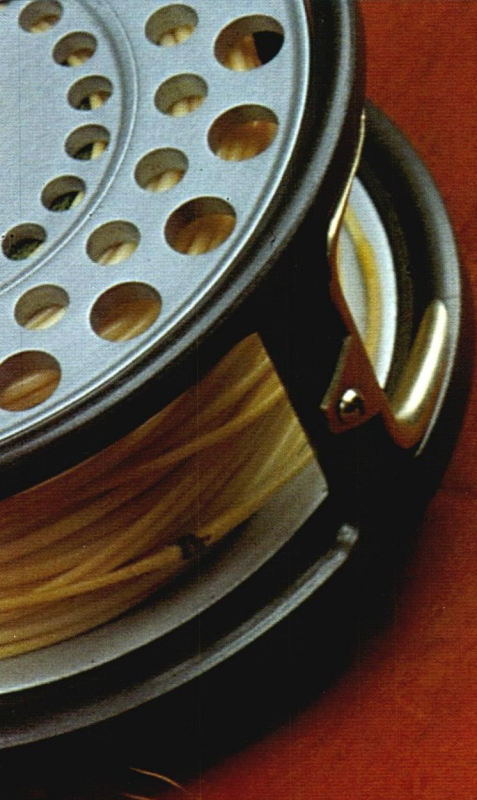
kan ge ett lyckat torrflugefiske på atlantlax.

Stora yviga flugor

De vanligaste torrflugor som används för lax är rätt stora och yviga. Hjorthår brukar ofta ingå, då det genom sin ihåliga struktur ger flugorna stor flytkraft. Förutom hjorthåret binder man också ofta in ett flertal styva hackel för att ytterligare öka flytkraften. Flugorna binds på tunn krok, typ enkel low water i storlekar 2–10. Partridge har en utmärkt krok som passar, likaså Kamasan och Mustad.

Det var främst i Kanada som torrflu-

gefisket efter lax fick sitt stora genombrutt under trettio-talet. Amerikanen George M L LaBranche hade tidigt börjat utveckla metoden, och han skrev också en bok i ämnet: "The Salmon and the Dry Fly". Men det var ändå den mycket kände flugfiskaren Lee Wulff som renodlade tekniken och som komponerade särskilda laxtorrflugor som blivit standardmönster. Dit hör Gray Wulff, White Wulff och Royal Wulff. Torrflugan Bomber utvecklades omkring 1960 för fiske i den nordamerikanska älven Miramichi, New Brunswick, och upphovsmannen är amerikanen Elmer Smith. Flugan finns i flera färgvarianter, till exempel Gray
forts på nästa uppslag

forts från föreg uppslag

Bomber, Brown Bomber och White Bomber.

Lee Wulff var också med och utvecklade en märklig fiskemetod, så kallad "Riffling Hitch" eller "Portland Hitch". Metoden härstammar från Portland Creek, New Foundland, och innebär att en vanlig laxfluga, ofta enkelkrokad, apteras på tafsens med ett dubbelt halvslag runt flughuvudet.

Flugan sitter alltså något snett monterad på tafsens. När flugan så kastas tvärs över strömmen går det att få den att stripa i vattenytan på ett för laxen lockande sätt.

För torrflugefiske är en vattentemperatur på 18–22 grader Celsius oftast ett krav. Bäst kommer detta fiske till sin rätt när man kan lokalisera laxen i älven. Ståndplatsen får inte vara för djup, helst inte över 1,5 meter. Ofta är det

skuggan av laxen som avslöjar var den står. Fisket sker bäst med kraftiga enhands flugspön på 9–11 fot, vilket ger en bättre precision i kastandet än med tvåhandsspön. Fisket enligt amerikansk modell är ett uppströmsfiske på korthåll, maximalt upp till tio meter. Det gäller hela tiden att ta in löslinan allt efter som flugan flyter nerströms mot fiskaren. Ett viktigt moment vid detta fiske är att "egga upp" laxen på rätt sätt genom att i upprepade, täta kast lägga flugan strax ovanför fisken och låta den i de första 6–8 kasten bara flyta någon decimeter, innan man lyfter för ett nytt kast. Detta retar upp laxen otroligt, och när så det slutgiltiga ut-

lägget sker och flugan får flyta helt ner mot laxen, då kommer den ofta upp med stor fart och hugger flugan med stor kraft.

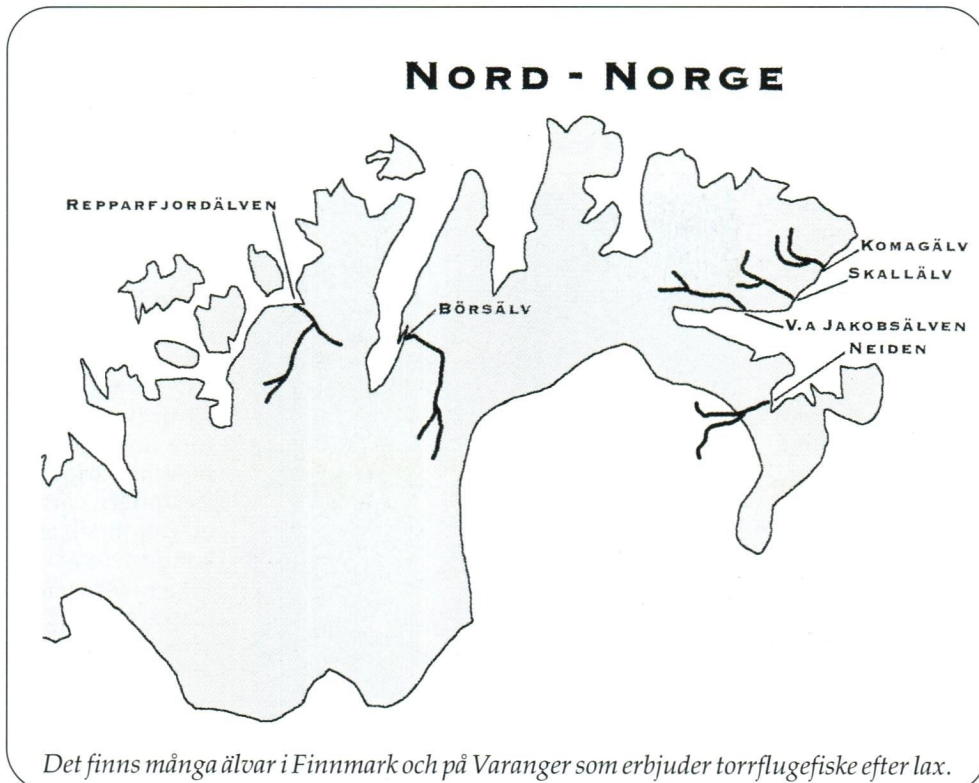
Lee Wulffs utprovade metod var också att börja med de allra största flugorna i storlek 2 och sedan med korta pauser allteftersom gå ner till de minsta mönstren. Typiskt för torrflugefiske på lax är, att när det slutliga hugget kommer, så blir det våldsamt och utan

När som helst kan det slutliga hugget komma och spänningen är olidlig!

"Rakborstar"

Mina första trevande försök med torrfluga efter lax skedde alltså vid Komagälven i början på sjuttioalet. Jag träffade då en finländare som var verklig expert på detta fiske. Han hade två

12,5 fots glasfiberspön tacklade med i mitt tycke stora rakborstar till flugor; på ena spöt en helvit och på det andra en svart. Så skiftade han hela tiden och bjöd laxarna omväxlande val mellan den vita och den svarta flugan. Fiskelyckan lät inte vänta på sig. Under en vecka tog han åtta fina laxar mellan 3 och 9 kilo! Ändå är Komagälven inte känd för att hålla särskilt grov lax, utan mest fisk mellan 1,5 och 5 kilo.

tvekan. Detta gör att laxen för det mesta krokas mycket säkert och bra. Problemet är bara att man tvingas använda mycket lång och tunn tafs. Gärna 3,5 meter lång och inte grövre än 0,25 mm. Flugan måste flyta högt på vattnet, och det kan underlättas genom att man fettar in nylontafsens till en decimeter från flugan.

En flytlina av hög kvalitet är också obligatorisk, gärna dubbeltaperad. Det är också viktigt att pröva med att låta flugan stripa svagt på ytströmmen och kanske någon gång låta den ta små "skutt" över vattnet. Däremot får flugan inte dragga kraftigt och ploga i strömmen, vilket gör laxen helt ovillig till hugg. Detta är alltså något av ett precisionsfiske som kräver stor koncentration av utövaren. Tänk er att ni har en stor lax på kanske 8 kilo ungefär 6 meter framför er i det kristallklara vattnet. Varje gång flugan driver över laxens "fönster" kommer den upp med ett våldsamt plask och nyper till flugan. Då och då känns ett kraftigt ryck i spöklungan vid detta nafsande.

Naturligtvis ville jag pröva själv och försökte först att få köpa några av hans rakborstar, men det visade sig vara omöjligt. Som herre på täppan var naturligtvis inte hans flugor till salu. Då letade jag i botten på mina flugaskar för öringfisket och hittade en hyfsat stor Coch-Y-Bondhu bunden på tunn och smäcker bronserad krok. Så gick jag till verket. Den omtalade Pederskulpen cirka en kilometer ovanför älvbron höll för tillfället flera fina laxar, som ideligen hoppade i höga glädjesprång över vattnet. Längre stod jag i överrändan av den lugna höljan och kastade tvärs över det blanka vattnet. Att kasta uppströms på det lite mer proffsiga viset klarade jag då inte trots att jag försökte. Detta är ju också betydligt svårare och kräver otvivelaktigt sin man. Då och då kom en skaplig lax upp över vattnet, och jag kände att något spännande var på gång. Plötsligt försvann flugan i en virvel och det stramade till kraftigt i spötoppen. Fast fisk!

Så började en härlig dans ner över
forts på sid 52

Några typiska laxtorrflugor bundna på enkel lågvattenskrok: Royal Wulff, Bomber, Gray Wulff och min egen hjorthårsfluga, där hacklet ersatts av en krage som friserats på undersidan, vilket gör att flugan alltid ställer sig rätt på vattnet med krokbojen nedåt.

Knutar för mörkerfisket

*Det är en sak att binda på ny tafsspets eller fluga i fullt dagsljus
– en helt annan i mörker*

Text: Lars Wendahl

Teckningar: Gunnar Johnson

Det är en helt annan sak att göra en väl inövad knut i fullt dagsljus än under sent kvälls- eller nattfiske. I mörker blir nylonet märkbart svårhanterligt och man ser heller inte lika väl om knuten blir jämnt åtdragen och därmed hållbar. Vid mörkerfiske finns det därför anledning att välja knutar som är lätta att utföra, även om det finns alternativa knutar man hellre använder vid fiske i fullt dagsljus.

Anledningen till att flugkrokar är försedda med uppböjt eller nedåtböjt öga tycks idag vara bortglömd av många flugfiskare. Orsaken är att man med hjälp av exempelvis en turleknut (6) kan binda tafsens krokskafte, så att den sticker ut rakt genom det snedställda krokögat. Man får alltså en *styrande* knut – i motsats till den *clinch*-knut (5) många använder idag, men som har nackdelen att flugan riskerar att hänga i sned vinkel mot tafsens.

När man använder turleknuten trär man upp flugan på tafsens och gör sedan en stor ögla och knyter tafsändens med en överhandsknut runt sin egen tamp. Den stora ögla träs sedan bakifrån över flugan, varvid den korta tafsändens i slutskedet också träs in genom ögla, som sedan fuktas med saliv och dras åt omedelbart bakom krokögat. Tafsändens låses därvid ytterligare samt kommer att peka bakåt. Problemet är bara att man i mörker riskerar att några strån av hacklet kan fångas upp i ögla och dras framåt av nylonet. Risken finns också att ögla glider fram över krokögat och dras åt framför detta.

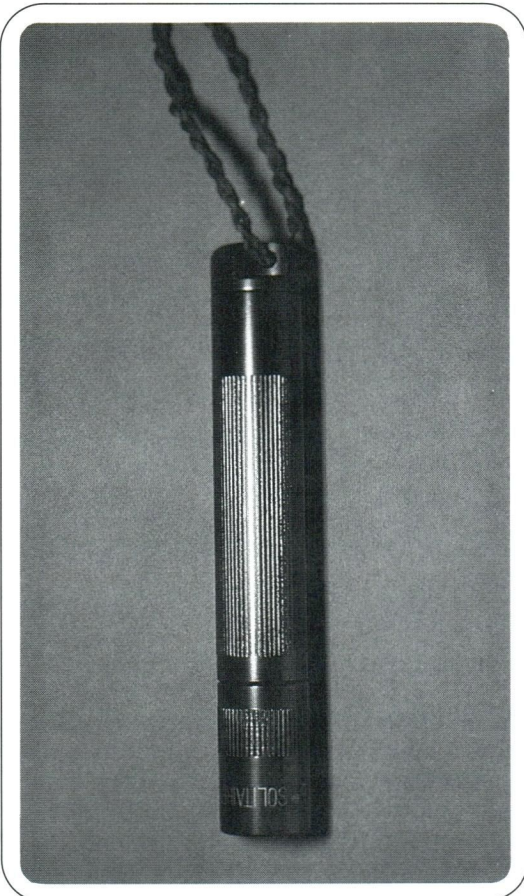
Turleknuten har många fördelar vid fiske i fullt dagsljus, men i mörker väljer jag hellre en *clinch*-knut, som är betydligt lättare att utföra. Trä tafsens genom krokögat och linda den 3–5 gånger runt egen tamp. För sedan tafsspetsen genom den mindre ögla framför krokögat och därefter genom den större ögla. Fukta med saliv och dra åt. Saliven minskar friktionen när man drar åt nylonet och ger hållbarare resultat – oavsett vilken knut man än använder.

För att skarva tafsens, eller binda på ny spets, finns det också några alternativa knutar att välja mellan. Den dubbla blodknuten (4), där vardera tafsdel lindas 4–5 varv runt motstående tamp och sedan sticks in genom hålet i mitten,

är en mycket bra skarvknut. Men det är viktigt att man lindar varven *framför och över* på ena sidan och *bakom och under* på den andra sidan – och dessutom att man sticker in tafsspetsarna från *motstående* håll i mitten; med andra ord att de två knuthalvorna lindas spegelvända. Dra försiktigt och rätta till tafsändarna så att nylonet ligger lika på båda sidor, fukta med saliv, dra åt och trimma de utstickande ändarna.

Blodknuten är stark och har fördelen att nylonändarna sticker ut i *rät vinkel* från tafsens. Men knuten kan vara knepig att få till i mörker. Kirurgknuten (1–3) är enklare att utföra under dåliga ljusförhållanden, men här kommer de trimmade nylonändarna att sticka ut i *sned vinkel*. Det innebär att tafsens lättare hakar fast i sig själv om man skulle råka ut för en *tailing loop*, vilket naturligtvis skapar trassel. Den sneda vinkeln gör också att vattenväxter eller skräp lättare hakar fast jämfört med då man använder blodknuten.

Kirurgknuten är emellertid så enkel att den lätt kan utföras också vid fiske i mörker. Lagg tafsdelarna parallellt med varandra (1–2) och gör 2–3 överhandsknutar med båda tamparna tillsammans. Fukta med saliv och dra åt (3).

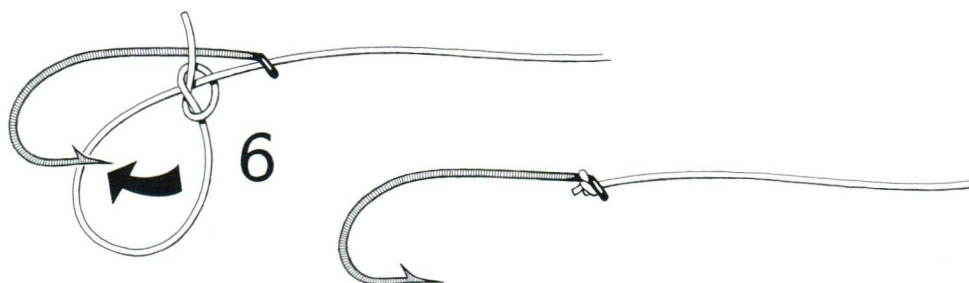
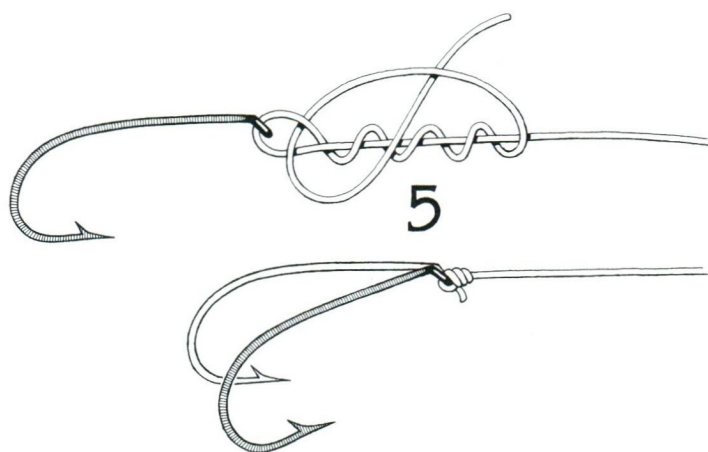
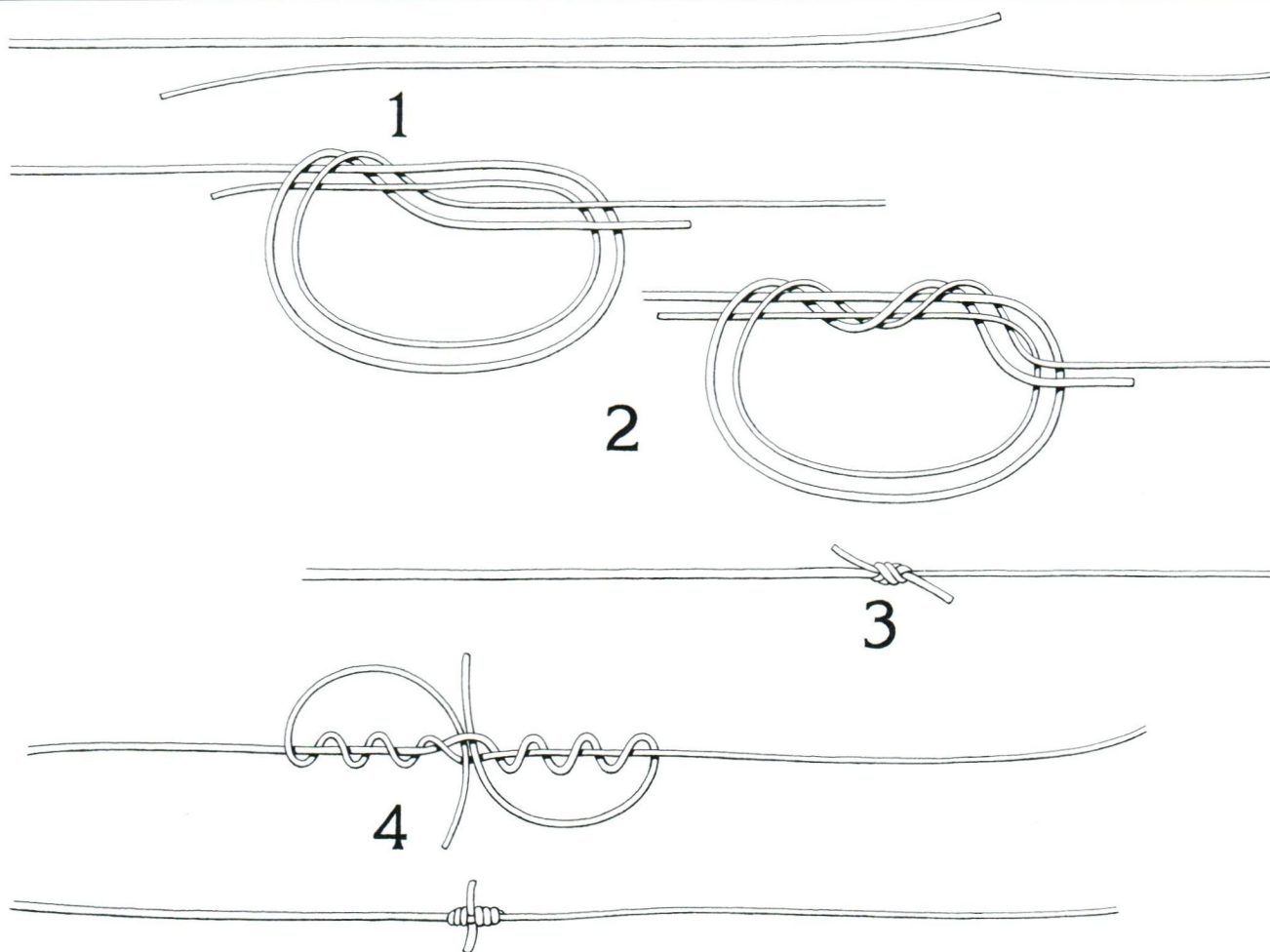

En liten ficklampa, kompletterad med ett rödfilter och hängande runt halsen, är bra att ha vid fiske i mörker.

Vid dagfiske väljer jag alltså helst turleknuten och den dubbla blodknuten för att fästa flugan respektive skarva tafsens med ny nylon. Men vid fiske i mörker ser jag *clinch*-knuten och kirurgknuten som goda alternativ. Ett gott hjälpmedel vid

mörkerfisket är också att ha en liten minificklampa hängande i ett band runt halsen. Lampan når exakt så långt ner på bröstet att jag kan hålla fluga och tafs på bekvämt syn- och knytavstånd. Genom att lampan hänger runt halsen får jag dessutom båda händerna fria.

Men för att det ska fungera helt tillfredsställande bör lampan vara försedd med ett rödfilter. Det röda ljuset stör nämligen inte mörkerseendet lika mycket som vitt ljus. Hängande på det viset lyser dessutom lampan rakt ner och bländar inte ögonen. Min lampa är endast 7 centimeter lång och drivs med ett enda tunt stavbatteri på 1,5 V. Det ger en svag ljuskägla, men det är faktiskt bara en fördel i det här sammanhanget, eftersom skarpare ljus ger större risk för stort mörkerseende, när lampan sedan släcks.

1, 2 & 3. Kirurgknuten är lätt att tillverka även i dåligt ljus. Lägg tafsdelarna med 20 centimeters överlappning och gör 2-3 överhandsknutar. Fukta med saliv och dra till. Notera att tafsändarna sticker ut i sned vinkel.

4. Den dubbla blodknuten är starkare och har fördelen att de trimmade ändarna sticker ut i rät vinkel. Linda respektive tafsände 4-5 varv runt den andra tampen, men se till att knuthalvorna blir spegelvända - det vill säga framför/över respektive bakom/under. För också in tafsspetsarna från olika håll genom mittöglet.

5. Clinchknuten ger inte någon riktig styrning, varför kroken kan hamna i sned vinkel mot tafsens. Men knuten är lätt att utföra.

6. Turleknuten, som fästs runt krokskäftet och där tafsens går genom ögat, ger en styrande knut. Flugan befinner sig därför alltid rakt i tafsens förlängning.

Vada utan att bada

Text & foto: Erik Erlandson

När man läser alla de böcker som under de senaste åren skrivits om flugfiske, förundras man över hur lite tid och plats som ägnas åt en av de mer väsentliga delarna av flugfisket, ja faktiskt den del som ger det dess speciella känsla av att vara ett med naturen – nämligen vadningen. Det är ibland som om man helt glömt bort detta ämne, som om det hela skulle vara lika självklart som att gå omkring på stranden. Det är heller inte ovanligt att de rader som till äventyrs ägnas åt ämnet uteslutande handlar om utrustningsdetaljer som vadarstavar eller vadarbyxor. Inte heller är det alldeles ovanligt med felaktiga anvisningar och råd – det är till exempel inte svårt att hitta rekommendationen att vada med staven uppströms! Det är visserligen ett bra sätt att undersöka det våta elementet på – dykstilen – men kanske inte riktigt det som är vitsen med vadandet.

Vad finns det då för anledning att lära sig vada? Ja, jag skulle säga att det finns lika stor anledning att bli en bra vadare som det finns att bli en bra kastare – utan god vadningsteknik minskar ens möjligheter markant.

I huvudsak finns det tre goda skäl att bli en bra vadare; för det första är det utan tvekan så att man kan komma åt betydligt fler intressanta ståndplatser om man vadar hyfsat; för det andra förbättrar man sin egen säkerhet väsentligt och för det tredje stör man fisken betydligt mindre.

Många som börjat bli säkrare i sin vadning glömmer ibland bort att den kanske viktigaste kunskapen för vadare är att kunna avgöra var man skall vada – inte enbart hur! Hur många gånger har man därför inte sett fiskare vada sönder en pool – speciellt om det är lågt vatten? En duktig vadare vadar inte på platser där fisken har sin stånd-

plats. Vadningen hänger alltså mycket intimt ihop med andra kunskaper som en god fiskare måste ha – till exempel kunskapen att kunna läsa ett vatten.

Utrustningen

Utrustningen för vadning består egentligen bara av tre delar – vadarbyxor, vadarjacka och vadarstav. Vadarjackan är inget måste, här kan man klara sig med många egna varianter på temat. Vadarbyxorna har under senaste tioårsperioden förbättrats väsentligt – så mycket att vadningen idag är betydligt lättare än tidigare. Detta innebär förstås att det blir ännu mer viktigt att kunna vada på ett riktigt sätt.

Det som framför allt förbättrat vadarrens möjligheter är vadarna. Ett par bra vadare skall vara försedda med filtsulor – detta förbättrar din vadarka-

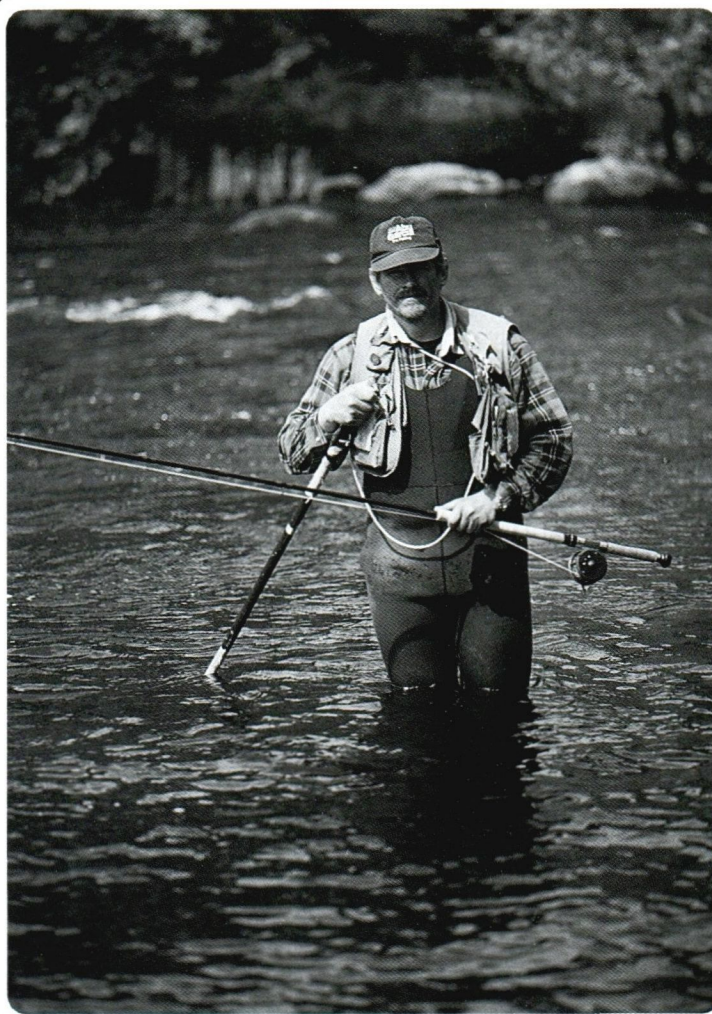
pacitet med åtskilliga goda procent. Filten suger sig fast på alla de hala stenar som blir allt glattare ju längre säsongen går och ju mer algbelagda de blir. Det finns dock en nackdel med filten – den är otroligt hal att gå med på land, speciellt om det har regnat lite. Då befinner man sig på såphalt underlag! Därför kan man rekommendera fiskare som fiskar på ställen där det blir långa promenader på land, till exempel vid kusten, att använda vadarskor i stället för stövlar. Vadarskorna kan då lätt bytas ut mot ett par medhavda gympann, som fungerar bra när man går på land.

Stövlar eller skor? För det mesta är det bäst att satsa på stövlar med en gång, eftersom sockorna på byxorna förr eller senare kommer att börja läcka. Man har dock betydligt bättre stöd för fötterna i vadarskor än i stövlar. Nu finns det mycket bra vadarstövlar att köpa, som dessutom är försedda med kraftiga filtsulor.

Vadarbyxor skall vara av neopren – det är det ingen tvekan om. För vadningens skull underlättar neoprenbyxorna lite grann, eftersom de oftast sitter tight runt benen och därmed inte åstadkommer så stort motstånd mot vattenströmmarna. En annan fördel är att neoprenbyxorna håller värmen bättre samt är betydligt bättre att ha på sig om olyckan skulle vara framme och man faller i vattnet. Då kommer det att strömma in betydligt mindre vattenmängder i dessa byxor än i de gamla PVC-vadarna. Neoprenvadarna kommer också att fungera som en dykardräkt – även om det kommer in vatten, så värms det snabbt upp av kroppsvärmen. De nya Gore-Tex vadarna som kommit under de senaste åren kan vara utmärkta i sig, men de ger inget extra åt själva vaddandet.

En viktig sak man bör ta ställning till vid val av vadarbyxor är deras skärning vid bröstet. Vill man kunna vada i riktigt hårt vatten, eller kunna gå genom djupa, lugnflytande hålor, så måste man ha den höga skärningen som går upp runt armhålorna, hals och nacke samt

har breda hängslen över axlarna. I denna typ av vadare klarar man också att bli översköld av en våg som plötsligt reser sig upp framför en, när man står utvadad till bröstet under kustfiske, eller att gå ned i en oväntat djup håla under fiske i strömmande vatten. Nackdelen med dem är att de blir varma under sommarsäsongen – men många löser detta genom att vika ned överdelen och spänna hängslena runt midjan.

Fullt utrustad för vadning; höga neoprenvadare med filtsulor och en lång och kraftig vadarstav.

Vadarstaven

Vadarstaven är egentligen ett större problem än vadarna; trots att en riktig vadarstav är mycket enkel att tillverka, finns det knappast några på marknaden som verkligen tål hård vadning.

Först som sist; använd inte de där utvecklingsbara vadarstavarna som man förvarar i hölster. De har inget i vatten att göra. Om de inte bryts av, så fastnar de förr eller senare mellan några stenar, och när man drar uppåt lösgörs hela mekanismen som håller ihop delarna – och man riskerar att stå där

med en härva av smådelar dinglande i ett gummiband. Som lätta promenadkäppar i stilla vatten kan de kanske göra tjänst, framför allt som känselspröt. Men lita aldrig på dem som stödben!

En riktig vadarstav för hårt vatten skall vara lika lång som fiskaren och mycket stabil. Ett rör av kraftig aluminium går bra att använda, om man vill tillverka sin stav själv, men det finns numera en och annan variant på marknaden som fungerar hyfsat. Handtaget skall vara mycket greppvänligt och halkfritt samt ha en mjukt fjädrande platta på ovasidan. För gör-det-själv fiskaren är det en enkel match att förse överdelen på röret med ett cykelhandtag som man skär av högst upp mot ändstycket och därefter drar ner det en bit på röret och längst upp sätter en doppsko av gummi som "butt"; en sådan gummipropp som används på käppar och kryckor. Fördelen med denna montering är att man alltid har en reservdoppsko till sin vadarstav. Längst ner finns nämligen en likadan doppsko, som är fastlimmad vid staven med tvåkomponentslim. Denna kan dock kilas fast mellan två stenar – och måste då dras av från staven. Skulle oturen vara framme är det bara att dra av doppskon från stavens överdel och placera den underst och vada vidare.

Det är också mycket viktigt att vadarstaven är rätt balanserad med en lagom stor tyngd i nederdelen. I annat fall kommer

den att svänga runt i strömmen när man börjat fiska och hela tiden vara ett irritationsmoment – ja, hinder i fisket – eftersom den kommer att trassla in sig i flugfiskarens löslina. Staven måste alltså ha så mycket tyngd att den sjunker ner till botten även om det strömmar en del. I riktigt hård ström kommer den ändå att svänga i vattnet – om man inte vill bära omkring på flera kilo bly i staven. Problemet löser man emellertid genom att ställa staven med nederdelen uppströms bakom sig och låta strömmen trycka på skaftet så att staven trycks framåt/nedåt.

forts på nästa sida

forts från föreg sida

Den som själv vill bygga sin egen stav kan laborera med att stoppa in tyngre rör av mindre dimensioner i nederdelen och sedan limma eller skruva fast dem. Mässingrör fungerar till exempel bra.

Linan till staven kan fästas runt fiskaren på flera olika sätt. Själv har jag en ögla som jag lägger över högra axeln runt halsen och som sedan dras åt under vänster armhåla. För att slippa det hårda tryck som ibland kan uppstå när ögla dras åt runt högra sidan av halsen om man fiskar länge i hårt strömmande vatten, har jag gjort flera knutar på linan, som jag kan lägga fast i ögla, så att jag får en fast slinga runt kroppen som inte dras åt av trycket.

Många föredrar att använda sig av en fast inställd slinga, men då blir ju linan till staven alltid lika lång och kan inte ändras för olika förhållanden med hjälp av knutarna.

Vadarjackor finns det numera ganska gott om. De flesta är tillverkade av vaxad bomull som tål vatten och är så korta att de inte når längre ner än till midjan. De är praktiska och lätta att bära – speciellt de som inte är varmfodrade. För kustfiske under vintern är de dock inte speciellt lämpliga. Här behövs det betydligt varmare plagg. Den bästa varianten är nog att ta varma lager med kläder under en tät regn-

jacka. Själv har jag sytt en kustfiskejacka av neopren som räcker ner över rygglutet så att korsryggen värms. Jackan, som är sydd i 5 millimeter tjock neopren, är oerhört varm – men kanske lite stel och otymplig. 3 millimeter tjock neopren, eller kanske ännu tunnare, vore nog ett bättre alternativ.

Planera vadningen på land

Lätta promenader i vattnet kan alla göra som har någorlunda god balans. Det är emellertid inte ovanligt att man trillar just under dessa förflyttningar, eftersom man kanske då är lite nonchalant och inte tar de hala stenarna på allvar. Det är dock inte denna mer självklara vadning som är ämnet för denna artikel, utan den mer krävande vadningen i hårt strömmande vatten. Sådan vadning är alltid en riskabel sysselsättning. Men är man medveten om riskerna och kan värdera dem från fall till fall, kan man vada säkrare. Det finns alltid en gräns som sätter stopp för vadningen – ofta är det strömmens kraft. Men med hjälp av riktig utrustning och god teknik kommer man långt.

Riktningen under utvadningen i förhållande till det läge man vill uppnå för att fiska av en ståndplats är en viktig del av den strategi man lägger upp

vid stranden. Om det bara finns en väg ut är det ju inga problem, men om man kan välja mellan flera olika vägar är det alltid bäst att försöka komma så högt upp som möjligt i förhållande till avfiskningsområdets början. Man bör också tänka på att det vid hård vadning alltid är lättare att gå snett uppströms än nedströms.

Det är inte ovanligt att man är antingen höger- eller vänsterbent vid vadningen, det vill säga föredrar att gå med höger eller vänster ben först. Om man är högervadare, vilket väl de flesta är, måste man tänka på att ha strömmen från höger sida – och tvärt om.

Invadning till land sker förstås olika på olika platser. Ibland måste man gå hela vägen tillbaka till utgångspunkten, men ibland kan man hitta en led in till stranden längst ned där man avslutat fisket.

Vid hårt vattentryck är det aldrig bra att försöka gå rakt mot strömmen eller rakt med strömmen. I första fallet får man hela trycket mot sig vid varje steg, och i andra fallet kan vattnet trycka mot kroppen så att man lyfter från sitt grepp med fötterna och svänger runt staven. Gå därför alltid snett mot strömriktningen!

Katastrofplan

En av grundreglerna för vadningen

Visselpipa i västen

För några år sedan tappade en god vän en grov öring, eftersom jag inte kom till hans hjälp vid landningen. Hans håv låg en bit bort på stranden, men jag hörde helt enkelt inte hans förtvivlade rop genom forsbruset.

Senare samma säsong råkade jag själv illa ut då jag fiskade en norrlandsälv i högvatten och med viss svårighet hade vadat ut till en lämplig plats. När jag någon timme senare skulle in till land igen visade det sig att en djup sandbank hunnit byggas upp längs en djupränna och att det nu var till synes omöjligt att ta sig igenom den och in till stranden. Vadarstaven sjönk halvmeterdjupt och mina fötter sögs ohjälpligt fast i sanden. Till råga på eländet hade jag min kamera hängande över axeln och hade därför ingen större lust att hamna i vattnet.

Trots upprepade rop på hjälp kunde jag inte göra min fiskekompis uppmärksam på min situation förrän efter en god stund. Med hans hjälp klarade jag sedan både mig själv och kameran.

Passagen var inte särskilt bred och vattnet inte heller avskräckande djupt, men med fötterna fast i sandban-

ken hade jag haft mycket svårt att klara situationen på egen hand.

Sedan dess har jag alltid en liten stormvisselpipa i västen. Den har en infernaliskt hög ljudnivå och signalen skär därför rakt genom det starkaste forsbruset. En billig men god investering för de tillfällen man verkligen behöver påkalla uppmärksamhet.

Gunnar Johnson

är att alltid ha en "katastrofplan" i beredskap om det skulle gå gale. På de sträckor man ofta fiskar bör man alltså i förväg ha planerat vilken väg man skall ta om man ramlar och dras med av vattnet.

En sak man bör känna till är förstås att vattenströmmen inte alls far iväg med en i samma hastighet som det fria vattnet rör sig – se till exempel på en stock som kommer flytande i strömmen – den rör sig betydligt långsammare än ytvattnet. Skulle man trilla har man alltid god tid på sig att komma in till den sten eller den strand man planerat. Detta kan man träna under sommartid med badvarmt vatten.

Låg tyngdpunkt

En annan grundregel för all tyngre vadning är att alltid hålla så låg tyngdpunkt som möjligt i vattnet. Detta innebär att man skall gå mycket bredbent med stort avstånd mellan fötterna. En tredje grundregel är att man alltid går med sidan mot strömmen. Detta medverkar till att minska vattentrycket på benen, samtidigt som man alltid har ett stödben nedströms tyngdpunkten. Vadarstaven skall sedan utgöra det tredje stödbenet en bit nedanför nedströmsbenet.

På det viset har man alltid en bra gartering om någon fot skulle halka eller om det kommer en extra kraftig vattenstöt.

Ju hårdare vattnet trycker mot kroppen, desto längre nedströms fötterna måste man stödjä med vadarstaven. Det är därför denna måste vara ungefär lika lång som fiskaren. Vid extra hård vadning måste man använda bägge händerna för att kunna pressa sig fram genom vattnet. Då tar man nedströmshanden längst ned på staven och lägger uppströmshanden uppe på vadarstavs överdel. I denna hand håller man också spöt – det är därför som en mjuk överdel på staven är bra att ha – man kan då trycka lite extra med handflata och spö mot denna utan att riskera att spöt skadas. Har man ett långt spö skall man hålla detta med spötoppen rakt nedströms – inte tvärs över strömmen. Råkar man doppa spötoppen är det nämligen risk att vattnet får sådant fäste i spöt att det vrids ur handen eller får vadaren att tappa balansen.

Vid förflyttning gäller det att försöka lyfta fötterna så lite som möjligt ovan botten. Fötterna skall närmast släpas fram över stenarna – ett ben i taget. Vid de riktigt hårda partierna tar man hela tiden uppströmsbenet först – ald-

rig nedströmsbenet framför kroppen! Skulle man göra det kan man svängas runt baklänges av strömmen, och då har man dålig möjlighet att parera med vadarstaven.

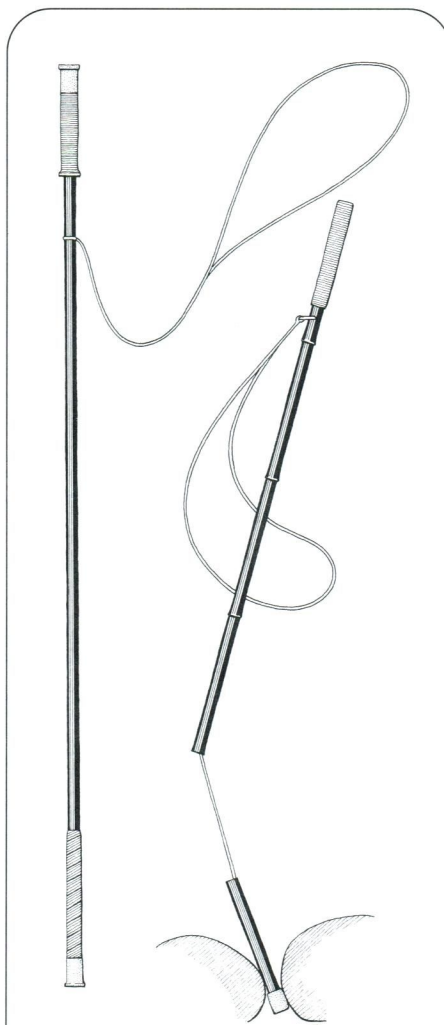
Gå aldrig upp på stora stenar

Ofta kommer man fram till stora stenar i hård ström. Gå aldrig upp på dessa! Försök i stället att passera på uppströmssidan. Här är det visserligen hårdare ström än nedströms stenen, men å andra sidan ofta grundare. Dessutom finns det framför stenen en vattenkudde med relativt lugnt vatten. Nedströms stenen kan också finnas en håla som är för djup att passera. Kommer man inte fram på uppströmssidan måste man backa. Då skall man alltid backa på samma sätt som man kom fram – det vill säga man vänder sig inte om utan går baklänges genom vattnet med nedströmsbenet först. På det viset bildar benen tillsammans med vadarstaven en triangel som ger ett mycket bra stöd.

Tyst och försiktigt

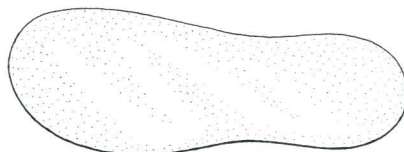
Vid vadning i hårt strömmande vatten är det märkligt hur nära fisken man kan komma utan att skrämman den, om man bara tar det lite försiktigt. Detta beror på att vattnet orsakar en väldig mängd undervattensljud när det passerar över strömmens alla tusentals stenar. Därför kan fisken inte alltid skilja ut vadarens ljud från andra. En sak som skrämmer är dock skarpa ljud som avviker från det allmänna bruset och slamrandet från stenarna – till exempel ljud från metalldelar som slås i stenarna. Vadarstavens gummi-butt gör här god tjänst som ljuddämpare, och vill man vara ännu mer försiktig kan man klä in hela nederdelen av staven med gummi eller plast.

Många gånger har man stor nytta av dessa vadringskunskaper – men vid minst lika många tillfällen kan man förstöra fisket genom vadning, speciellt vid lågvattensfiske. Därför kan vadningen vara till stor nackdel om man inte samtidigt också lär sig när det är läge för vadning och hur man skall ta sig fram utan att förstöra chanserna till bra fiske. En god vadare tänker dessutom inte bara på sig själv, utan tar också alltid reda på var han skall gå för att störa fisket så lite som möjligt, så att de fiskare som kommer efter honom också har chans att fiska på ostörda fiskar!

En stav för hård vadning bör vara rejält lång med förtynad nederdel, avslutad med en doppsko av gummi. Man kan med fördel också isolera med gummi eller plast en bit upp på staven för att undvika metalljud då den stöts mot bottenstenarna.

De populära, delbara vadarstavarna fungerar endast vid lättare vadning men är inget att lita hela kroppstyngden mot som ett tredje ben. Skulle en sådan stav kilas fast mellan ett par stenar är det dessutom stor risk att den dras isär – och man står där helt utan stöd.

Oavsett om man väljer vadarskor eller stövlar, så bör dessa vara försedda med filtsulor för bästa grepp. Men tänk på att lika halksäkra dessa är under vattnet – lika såphala kan de vara uppe på land.

NYT FRA DANMARK

Redaktør Steen Ulnits

Status over de danske havørreder

Der er ingen tvivl om, at dansk lystfiskeri oplevede sine bedste år nogensinde i den første halvdel af 90'erne. Det skyldtes helt enkelt de store udsætninger af havørred, som først kom på finansloven og siden blev videreført med indførelsen af det obligatoriske fisketegn.

Garnlicensen for fritidsfiskere blev indført pr. 1. januar 1990, mens fisketegnet for lystfiskere så dagens lys pr. 1. januar 1993. Hermed begyndte millioner til fiskeplejen at indfinde sig. De store udsætninger påbegyndtes, og de udsatte havørreder voksede kolossalt i de følgende år. Derfor de mange og store fisk til danske lystfiskere i den første halvdel af 90'erne.

Men det var tilsyneladende også begyndelsen til enden, idet fritidsfiskeriet med lovlige såvel som ulovlige garn nu også tog til – i et omfang, som ingen havde kunnet forestille sig. Måske derfor har vi landet over kunnet opleve to skuffende dårlige sæsoner på især de garnbesatte kyster.

Hverken i '96 eller '97 er der blevet set eller fanget nævneværdigt med havørreder – trods fortsat millionstore udsætninger.

Kæmpernes år

Lystfiskereventyret startede med en havørred på 12,1 kg fanget i Karup Å i 1990. For ikke at tale om den garnfangede kæmpe på 15,1 kg fra Ribe Vesterå samme år – en ny Danmarksrekord,

der blot aldrig nåede at blive officiel, da fisken blev solgt inden verifikation.

Men så gik det for alvor løs i 1991. Først med en ny kæmpeørred fra Karup – en 12,7 kg's fisk fanget på selvsamme sted og af selvsamme mand, der landede det foregående års største på 12,1 kg!

Så kom den nye danske rekordfisk fra Ribe Vesterå – en garnfanget kæmpe på 15,4 kg, kun 95 cm lang. En utroligt kompakt fisk, som denne gang nåede sikkert frem til Naturhistorisk Museum i Århus, hvor den blev udstoppet, så den kunne indgå i museets store, permanente udstilling.

Men heller ikke den rekord skulle holde ret længe – i hvert fald ikke længere end til den 17. oktober samme år. Da blev den nye rekordfisk nemlig fundet død i Karup Å: 16,3 kg!

Også kysterne gav enkelte af de virkelige kæmper. En martsdag i 1992 fangede en sjællandsk lystfisker således en kæmpe på 13,2 kg – ny dansk kystrekord ved Munkholmbroen i Isefjorden.

Men heller ikke den rekord holdt ret længe. Kun indtil den 13. juni samme år, hvor en sjællandsk lystfisker tog på Øresund i sin lille båd. Han søsatte en blink på en blybelastet line og kunne kort efter sætte kroen i en ny Danmarksrekord! Fisken vejede 15,155 kg og slog dermed den gamle rekord på 14,4 kg, som ellers havde holdt i hele 53 år! Siden 1990–92 har der ikke været nævneværdigt med virkeligt store havørreder.

Lystfiskermagasinet Fisk & Fri, som gennem årene har ført en nøje statistik over fangede og tilmeldte havørreder større end 4 kg, kan også dokumentere selvsamme udvikling sort på hvidt. Materialet drejer sig om ialt 678 fisk.

I de ti år fra 1988 til 1997 var fordelingen af tilmeldte havørreder således:

1988:	20	1993:	82
1989:	45	1994:	94
1990:	74	1995:	90
1991:	78	1996:	80
1992:	60	1997:	55

Først stiger bestanden af havørreder – på grund af de store udsætninger. Og siden stiger antallet af garn, hvilket atter får havørredbestanden til at falde.

Det danske havørredeldorado døde tilsyneladende lige så hurtigt, som det opstod. Nu håber lystfiskerne imidlertid på, at fødevareministeren vil skride til handling. Det var i hvert fald, hvad han lovede på konferencen i Viborg om det rekreative fiskeris fremtid.

Tallene fra Fisk & Fri viste for øvrigt tydeligt, at forårsmånederne er den absolutte højsæson – med april som topscorer. Efteråret, som er årets anden højsæson for kystfiskeriet, er ikke nær så produktiv. Foråret er altså den klare højsæson ved kysten!

På måneder fordeler de 678 havørreder sig på følgende vis:

Januar:	25	Juli:	28
Februar:	43	August:	19
Marts:	131	September:	36
April:	162	Oktober:	47
Maj:	88	November:	31
Juni:	53	December:	15

Flugor med förlängda kroppar

Stora flugor som harkrankar och Ephemera danica och vulgata binds med fördel med förlängda bakkroppar

Text & foto: Gunnar Johnson

Stora flugor med långa kroppar kräver krokar av streamermodell, och även om sådana också tillverkas av tunn tråd, så blir flugorna ändå onödigt tunga. De får också gärna ett något stelt utseende och har naturligtvis inte de allra bästa flytegenskaperna. Ett bättre alternativ är då att binda flugorna med en superlätt, förlängd bakkropp, som tillverkas separat och därefter binds fast på en lätt torrflugekrok i ordinarie storlek.

Det finns många olika metoder att tillverka förlängda bakkroppar, men den jag finner bäst och som jag oftast använder är Tomas Olsons teknik – redovisad i FiN:s aprilnummer 1983 och decembernumret 1994 – som går ut på att rulla en tunn matta av Fly-Rite runt en stoppnål, så att det bildas ett taperat rör av fibrer. Detta bstryks sedan med Fastik gummiklister, eller annat mjukt, vattenfast och ofärgat klister som inte hårdnar när det torkar, varefter rörkroppen skjuts av nålen och får torka.

Tomas skriver i sin artikel i FiN nr 2/83 hur han inspirerats av min ursprungliga teknik att bygga upp förlängda flugkroppar runt en stoppnål, som jag redovisar i boken "Med fluga" från 1979. Men Tomas har vidareutvecklat metoden, och idag använder jag de material han föreslår – nämligen Fly-Rite och Fastik.

Det här visar emellertid på något intressant; "nya tekniker" inom flugbindningens område är sällan en mans verk, utan vi inspirerar hela tiden varandra, och letar vi bakåt i flugfiskets historiebok, kommer vi säkert att finna också andra flugbindare som varit inne på samma idé – men utifrån sin tids material. Så har jag till exempel långt efteråt funnit samma metod redovisad i Svend Saabyes utmärkta bok "Om fluefiskeri" från 1958, och utan att veta säkert, så kan jag också föreställa mig att några av de Mayflies med detached body av raffia, som var så populära en gång i tiden, kanske även de av somliga flugbindare bands runt en grov stoppnål, som sedan drogs ut när flugkroppen var färdig. Så inte särskilt mycket är nytt under solen, utan varje ny generation flugfiskare och flugbindare gör sina egna "nyupptäckter". Men det gör ju inte saken sämre; att många flugbindare kommer på samma sak innebär väl egentligen bara att idén är god...

Just nu i början av juni månad är det dags för vår största dagslända, Ephemera danica, att kläckas och svärma i södra Sverige. Är vädret det rätta och kläckningarna omfattande,
forts på nästa sida

forts från föreg sida

kan de stora sländorna locka öringen till årets verkliga vakfest. Då gäller det att vara väl rustad med imitationer av både nymf, kläckare, dun och spent spinner av den stora sländan. Med tekniken att tillverka separata bakkroppar kan man binda danicans samtliga stadier på mindre och lättare krok, och man kan också få en "intermediate-nymf" som fiskar halvsävande i vattnet.

Ephemera vulgata, som är danicans sjölevande kusin, finns på vattnet över en längre tid av säsongen, och fram på högsommaren vill jag ogärna åka norröver för att fiska utan att ha några stora harkranksimitationer i asken. Samtliga dessa insekter har en lång bakkropp, men bundna på traditionellt sätt har de en tendens att bli förhållandevis tunga, vilket måste kompenseras med rikliga hackel, något som gör flugorna mindre transparenta och insektslika.

Metoden att tillverka kroppar på en stoppnål är lika genial som enkel. Vid tillverkning av en danicakropp lägger jag tre långa fibrer från fasantuppens stjärtfjäder parallellt med stoppnålen och låter dem sticka ut lagom långt för att bilda sländans stjärtspröt – kortare om kroppen ska användas till en nymf. Enklast går detta om stjärtspröten först fixeras mot varandra med en liten droppe lack eller lim i basänden, så att alla tre blir lika långa och inte kan glida i förhållande till varandra.

1. Fatta nålen och stjärtfibrerna i höger hand och lägg en ytterst tunn matta av Fly-Rite fibrer över vänster hands pekfinger. Vik mattan runt nål och stjärtspröt och rulla sedan nålen mellan tummen och pekfingret, samtidigt som du fördelar Fly-Riten i ett flortunt lager diagonalt ner över nålen. Vänd och rulla fibermattan diagonalt mot spetsen. Fortsätt tills nålen är täckt med ett lagom tjockt lager. Se till att inga lösa Fly-Rite fibrer snor sig runt stjärtspröten.

2. Nu kan kroppen förses med en spets av en något mörkare nyans brunaktig Fly-Rite. Eventuellt kan Fly-Riten sedan tvinnas till en tunn tråd som läggs i en gles spiral framåt över flugkroppen som ribbing.

3. Tag en liten klick Fastik gummiklister på pekfingertoppen och snurra nålen med Fly-Rite kroppen mellan tummen och pekfingret. Se till att gummiklistret tränger in i Fly-Riten ända ut till kroppens spets, men se upp så att klistret inte suggs upp i stjärtspröten. Torka av fingrarna och snurra flugkroppen ytterligare en gång mellan fingrarna, så att allt överflödigt gummiklister försvinner.

4. Skjut omedelbart av flugkroppen från stoppnålen med hjälp av naglarna på tumme och pekfinger, som fattar om nålen nedanför kroppen och pressar ut mot nålspetsen. Fatta aldrig om själva flugkroppen; den kommer då att pressas samman och bli deformerad. Låt kroppen hänga ytterst på nålspetsen för att torka. Kropparna kan inte användas direkt utan bör torka några timmar. Det är därför lämpligt att skaffa ett antal nålar och tillverka en serie kroppar på en gång för senare användning.

Till danicanymfen och kläckaren använder jag Fly-Rite nr 22 Cahill Tan med nr 32 Rusty Olive till spetsen. Samma färger kan också användas till den vingade insekten. Men färgerna kan skilja mellan olika vatten. I ett av mina hemmavatten är den vuxna danican mycket ljus. Till fisket där väljer jag istället Fly-Rite nr 25 Cream Variant.

Harkranken kan också variera en del i både storlek och färg. Lämpliga Fly-Ritefärger kan vara nr 19 Light Tan eller

Bilderna visar harkrank, Ephemera danica nymf, danica kläckare samt en hacklad version av den vuxna, vingade sländan.

nr 27 Speckled Dun/Light Hendrickson. Men harkrankskroppar kan också vara närmast neutralgrå eller ha en svag anstrykning av olive.

För att få en vacker inbindning av danicans förlängda bakkropp på kroken är det lämpligt att snedklippa kroppens undersida sedan man mätt in den exakta längden halvvägs in på krokskäftet. Trä kroken genom öppningen och pressa ut spetsen cirka en halv centimeter in på kroppens undersida. Skjut därefter upp kroppen på krokskäftet. Ju längre upp man för den, desto mer uppåtböjd blir den på grund av pressen från vinkeln mot krokböjen.

Lägg en bindtrådsbädd på krokskäftet och fäst bakkroppens främre, snedskurna kant med samma teknik som då du binder in vingar på en våtfluga – det vill säga med bindtrådsöglor som dras rakt ned. Linda först därefter med vanliga bindtrådsvarv, så är risken liten att kroppen glider ner på krokens baksida. För fram tråden till huvudet. Se till att det finns god plats för thorax och hackel.

Bind in ett stort men inte allt för styvt tupphackel som fronthackel. Välj färg efter sländorna vid ditt vatten och beroende på om det är dunstadiet eller en spent spinner du vill binda. Gå sedan bakåt cirka 3 mm med bindtråden och fäst in en CdC fjäder i lämplig storlek och färg och omedelbart bakom denna ett stödjande tupphackel med en fiberlängd lämplig för krokstorlek 12–14. Dubba därefter thoraxpartiet med harull (blandning av mask och öra) och se till att du får en vacker övergång till bakkroppen.

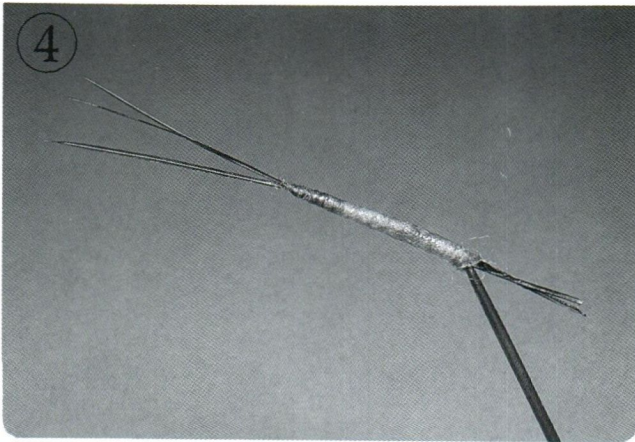
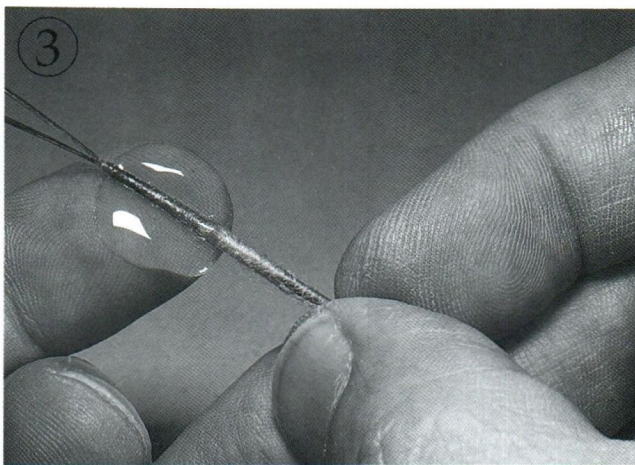
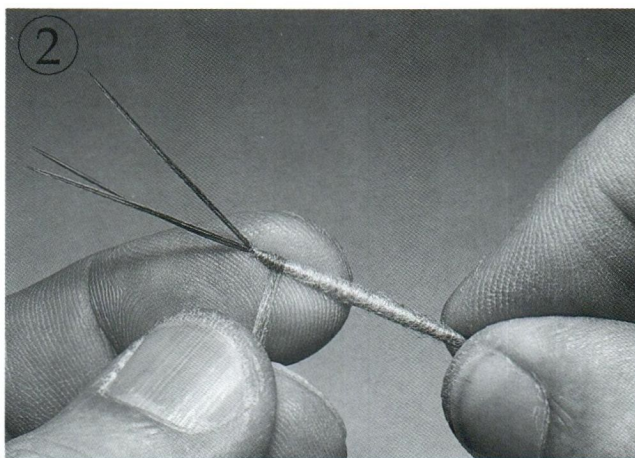
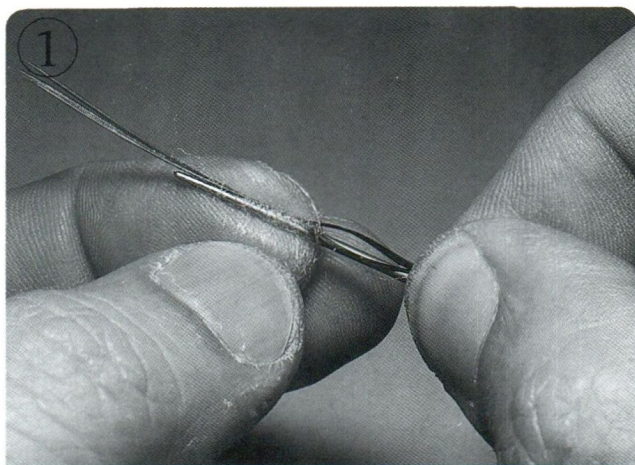
Nu är det dags att linda det korta tupphacklet i en *gles spiral* tre till fyra varv halvvägs bak över det dubgade thoraxpartiet. Detta hackel bildar nu ett stöd i form av glesa "lameller" att linda CdC fjädern i. Stödhacklet underlättar lindningen av den för många tydligen svårhanterliga CdC fjädern. Med stödhacklet går det betydligt lättare, eftersom detta hjälper till att hålla styr på CdC fibrerna så att de inte lägger sig ner. Bind av och kryssa bindtråden framåt över thorax (utan att binda ner några fibrer) till omedelbart framför de lindade hacklen. Linda därefter det stora fronthacklet bakåt, bind av och gå fram med bindtråden och forma huvudet.

Nymfen är enkel och fordrar knappast några kommentarer. Kläckaren binds lika nymfen, men innan thorax dubbas fästs en CdC fjäder in med spetsen ovanpå krokskäftet och med fjäderstammen bakåtriktad över nymfkroppen. Efter att thorax dubbats och hacklet lindats viks CdC fjädern sedan fram som en ögla och binds av vid huvudet.

Harkranken kan förses med sex knutförsedda ben för att markera knäleder. De tillverkas lämpligen av fibrer från fasantuppens stjärtfjäder och binds in tre och tre på var sida om krokskäftet, varefter thoraxpartiet dubbas med harull. Lägg gärna något varv dubbing också bakom benen för att hålla ut dem från kroppen. Slutligen lindas det stora front-hacklet. Vanligen utesluter jag vingar på mina harkrankar, men väljer jag att förse flugan med sådana, består de oftast av tupphackelspetsar.

Den här bindtekniken med förlängda bakkroppar har sin största fördel då man binder stora torrflugor och vill reducera krokvikten. Men den kan naturligtvis även användas för andra flugor – allt från flicksländor med extremt långa bakkroppar ner till små dagsländor. Jag har själv roat mig med att binda små baetissländor med mycket gott resultat. De blir oerhört delikata att presentera med en lätt utrustning.

Men metoden kan kanske också inspirera till experiment inom helt nya områden. Vad sägs till exempel om lätta, flytande eller "intermediate" flytande småfiskar? Kanske spiggimitationer till laxfisket i Vättern...?

Färdigpackat för fjällturen; i fiskekorgen kan man med fördel förvara kameran.

Rustad för fjället

Bra utrustning är absolut nödvändig vid fiske i fjälltrakter, men låt dig inte förledas av en övertro på modern utrustning och nya material. I slutänden är det trots allt din egen erfarenhet som är avgörande; ett avancerat fjälltält är till exempel inte mycket värt, om du inte har rutinen att sätta upp det när det blåser hårt

Text & foto: Gunnar Westrin

Teckning: Gunnar Johnson

Fiske i fjällvärlden kräver mer av utrustningen än i skogslandet, eftersom väder och vind snabbt kan växla och man kan råka ut för extrema temperaturfall och till och med snö även under högsommaren. Skaffa därför ett ordentligt fjälltält och en rejäl sovsäck. Detsamma gäller ryggsäcken och stormköket. Men det finns idag tyvärr också en övertro på modern utrustning och material – i slutänden är det trots allt den personliga erfarenheten

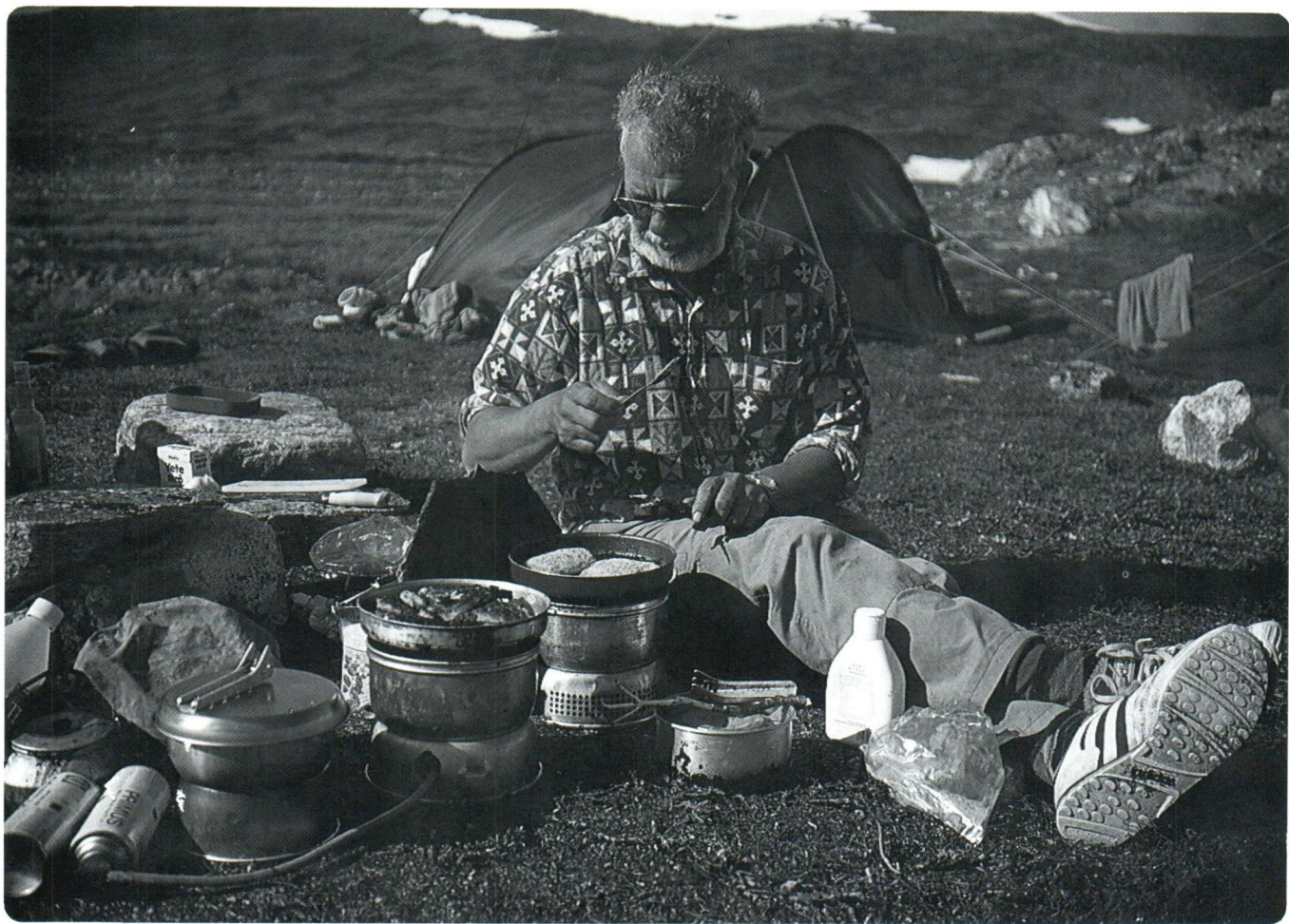
som är avgörande. Ett tält kan till exempel vara hur bra som helst, men det hjälper inte om man saknar rutinen att sätta upp det när det blåser eller om man inte förstår att välja rätt tältplats. Detsamma gäller ryggsäcken; den måste vara av god kvalitet för att klara påfrestningarna – men det gäller också att packa den med förstånd. Kom också ihåg att du på fjället måste lita till dig själv. Tag därför alltid med reparationsgrejor för alla eventualiteter.

Min nuvarande ryggsäck köpte jag 1971. Dess största fördel är de remkonstruktioner som håller fast säcken vid mesen. Den har alltså inga bärande aluminium nitar, vilka alltid utgör en

forts på nästa uppslag

Även om skogslandet inte ställer samma krav som den rena fjällmiljön, så har tunneltältet även här många fördelar genom generöst utrymme och stora absider.

Stormkök finns numera för alternativa bränslen; T-sprit eller gasol. Det finns också en speciell butan/propan blandning för användning ner till cirka 10 minusgrader.

forts från föreg uppslag

fjällryggsäcks svaga punkt. Ryggsäcken består av en enda stor packnings-säck som är åtkomlig ovanifrån. På toppen finns ett lock med två stora fack. Den har också ett rejält tilltaget snöskydd. Det är så stort att jag till och med har använt ryggsäcken som påse utanpå sovsäcken och helt enkelt stoppat ner benen och dragit upp snöskyddet över magen, när jag sovit ute i det fria och inte haft tält med mig.

Dagens ryggsäckar har en helt annan konstruktion. Numera är de flesta indelade i två sektioner, där man når den nedre via utanpåliggande dragkedja. Systemet underlättar sökandet efter saker som ligger i botten av packningen, eftersom man inte behöver riva ut hela innehållet.

Även den gamla mesen har ersatts av säckar med aluminiumskenor, vilka är insydda i ryggstoppningen. Aluminiumskenorna har fördelen att man kan forma dem individuellt efter sin egen rygg, ett genialiskt grepp som säkert har kommit för att stanna. Där emot kan jag inte rekommendera mo-

derna klättersäckar för fjällvandring – så kallade softsäckar – eftersom de saknar stagning för ryggen. Dessa säckar är också för små i volym för vårt ändamål.

Bärkonstruktionen hör till en fjällsäckes vitalaste delar. Idag vet fabrikanterna att den bästa viktfördelningen ligger på axelremmarna (30%) och på midjebältet (70%). På "skinnpäronets" tid låg 100% på axlarna, vilket slet oerhört på ryggen. Siffrorna visar att midjebältet är viktigt, och det är därför på sin plats med en beskrivning av detta.

Ett riktigt format höftbälte skall vara vadderat. En säck med enbart en bred rem att spänna runt höfterna duger inte. Dessutom måste konstruktionen vara stadig och väl fäst i säcken för att staga och balansera vikten. Kontrollera detta då du köper en ny säck.

Av intresse är att vissa fabrikanter idag gör skillnad på manliga och kvinnliga ryggsäckar. Den kvinnliga säcken har annorlunda placerat höftbälte och speciellt skurna bärremmar, eftersom kvinnor har högre placerad midja, byst och är smalare över hals och nacke.

Man eller kvinna; alla är vi olika byggda med kortare eller längre rygg. En bra fjällsäck skall vara inställbar för att stämma mot den egna kroppslängden, men se till att det är en hundra procentigt säker och funktionsduglig konstruktion. De bästa säckarna försöker undanröja problem med invecklade rygginställningar genom att redan från början vara tillverkade i olika fasta ryggglängder, graderade från 1 till 4. Nackdelen är att sporthandlarna måste hålla ett större lager med hela utbudet, varför systemet tycks ha svårt att slå igenom.

Välj också en fjällsäck som har tvärgående kompressionsremmar i sidorna. Remmarna gör att packningen ligger still utan att "svaja" under vandringen, samtidigt som de utgör en förstärkning och avlastar dragkedjan i säckens nedre del.

Liten tursäck

När målet för fisket är nått känns det skönt att avlasta ryggen. Oftast blir

tältplatsen basläger och det är inte längre aktuellt att bära omkring på den stora fjällsacken. Men man har ändå ett behov av en liten tursäck för det allra nödvändigaste under dagsturer i omgivningen. En del moderna ryggsäckar är utrustade med löstagbara sidofickor, som kan omvandlas till små tursäckar på 10–12 liter. När min gamla klenod har gjort sitt kommer jag att se till att min nya fjällsäck har denna praktiska finess.

Men även fjällsäckar med några år på nacken kan förvandlas på liknande sätt. FiN:s redaktör Gunnar Johnson har berättat för mig hur han kompletterat sin nuvarande säck med två bärremmar, som han fäster i det stora, löstagbara locket och sedan använder detta som en minisäck, vilken innehåller kamera, fiberpalsväst, matsäck, kåsa och myggmedel. Locket har två stora fack, och med extra packremmar kan också en hoprullad vind- eller regnjacka fästas utanför på den lilla tursäcken.

På hans gamla säck var locket fastsytt med en lång bälge. På denna klippte han helt enkelt av bälgen och sydde på kardborreband. Tillsammans med justerremmarna höll det locket på plats på säcken, men konstruktionen medgav att även detta lock nu var avtagbart och kunde användas separat som en minisäck. I båda fallen har han använt befintliga fästspännen och snäpplås till de nya bärremmarna, så hela konstruktionen är mycket enkel och smidig, och i den lilla "lock-säcken" får man med det allra viktigaste när man vandrar iväg och fiskar några timmar i en sjö eller längs en jokk en bit från baslägret.

Sovsäcken

Det finns olika skolor när det gäller att välja mellan syntetmaterial och dun som fyllning i sovsäcken. Men vilket du än väljer, så lita inte till de temperaturgränser som finns angivna för respektive säck. Det är extremtemperaturer – komforttemperaturen ligger oftast åtminstone 5 grader högre. Eftersom det kan bli ordentligt kallt natetid även på sommarfjället, måste din sovsäck hålla också för åtskilliga minusgrader.

Själv har jag i många år använt en

tvådelad dunsäck som är rekommenderad ner till 25 minusgrader. Det kan tyckas extremt, men har fördelen att jag aldrig behöver frysa, och är det varmare kan jag välja att använda endast den ena säcken. Tänk också på att den uppmätta temperaturen egentligen är ganska relativ; en natt med minusgrader blir åtskilligt kallare om det samtidigt blåser. En extra varm säck har också fördelen att man kan ligga i bara kal-

Kompletterad med två lösa bärremmar blir storsäckens lock en smidig mini-säck när man gör kortare turer från baslägret.

singarna och en T-shirt och slipper kondens i fuktiga kläder när man stiger upp på morgonen.

En sovsäck för fjällbruk bör alltid vara dubbel och ha en isolerande polstrad klaff längs hela dragkedjan. Vilken temperaturklass du själv väljer kan sedan vara en individuell smaksak, men ta gärna till lite i överkant. Se dessutom till att alltid ha en stickad toppluva när du sover. En mycket stor del av värmeförlusten sker faktiskt via huvudet!

Liggunderlaget

Det naturliga liggunderlaget var ett äkta renskinn ända fram till att moderna varianter av cellplast kom på marknaden. Men nu har jag sedan några år tillbaka ett uppblåsbart liggunderlag och sover som en stock utan att anstränga kropp eller rygg. Ett sådant liggunderlag är relativt dyrt, men väljer man ett som är 5 centimeter tjockt, så får man verklig liggkomfort. Men som med alla typer av liggunderlag bör man kontrollera att det inte är allt

för glatt (eller att sovsäcken har allt för glatt tyg) eftersom man annars lätt kan omringa under sömnen och hamnar utanför liggunderlaget.

Fjälltältet

Tältet är den dyraste delen i hela fjällutrustningen, men här är man tvungen att satsa på kvalitet med

tanke på de krav fjällmiljön ställer. Samtidigt blir det en avvägning mellan vikt och utrymme. Det ideala fjälltältet bör enligt min mening vara av tunneltyp och gärna för tre personer – även om man bara är två. Det bör också ha väl tilltagna absider, det vill säga utrymmen utanför själva innertältet för placering av packning och som extrautrymme vid dålig väderlek. I absiden kan man också placera stormköket de dagar vädret är extra besvärligt. Man får naturligtvis aldrig hantera T-sprit inne i själva tältet, eftersom detta har golv, utan måste hålla till ute i absiden.

Tunneltält är konstruerade så att tältbågarna ger efter för vinden. De ger därför god vindstabilitet, även om de till synes kan ge efter oroväckande mycket. Yttertältets väggar går ända ner till marken, och det är en extra fördel om tältet också är utrustat med stormmatta runt om, så att man kan förankra med extra stenar vid behov.

Det är också en stor fördel om ytter- och innertält hänger samman, så att båda kan resas tillsammans vid dålig väderlek. Ytterligare en fördel med tunneltält (och kupoltält) är att de kan sättas upp utan att förankras i marken, varefter de kan flyttas så att man undviker vassa stenar eller andra ojämnheter innan man placerar och förankrar det. Ett bra tunneltält har också stora, reglerbara ventiler, som gör att man kan minimera kondensbildning på insidan av yttertältet.

Som jag redan nämnt inledningsvis finns det i vår tid en övertro på moderna supermaterial och deras egenskaper. Men som alltid är det den egna erfarenheten som är avgörande. Även om man köper ett synnerligen väl genomtänkt tält med många finesser, har

forts på sid 54

Flytande sälhårspuppa.

Fiske med kläckare

Kläckare är samlingsnamn på olika typer av flugor avsedda att fiskas djupt liggande eller hängande i vattnets ytfilm

Text & foto: Henrik Larsson

Flugor och flugmönster har en förmåga att komma och gå i asken under årens lopp. Några stannar för en tid medan andra blir riktiga slitvargar som följer en i ur och skur och som man litar på som sin egen mor. En typ av flugor som ofta visat sig fungera bra vid fiske efter harr, öring, röding och regnbåge är de så kallade kläckarna. Många insekter lever nere i vattnet och när rätt tid kommer stiger de mot ytan för att omvandlas till vingade insekter. Just i det ögonblick de skall tränga igenom ytfilmen och samtidigt ta sig ur sin pupp- eller nymfhud är de som mest sårbara, och som namnet antyder skall dessa kläckare imitera insekter som hänger hjälplöst alldeles i ytfilmen på väg att kläckas. Dessa tas ofta

med stor aptit av fisken då de är ett lättfångat byte och inte flyger iväg framför nosen på dem. Det händer

Flymf.

också att fisken helt ställer in sig på att ta kläckare, och en lämplig imitation kan då vara skillnaden mellan hugg eller ej. Det som kännetecknar en kläckare/kläckande insekt är att den ligger mycket djupt eller helt nere i ytfilmen där den kämpar febrilt för att ta sig ur sin nymf- eller pupphud med en vickande, krängande rörelse. Fisken brukar ta dem i lugna vak utan någon större brådska jämfört med då den till exempel tar nattsländepuppor på väg mot ytan eller vingade nattsländor som springer på ytan och lägger ägg. Dessa tas ofta med kraftfulla, snabba vak för att de ej skall komma undan.

Vädret har också en viss betydelse för kläckningen, då insekterna vid regn och fuktig väderlek har svårare

att torka, vilket gör att de blir hängande längre i ytan och fisken har längre tid på sig att ta dem. Detta medför också att ett större antal insekter än vanligt förolyckas och blir så kallade stillborns – och våra flugor imiterar självklart också dessa. Även ytspänningen kan variera mellan olika vatten. En lugn yta har ofta bättre ytspänning, vilket gör det svårare för de kläckande insekterna att ta sig igenom, vilket i sin tur gör att fisken har längre tid på sig att ta dem. Just detta att flugan inte behöver eller skall rida högt och fint på vattnet gör det lättare för oss fiskare, då vi slipper leta efter dyra tupphackle utan klarar oss bra med billiga och lättåtkomliga material som håller luft eller också ger vi lite flythjälp i form av polycelon eller CdC. En torrfluga som börjar bli våt och inte flyter så högt och fint gör ingen flugfiskare glad, kläckaren däremot skall ligga djupt och dränkt i ytan och vi slipper därför det problemet.

Flymf, kläckare eller flytande nymf/puppa?

Namnen på dessa tre typer av flugor hör man ofta cirkulera och de är i grunden variationer på samma tema, där flugan skall imitera en insekt som håller på att kläckas eller uppehåller sig i eller nära ytan. Tittar man på flugtyperna enligt traditionen och hur de är bundna ser man vissa skillnader, där *flymfen* har sitt skira, slanka utseende och sitt glesa, mjuka kraghackle och kan fiskas infettad uppe i ytan och även som oförtyngd våtfluga en bit ner i vattnet. *Kläckaren* är något mer detaljerat bunden för att imitera någon speciell insekt och har också någon form av flytkudde, vilket gör att den med hjälp av denna kommer att fiska alldeles uppe i ytan. Det mest kända mönstret av denna typ är utan tvekan Klinkhamer. Den *flytande nymfen eller puppan* slutligen är också i vissa fall detaljerat bunden men har ingen flythjälp utan är bunden av material/dubbing som håller luft bra och ibland också någon form av tupphackle som sticker ut på sidorna. Detta tillsammans med infettning ger den flytförmåga som behövs. Här kan man nämna Superpuppan som den utan tvekan mest namnkunnige, även om Busen och Lars-Åke Ols-

forts på nästa sida

Överst: Polygarnkläckare och CdC-kläckare.

Mitten: Vulgatakläckare och Busen.

Underst: Polycelonkläckare och fjädermyggpuppa.

Fiske med kläckare

forts från föreg sida

sons flytande olive dagsländnymf även de gjort sig ett namn. I slutändan spelar det ingen roll hur man vänder och vrider på det, då alla tre typerna är ypperliga fiskfångare och alla har sin plats i asken fast de plockas fram under olika förhållanden.

Det finns således tre olika varianter av vad jag skulle vilja kalla ytfilmsflugor, men som vi tidigare sagt är de på många sätt lika. Man kan dock urskilja två olika huvudtyper, de utan flythjälp (flymfer och flytande nymfer) och de med flythjälp (kläckare) där denna kan bestå av till exempel polygarn, polycel- lon, Cul de Canard eller ibland hjort- hår. Vilken typ av flythjälp man förser sin fluga med är lite en smaksak, men man skall betänka att beroende på vad man väljer får man flugor som uppför sig på lite olika sätt i vattnet. Det kan därför vara lämpligt att fundera på vad det är för insekt man ska imitera, allt för att få en imitation som på bästa möjliga sätt liknar och beter sig som originalet. Den största och viktigaste skillnaden i uppförande mellan de två huvudtyperna är att de flytande nymf- erna och pupporna ligger *horisontellt på eller i ytan* medan kläckarna får en mer *vinklad ställning runt 45 grader ner i vattnet*.

Vi lämnar också flymfen för tillfället då denna utmärkta flugtyp har be- handlats i tidigare artiklar och böcker och inriktar oss istället på kläckar- na och de flytande nymferna/puppor- na.

Utan flythjälp (flytande nymf/puppa)

Eftersom denna flugtyp ej har något styvt tupphackel att förlita sig på för att hålla sig flytande uppe på ytspän- ningen, skall man tänka på att använ- da material som kan binda mycket luft då det är detta som håller flugan uppe. Med andra ord är de flesta sorters dub- bing som ej är alltför mjuk och gärna har något krusiga fibrer lämpliga ma- terial, då dessa har en enastående för- måga att efter impregnering hålla luft mellan fibrerna. Detta gör att om du drar ner flugan under ytan kommer den att poppa upp igen, och skulle den börja sjunka blir den snabbt i form ef- ter ett par snabba luftkast. För att för- bättra oddsen ännu mer skall man sträva efter att använda en så tunntrå- dig och lätt krok som möjligt, men det-

ta gäller självklart alla de flugor vi be- handlar här.

Många insekter som är på väg att kläckas tar hjälp av ett gashölje som för dem upp till ytan. Detta ger dem ett sil- verskimrande intryck i vattnet, som vår fluga med luft mellan fibrerna imi- terar på ett mycket bra sätt. Du kan välja att impregnera hela flugan ge- nom att doppa den i någon form av torrflugeolja eller kanske endast fetta in dess thorax med torrflugefett om du vill få den att ligga djupare i ytan.

Med flythjälp (kläckare)

Här är det inte lika viktigt att im- pregnera flugan, då man förser den med någon form av flytkudde som håller den flytande och ger den efter- strävade vinkeln ner i vattnet. Valet av dubbing och dess egenskaper har hel- ler inte lika stor betydelse, utan här passar det bra med en mjuk dubbing som ger ett transparent intryck, reflek- terar ljus och skänker flugan liv. Det är en smakfråga om man använder natur- eller syntetdubbing men den na- turliga, från till exempel hare och ka- nin med sin blandning av stickhår och underull tycker jag ger mycket fina och livfulla flugor. Experimentera gär- na också med de olika sorter av natur- dubbing som är mixade med någon form av syntetfiber – typ flashabou el- ler antron – för att ge flugan lyster, eller förse flugan med en flashribb för att ge liknande effekt. Till flytkudden kan man använda en rad olika material och beroende på vilket man väljer ger detta flugan olika egenskaper.

Polygarn: Passar bäst till små flugor då garnet inte har så stor flytkraft. Bin- des in som en ögla och impregneras med torrflugefett.

Polycelton: Ett skumplastmaterial med slutna celler och bra flytegenska- per som även kallas för ethafoam. Bin- des in som en vingsäck eller som ett fri- stående vinganlag. Man skall, som vi sagt tidigare, se till att använda en så lätt krok som möjligt och inte göra vingsäcken för liten då man annars kan få problem med flytförmågan. Se till att ej dra och pressa ihop materialet för mycket, eftersom luften då kompri- meras och flytförmågan försämras. Använder du polycelton som flytmate- rial får du flugor som flyter mycket djupt i ytan eller hänger i ytfilmens un- dersida.

Cul de Canard: Gumpfjädern från

and med naturlig impregnering som ger en oöverträffad flytförmåga. Binds in som ögla, vingsäck eller som en bunt fibrer och ger en fluga som inte ligger djupt i ytan om man jämför med en Polyceltonkläckare. Lättarbetat när du binder mycket små flugor typ Mid- ges och liknande.

Oberoende vilken modell du binder av dessa ytfilmsflugor, flytande nymf eller kläckare skall du eftersträva att inte göra flugorna för kompakta, utan gärna lite luddiga och diffusa, för att släppa igenom och reflektera ljus och ge en illusion av liv.

Vilka insekter?

Kläckaren är inget speciellt flug- mönster utan ett samlingsnamn på den typ av flugor som skall imitera detta stadiet för de insekter som kläcks fritt ute på vattnet, såsom till exempel dagsländor, nattsländor och fjäder- mygg. Just kläckarens diffusa utseen- de gör att fisken tar den för lite av var- je, och den kan även på ett bra sätt imi- tera drunknade landinsekter som ofta ligger mycket djupt i ytfilmen. Visst kan man göra dessa flugor mycket de- taljerade och i många färger, men en- ligt min egen tro är det en riktig pre- sentation av en imitation med vissa nyckeldetaljer och flugans sätt att upp- föra sig i vattnet som är de viktigaste ingredienserna för att få fisken att ta.

Varför det kan vara bra att ha ett par olika modeller kläckarimitationer i as- ken beror helt enkelt på att olika insek- ter beter sig på olika sätt vid kläck- ningen och "hänger" olika i ytan. Det- ta gör att fisken ibland föredrar en "djupt" hängande Polyceltonkläckare medan en CdC dito kan vara bättre vid andra tillfällen, och vid ett tredje kan en flytande salthårspuppa/nymf ge hugg. Man kan även förse några av si- na flugor med en längre "stjärt" av fib- rer för att imitera de insekter som an- tingen just kommit ur sin hud och har den hängande efter sig eller helt enkelt misslyckats med detta och förolyckats. Vad man gör när man kommer till vatt- net är att studera vad som kläcker eller ännu hellre *hur* det kläcker och på vil- ket sätt insekterna beter sig när de bry- ter genom ytan. Utifrån detta väljer man sedan en lämplig imitation.

Min egen grunduppsättning av yt- filmsflugor är egentligen ganska liten, men då de är så pass allround kan sam- ma fluga fungera vid flera tillfällen.

Jag har några flugor av varje sort som jag tagit upp här, men min absoluta favorit är utan tvekan Polycelonkläckaren. Denna binder jag i varierande storlekar och färger, och för att imitera olika insekter gör jag nattsländorna knubbigare och dubbade en bit ner i krokbojen samtidigt som dagsländorna blir slankare och skirare. Dessa kompletteras sedan med ett antal flytande Sälhårspuppor i olika storlekar samt några små, svarta fjädermyggpuppor i ett par olika varianter.

Mothugget

Vad som kan vara ett problem med dessa flugor är att de är svåra att se eftersom de ligger lågt i ytan – speciellt om det är lite vind eller det börjar bli mörkt. För att i någon mån hjälpa upp detta kan man använda en avvikande och klart synlig färg till flytkudden på kläckarna för att därigenom öka synbarheten. Flugor utan en sådan kan bli svårare att hålla ögonen på, men man kan också tillämpa tekniken som innebär att man ser var man har spetsen på Fluglinan och sedan lägga till längden på tafsens och hålla ögonen på detta område. Vakar det en fisk inom det området gör man mothugg – och i de flesta fall är det flugan som fisken tagit.

Fisketeknik

En kläckare kan du använda vid många tillfällen. När jag kommer till ett vatten med vakande fisk börjar jag ofta fiska med just en kläckare istället för en torrfluga som kanske kan tyckas vara det naturliga valet. Men då jag tror på dessa flugor blir det gärna så. Du kan fiska din kläckare på flera sätt, men några grundregler kan man urskilja. I strömmande vatten brukar det vara bäst att fiska den på torrflugemåner snett uppströms och utan påverkan av tafs eller Fluglina, eller med ett parachute-kast nedströms om detta passar bättre. Som vanligt är det viktigt att fisken ser flugan före tafsens, och förläng gärna spetsen en bit för att få en lång och störningsfri drift på flugan. I stilla vatten däremot händer det att en fisk patrullerar förbi din stillaliggande fluga utan att se den, och då kan en liten kort dragning i linan för att få den att stripa till till vara skillnaden mellan hugg eller inte. Blåser det och ytan krusas kan man fiska hem flugan med en lugn handtvist för att ge den lite rörelse och hålla bra kontakt. Är ytan däremot helt blank får man vara försiktigare, då för häftiga rörelser med flugan kan skrämman mer än locka.

Bindbeskrivningar för olika kläckare

Flytande Sälhårspuppa

Krok: Torr 14 – streamer 10.

Kropp: Sälhårsubstitut i beige, olive, brunt eller grått.

Rib: Stubbatt hackle eller strutshearl.

Thorax: Kanindubbing.

Hackle: Ett varv raphhöna.

Polycelonkläckare

Krok: Lätt 8–16.

Kropp: Kanindubbing i olika nyanser.

Rib: Flashabou eller bindtråd.

Vinganlag: Svart polycelon.

Hackle: Raphhöna eller långfibrig dubbing i bindtrådsögla.

Dubba och linda kroppen och följ efter med ribben. Bind in en remsa polycelon som får sticka ut lite framme vid huvudet. Linda hackle eller dubbingögla över stället där polycelonet är nedbundet.

Polygarn-kläckare

Krok: Lätt 12–20.

Kropp: Mörk dubbing.

Vinganlag: Ljust polygarn i ögla.

Hackle: Parachutelindat eller falskt.

CdC-kläckare

Krok: Lätt 12–22.

Kropp: Kanindubbing.

Stjärt och hackle: Raphhöna.

Vinganlag: Ögla eller bunt fibrer av CdC.

Fjädermyggpuppa

Krok: Lätt 12–20.

Kropp: Svart dubbing.

Flytkudde: Grå polycelon.

Hackle: Raphhöna.

Eftersom det är en fluga som ligger i ytan och syns väl skall tafsens ej vara för tjock och anpassas till rådande förhållanden. Det vill säga; blåser det och ytan är orolig eller det börjar skymma, kan man gå upp lite i tafsgrovlek. Men i det stora hela brukar det vara lämpligt att hålla sig någonstans mellan 0,14–

0,20 beroende på flugstorlek, och där de grövre dimensionerna kan vara berättigade vid vind, mörker eller stor fisk.

Gör ett litet sortiment kläckare i några olika modeller, färger och storlekar och upptäck en fluga som kan ge dig många högtidsstunder i både stilla och strömmande vatten.

Mørrumsfluen: *En wobler i modlys*

Text: Leif Hjortshøj

Foto: Steen Ellemose

Halvdelen af vingen og det meste af kropsmaterialet er væk, der er næsten kun lidt kobbertråd tilbage.

Mørrumsfluen

Mønsterbeskrivelsen stammer fra Jan Grunwalds bog "Farlige laksefluer".

Tag: Oval sølvinsel.

Butt: Fluorcerende rød uld eller flossilke.

Krop: Sort flossilke.

Rib: Oval sølvinsel.

Kropshackle: Rødbrun langfibret kropsfjer fra guldfasan – $1\frac{1}{2}$ gange kroppens længde, tørnes i åbne torn, der starter $\frac{1}{3}$ inde på kroppen.

Throathackle: Et lille bundt teal fibre.

Vinger: Underst et lille bundt guldfasan tippets i krogens længde. Ovenpå et lille bundt silvertippet egern farvet gule. Øverst guldfasan hale. Vingen skal ligge fladt hen over kroppen, og nå hen bag ved krogbøjningen.

Den danske forfatter Jørn Riel har sagt:

"Skrønen er jo netop sandhed som kunne være løgn, eller er det løgnen som muligvis er sandhed? – Ingen ved det med sikkerhed. Mindst af alle jeg." Stærke ord af en mand, der overalt elskes netop for sine "Skrøner".

Når jeg tillader mig at citere Jørn Riel, skyldes det, at den følgende historie også ligger i et grænse-land, hvor man ikke kan være helt sikker på noget som helst. Jeg ville selv af-færdige den, hvis jeg fik den fortalt. På den anden side har jeg selv oplevet den. Det er faktisk lidt af et problem.

Stedet kan ikke være ret meget smukkere, når man befinder sig indenfor civilisationens grænser: Rosendala – pool 32 i Mörrum i Sverige. Netop på det tidspunkt af formiddagen, da man har solen lige i øjnene. Der er et ganske specielt lys over vandet.

Min kammerat er gået først og forsvinder nedover. Jeg er alene på trods af, at der er ganske mange fiskere ude den dag. Så jeg har tid til at tage en pause, tænke lidt over tingene og finde den rigtige flue. Dagen før har jeg fået en havørred på en lidt særlig udgave af Mørrumsfluen. Fluen er bundet af en kammerat, der binder nogle ualmindeligt fine "Mørrumsfluer". En dag, da de krog, han sædvanligvis an-

vender, var sluppet op, havde han lavet denne på en af disse brune dobbelt-kroge med nedadbøjet øje.

Egentlig kan jeg ikke lide den. For den slags har en tendens til at komme op at streame, når strømmen bliver lidt hård. Den er også temmelig medtaget efter gårdagens strabadser. Men hvad skidt – det kan nok ikke være helt galt med en flue, der har givet fisk dagen før. Jeg må bare være lidt på vagt, når jeg nærmer mig nakkens forneden.

Jeg har knapt fået fluen lagt ud, før det siger bang! En nydelig havørred. Ind og ud igen. Det er lidt for tidligt på sæsonen.

Ud med fluen igen. Denne gang når jeg at komme nedenunder den store sten, inden den er gal igen. Ny havørred. Den vil også med på land og får også friheden.

Så nærmer jeg mig endeligt den stærkere strøm på nakkens – og mens jeg er meget koncentreret om at holde øje med, om fluen streamer i det skarpe modlys, sker det igen. Nu er det en cirka 7-kilos laks. Den har den godhed at tage imod min invitation til en lille spadseretur væk fra faldet. (Det har altid undret mig meget, at man overhovedet kan "walke" en laks. Men det går jo så utroligt stille og fredfyldt, at man skulle tro, der var løgn).

forts på sid 60

Där nere ligger Luobdne, målet för vår resa.

Flytringsfiske i Arjeplogsfjällen

Flytringen ger en stark känsla av frihet och att vara ett med den natur man vistas i. Jämfört med en båt är den dessutom tyst och diskret och stör därför inte i den känsliga fjällmiljön

Text & foto: Niklas Brännström

V adar ut i det klara vattnet och sätter mig till rätta i flytringen. Selet framför mig ligger lugnt och blankt och fjällbjörkarnas gröna lövverk reflekteras likt i en spegel. På avstånd hörs fjällvråkens jammande läte när den kretsar över fjällvidderna. Kvällslugnet har infunnit sig efter dagens varma men blåsiga väder. Jag tar fram kåsan ur sidofickan, fyller den med det härligt kyliga vattnet och låter mig välsnaka.

Det ser inte ut att råda mycket till insektsliv, men här och var bryts den stilla vat-

Vi fiskar alltid med två tacklade spön i flytringen; ett med flytlina och ett med sinktip eller sjunklina.

tenspegeln av försiktiga och sporadiska vak. Den skygga öringen annonserar att den påbörjat sitt födosök för aftonen. Snart ser jag också en brun forsslända sitta nykläckt, ensam och hjälplös på ytan. Den sitter där och torkar de gråmatta vingarna och håller de två stjärtspröten i stram givakt, och den tar tacksamt emot min hjälpande hand och klättrar välvilligt ombord på min flytring. Där sitter den sedan stilla för en stund, liksom begrundande sin omvärld, innan den tar
forts på nästa sida

forts från föreg sida

några tag med vingarna och med en allt annat än skicklig flygteknik lyfter och flyger iväg på en ostadig kurs mot land...

En bit längre ut på selet fångar min blick Andreas Petersson, min barn- domsvän och fiskekamrat, som har paddlat i förväg. Hans röda basker syns i det låga kvällsljuset i bjärt kontrast mot Vourdnestjåkkås gröna skrud. Det är den närmast liggande bergstoppen i nationalparken som i norr gränsar till Luobdne selet. Dessa berg i området, med sina klänningar av fjällbjörkskog, befanns vara unika och viktiga att bevara i deras naturliga tillstånd. Därför inrättades år 1909 Pieljekaise nationalpark. Luobdne ingår som en del i en cirka en mil lång flugfiskesträcka (se FiN nummer 5/6 1981). Sträckan börjar vid den stora sjön i nordväst, Lutaure, som övergår i vad som kan kallas Lutaureströmmen, även om den inte är namngiven. Den är omväxlande i sitt lopp och varierar mellan forsande och långsamt strömmande sträckor, som rinner genom mindre och större sel. Själva strömmen är mellan fem och tio meter bred och övergår nedströms i den mer kända Viejeströmmen, som i sin tur rinner ut i Laisälven.

Vi har nu fiskat i denna del av Arjeplogsfjällen i sju år, och de senaste åren har vi flytringsfiskat. Det är framför allt selen vi ägnat den mesta tiden och

där vi har haft störst fiskelycka. Strömsträckorna förefaller mest hålla fisk under hösten, när den lekande öringen i skydd av mörkret vågar sig upp. Det är inget rekordvatten, men håller däremot en fin genomsnittsöring. Under de år vi besökt området har fiskarna varierat mellan 3 hekto och 1,5 kilo – med något enstaka exemplar på närmare 3 kilo.

Med undantag för matfisken har vi återutsatt de värdefulla öringarna. Vi har pratat med personer som fiskat här under en femtonårsperiod, och de har – liksom vi – lyckligtvis inte märkt av någon särskild minskning av öringstammen. Det är lite anmärkningsvärt med tanke på att det är många fiskare som besöker området under sommarmånaderna varje år och att det dessutom tidigare fiskades mycket med mask.

De stora vattenmagasinen och Laisälven, som ingår i vattensystemet, är här en viktig förutsättning. Den relativt korta fiskesäsongen och ett införande av flugfiskesträcka är andra faktorer som borgar för en fortsatt god tillgång på öring. Förhoppningsvis börjar dessutom en mer utbredd catch and release mentalitet slå rot också i Norrbotten, vilket ytterligare förbättrar framtidsutsikterna för ett bra öringfiske.

Fjädermyggpuppa

När jag paddlar bort mot Andreas ser jag att han har fisk på. Spöt bågnar

och toppen darrar under fiskens snabba rörelser. Andreas skrattar och parar likt en matador fiskens tvära kast där den dansar runt hans fötter. Den vilda öringen är svår att tygla, och med ett par snabba slag med stjärten söker den sig ner till det skyddande sjögräsbältet vid botten. Där blir det tvärstopp. Tafsens har snärjt in sig i bottenväxterna, men efter ett visst risktagande och en del tur kan tafs, sjögräs och fisk dras upp. Efter en snabb fotografering återfår den lilla men pigga öringen sin frihet.

”Den var uppe och vakade två gånger alldeles intill flugan, innan jag lyckades kroka den”, säger Andreas medan han ordnar till oredan som uppstått. ”En kläckande fjädermyggpuppa var vad öringen föll för”, avslöjar han och kastar tillbaka sjögräset i vattnet.

Jag nickar till svar, ivrig att själv pröva lyckan, och paddlar vidare mot en plats där vaken fortfarande pågår, medan Andreas lugnt och rytmiskt lägger ut sin fluga i ett nytt överhandskast.

Två flugspön

För att snabbt kunna alternera mellan olika fiskesätt när situationen kräver det, brukar vi ta med oss två färdigtacklade spön i flytringen. Det ena används till torrflugefiske, och det andra är försett med antingen en sinktip eller en sjunklina.

I dessa vatten med mycket skygg

Simmande Harörenymf

Bakdel:

Krok: Valfri tunn krok med rakt, stort kroköga. Avklippas strax framför krokböjen sedan bakkroppen bundits färdig.

Stjært: Några fibrer brunfärgad krickand eller rapphöna.

Kropp: Haröredubbing som utborstas.

Rib: Tunn kopparwire.

Sammanlänkning: Ögla av 0,15 mm nylon.

Framdel:

Krok: Mustad M 80050 BR nr 12.

Kropp: Haröredubbing som utborstas.

Huvud: Guldkula 3 mm.

Bakkroppen fästs genom krokögat i den nylonögla som först binds in på den främre kroken efter det att guldkulan trätts på krokskaftet. Se till att nylonögla är tillräckligt stor, så att bakkroppen kan röra sig obehindrat.

Harkranks-Muddler

Krok: Valfri tunn och långskaftad krok.

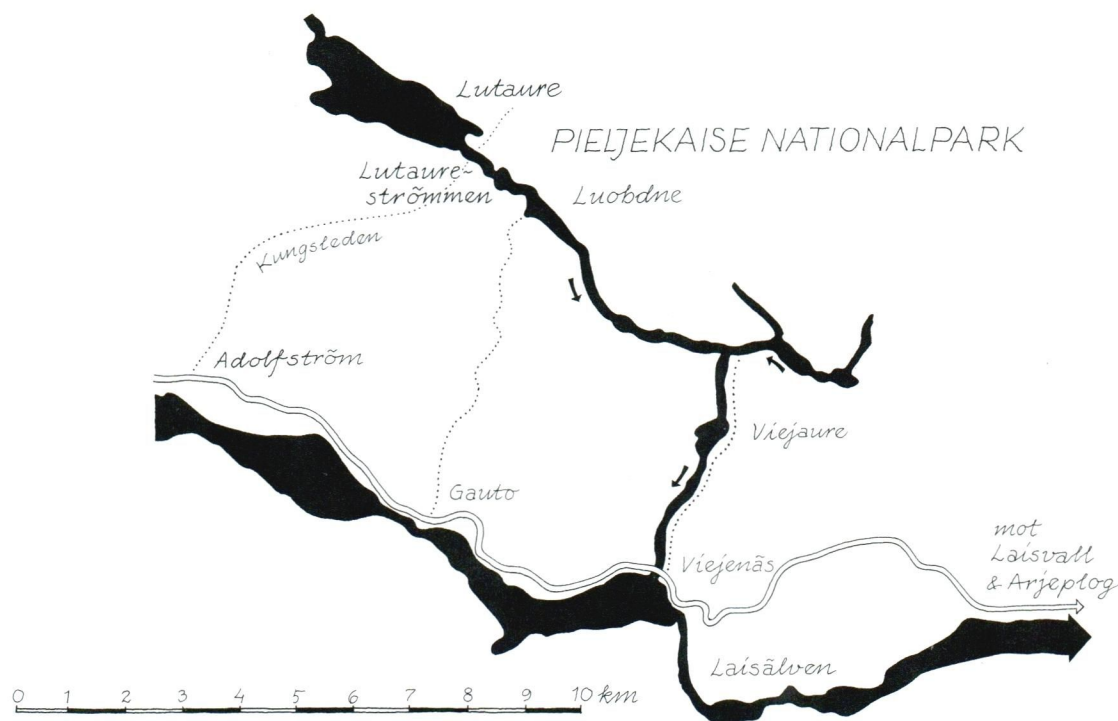
Kropp: Dubbas med ansiktshår från harmask.

Rib: Tunn guld-, silver- eller kopparwire.

Ben: Sex ben av fibrer från fasantuppens stjärtfjäder, vilka försetts knutar för att imitera leder.

Vingar & huvud: Hjorthår, som binds in och trimmas till ett muddlerhuvud och med vinghåren spridda i solfjäderform.

Flugfiskesträckan ingår i Arjeplogskortet

Till Luobdne och omnejd tar man sig lättast med bil eller buss till Laisvall via Arjeplog och sedan vidare till Viejenäs, Gauto eller Adolfström. Det finns tre markerade leder vilka man kan använda för att ta sig till fiskesträckan till fots. Den ena utgår från Viejenäs och följer Viejeströmmen. Man kan även ta leden som startar vid Gauto och går rakt norrut. Den tredje vägen är Kungsleden som utgår från Adolfström och leder fram till Lutaure och vidare genom Pieljekaise nationalpark fram till Jäkkvik i norr. För den som inte vill gå finns helikopter- och sjöflygsservice i Adolfström. I Adolfström finns även stuguthyrning, handelsbod och matservering.

När flytringarna är med följer självklart vadarbyxor, men annars klarar man sig väl med vadarstövlar. Flugfiskeutrustning i AFTM-klass 4–5–6 är ett bra val och gör att man får ut det mesta möjliga av fisket. Flugvalet kretsar (som brukligt är vid norrländska fiskevatten) mest kring nattsländor i olika storlekar, färg och storlek. Annat av intresse kan vara, beroende på tidpunkt och omständigheter, fjädermyggor, knott, harkrankar och i enstaka fall dagsländor. Olika streamers kan också vara attraktiva, särskilt för den något större öringen.

Flugfiskesträckan vid Luobdne ingår i Arjeplogskortet, vilket är ett av fyra kommunfiskeområden ovan odlingsgränsen inom Norrbottens Län. Det är alltså inget kvoterat vatten, men fiskeförbud gäller under tiden 15 september–14 oktober. Kostnaden 1998 för att lösa detta fiskekort är för 1 dygn – 50 kr, 3 dygn – 100 kr, 7 dygn – 175 kr och 350 kr för årskort. Man har även inför -98 beslutat införa en "bag-limit" på max 2 fiskar/fiskare och dygn. Fjällkartan 26 FG rekommenderas.

För närmare upplysningar:

Helikopter-sjöflygsservice/fiskekortförsäljning m m:

Kjell Johansson, Adolfström, telefon 0961-230 40

Handelsbod/fiskekortförsäljning m m: Jan Thorfve, Adolfström, telefon 0961-230 41

Fiskekortförsäljning/stuguthyrning m m: Bengt Marklund, Gauto, telefon 0961-230 21, 280 30

Fiskekortförsäljning/stuguthyrning m m: Berndt Wennström, Gauto, telefon 0961-280 40

Turistbyrån Arjeplog: telefon 0961-142 70

Länsstyrelsen i Norrbottens län, Fiskefunktionen, Luleå: telefon 0920-960 00

öring får man inte bli för ivrig när fisken vakar som bäst. Det räcker med det uppkomna vågsvallat från flytringen eller något felaktigt kast, som piskar upp vattenytan för att få öringen att fly fältet och inte börja vaka igen förrän den är långt utom kasthåll – eller ännu värre – helt sluta att vaka för en obestämd tid framöver.

Då har man bättre möjligheter om

man studerar öringens färdväg och försöker ligga steget före och lista ut var den närmast kommer att vaka. Om man dessutom använder tunnaste och längst möjliga tafs samt har ett relativt långt flugspö, vilket underlättar bakkastet från den lågt liggande flytringen, ökar chanserna att fånga den vaksamma öringen på torrfluga i klara fjällvatten.

Nattsländor och harkrankar

Att ingenting råder för evigt gäller även denna gång. Efter en stunds lyckat fiske med en stripande beige Rackelhane börjar vinden tillta. Den nyss så lugna vattenytan börjar sakteliga kru-

forts på sid 54

Det är nu många år sedan jag orkade tackla en tvär fjällbrant med trettio kilo packning på ryggen. Men på den tiden blev stegen trots alla strapatser ändå lätta när man vandrade mot ett hägrande mål; en ström som vindlade genom en avlägsen fjälldal med blanka sel, skrovliga strykor och vitskummande forsar...

Återblickar:

Minnen från ett orört paradis

Text & akvareller: Rolf Smedman

*I*dag ägnar jag mycket tid till drömmar om fjällvatten jag fått förmånen att uppleva, med fisken och äventyr i en skön natur, som för alltid stannar i mitt minne. Många fina minnen har jag från Dellekjokk, strömmarna som rinner ner i Laisälven.

Det var på tidiga femtiotalet som min far gav mig tipset att fara dit. Han arbetade några år i Laisvall med att bygga gruvlavar. Flera gånger fiskade han i Dellek, oftast med långspö. Av samerna hade han fått tipset att fiska med stora flugor eller smågrodor på tafsens. Många gånger var han med om att bära storfångster ner till byn.

Sommaren 1955 fick jag äntligen chansen att komma dit i sällskap med Göran. Han var ingen rutinerad fjällfiskare, men full av entusiasm efter mina löften om de äventyr jag målade ut för honom.

Första dagarna i juli strävade vi renstigen upp mot Neb-suort och var ganska veka i benen, när vi rastade vid en av tjärnarna däruppe. Där vakade huggvillig öring, och vi satte i oss ett skrovsmål, innan vi fortsatte ner mot jokken, som var insvept i ett dimstråk långt därnere i fjällskogen.

När vi kommit ner mot Kraptamyren, hörde vi bruset från forsarna nere i dalen. Vid en stor sten mitt ute på myren vilade vi ryggarna, och där trampade jag på ett hårt föremål. När jag tittade efter, visade det sig vara ett decimeterlångt hjorthornsskaft med infällda bestick, kniv, gaffel och sked, tappat av en hjortronplockare för länge sedan. Det bevarar jag än idag som ett kärt minne. Myren är en kilometer bred och några kilometer lång. Tala om en nål i en höstack!

När vi tvärade ner längs den branta Kraptabäcken, stod vi plötsligt i färska björnsår längs en mossagg. Efter det lämnade inte Göran någon längre lucka mellan oss på hela veckan. Senare fick jag veta att forstmästaren Stig Wesslén spelat in sin film "I lapplandsbjörnens rike" just i Dellekdalen.

*M*itt i natten stod vi så vid jokken, insvepta i tät dimma. Vi slog vårt läger på en äng, översållad med gula smörblommor. Den blev vårt hem för tio händelserika dagar, med ett fiske som vi inte hade kunnat drömma om. Det enda jag kan klaga på så här långt efteråt, var att våra redskap inte räckte till för de häftiga huggen av två-tre kilos öringar. Tafsarna rök som hårstrån. Men ändå hade vi ett otroligt fiske och kunde häva många öringar mellan ett och två kilo. Vi hade ett sagolikt sommarväder hela tiden med skön värme på dagarna. Men tidigt på kvällen kom dimman och lade sordin på fisket.

När vi skulle vandra tillbaka igen, beslöt vi att gå på natten för att slippa värmen. Vi tog en annan väg, men den gamla generalstabskartan var alldeles för grovt höftad, och när vi kom upp i en dalgång i fjällskogen, fick jag trava upp på en kal topp. Den heter Krama, och när jag stod däruppe fick jag se en faluröd husgavel skymta mellan björkarna. Det nybygget fanns inte på kartan, men vi rastade där innan vi gick ner mot Laisan och fick tursam lift med några malmletare från Laisvall. Det sparade många tunga steg, så vi kunde lätt komma upp till byn och sedan ta buss och tåg ner till Sundsvall igen.

Flera år senare fick jag telefon från en dam, som hade hört talas om vårt besök vid nybygget: Hon visade sig vara barnbarn till ägaren! Bygget heter Delleknäset. Börjar man leta i minnet, finns det många upplevelser som visar sig vara ett verk av slumpen...

*R*edan nästa sommar var jag där igen, men Göran kunde inte följa med. Anders, lika flugfisketokig som jag, följde med istället, sugen på att få uppleva det äventyr och fiske jag utmålat för honom.

forts på nästa uppslag

Royomedman

forts från föreg uppslag

Det var nu en vecka senare i juli, men sommaren hade inte kommit lika långt som året före. Det var isande kallt när vi knogade uppför Nebsuorts branter. Men ett under skedde när vi följde bäcken ner mot Dellek. Jag har aldrig upplevt det förr, men den natten kom sommaren. Vi kunde höra hur det knäppte i björkskogen när löven slog ut!

Vi slog läger på samma äng, smörblommorna var på väg, men bara i späda knoppar. Det var heller inte samma fina torrflugefiske, men fisk fick vi ändå vid de stunder solen tittade fram bakom molnen. Vi fiskade ofta uppströms, under en vitskummande fors med en djupare hölja. Där stod stor öring, bara man kunde komma ner tillräckligt djupt.

En dag fick jag en tvåkilosöring på en förtyngd streamer. Den var inte lika kämpastark som andra vi fått, men väl i håven var den väldigt grov och nästan fyrkantig. När vi rensade den, hittade vi en nästan utvuxen ungnipa i magen...!

Ett par dagar senare fick Anders en större fisk, som hade en sädesärta i sig. När myggen svärmade tätt över ytan, fladdrade ärlorna alldeles över vattnet. Så hade det säkert gått till när öringen tog. Efteråt sa Anders att han nog inte skulle äta öring mer, en öring borde ju bara ta en liten slända. Men han ändrade sig snart...

När vi packade ihop för att vandra tillbaka, tog vi ingen omväg som året innan, utan gick på natten över mot Nebsuort och rastade vid den lilla tjärnen, där öringarna vakade och den ringande sången från många piplärkor ljöd över kullarna. Solen hade inte kommit över fjällranden i nordväst ännu, och vi satt bara och njöt av stämningen.

Men precis innan den röda solkanten steg, tystnade allt, vaken slutade och fågelsången tystnade tvärt.

Under en minut var allt dödstyst, hela fjället andades en frid vi aldrig känt förut. Det var som om allt liv hälsade den nya dagen, det kändes både fysiskt och psykiskt!

När vi gick över den sista kullen, just innan vi nådde renstigen i fjällskogen, stod den bara där, bara några steg från våra fötter. Fjällpiparen, "lahol", som den heter på lapska. Till synes alldeles oskygg. Det var första gången jag hade lyckan att få möta den. Det har inte hänt många gånger senare heller, bara under ett fjällfiske söder om Rostojaure flera år senare.

När vi blev för närgångna, rullade den undan på snabba ben, men stannade på nytt några meter ifrån oss...

Det dröjde några år innan jag fick återse Dellek igen, då i början av augusti i sällskap med Bosse. Vi hade fiskat ihop i flera år, han var fjällräv och hade fiskat i Laisdalen några år tidigare.

När vi kom över mot Krapta glödde hela myren av hjortron, saftig mylta som vi föråt oss på under den kommande veckan. På hemvägen, klockan elva på kvällen, gick vi upp på Nebsuort och fyllde både magar och de kokkär! vi hade med oss. Aldrig förr eller senare har jag sett en sådan rikedom. Vi skulle ha kunnat plockat tonvis, om vi hade haft tid och lust...

Fisket blev precis lika fint som vi drömt om, dagarna var solklara och varma, kiloöringarna tog snabbt våra torrflugor.

Men det här året var mycket annorlunda än de föregående. Det var lämmelår, överallt skällde och gnisslade det från arga och frustrerade små djur, som inte fann några hinder att ta sig fram. Det var också ett fågelliv jag aldrig upplevt varken tidigare eller senare i fjällen. Varje dag hade vi många rovfåglar runt om oss, hökar, ugglor, falkar, vråkar och örnar. Det var tätt mellan ripkullarna!

I varenda öring ner till fyra hekto hittade vi lämmel. Det underliga var att öringarna ändå steg och tog våra små torrflugor. På kvällarna efter fisket satt vi i lägret och tittade över höljan och såg när någon lämmel skulle simma över. Den hann oftast inte lång bit förrän en stor öring tog den med ett ljudligt plask.

Så här, långt efteråt, önskar jag att jag då haft samma erfarenhet av fiske på flytande sorkar, bundna på muddlervis, som jag senare fiskat stora gäddor på...

Varje kväll vid måltiden kom en hökuggla ur björkskogen, satte sig på torkställningen och dök ner och fångade en ljudligt protesterande lämmel mellan fötterna på oss. Den hade upptäckt att lämlarna var lättfångade i skenet från lägerelden.

En dag såg jag hur en varfågel till slut överlistade en lämmel, som inte ville bli byte. Fågeln dansade fram och tillbaka, lämmeln skällde, men blev ändå lurad när varfågeln hann runt och satte sig på ryggen och hackade ihjäl den.

Ett lämmelår, som inte förekommer så ofta numera, verkar som ett livselixir för hela naturen. De flesta varelserna i fjällvärlden, fåglar och rovdjur, får större kullar då. Det verkar som om de får reda på att det skall bli gott om mat långt innan lämmeltåget sätter igång.

Under hela veckan gick vi och längtade efter ett befriande regn, värmen blev ibland besvärande.

När vi sista kvällen bröt lägret, som vi rest på en bädd av björkris, ringlade en stor, svart huggorm fram. Den hade säkert bott där hela veckan, men inte gett sig till känna förrän nu...

På natten, sedan vi gått uppe på Nebsuort och plockat hjortron, tältade vi i björkskogen under fjället. Då kom det befriande regnet vi önskat oss...

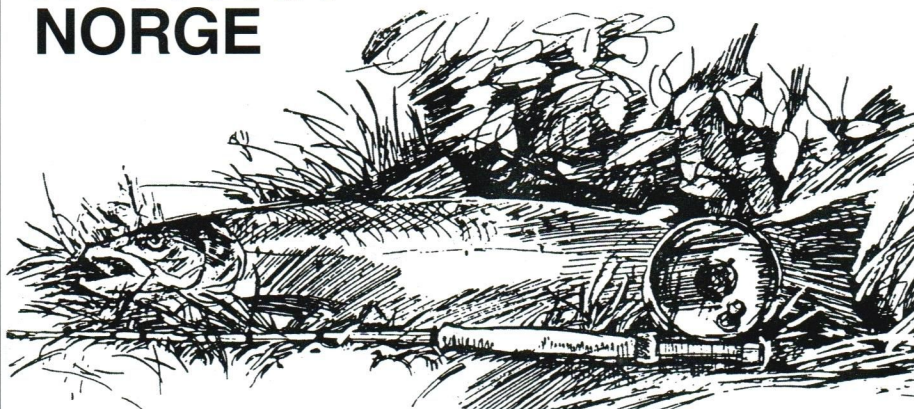
Det dröjde många år innan jag fick återse Dellek igen, men då var fisket bara en skugga av sitt forna jag. Nere i Laisvall hade man skaffat sig snöscoters, och det berättades att man på vårvintern for dit upp och lade massor av nät i höljorna.

Men det har jag förträngt ur minnet, vill bara komma ihåg de fina färderna dit, när allt var orört och gav upplevelser för livet...

Överallt skällde och gnisslade det från arga och frustrerade lämlar...

NYTT FRA NORGE

Redaktør Terje Bomann-Larsen

Laksefiske i Norge – når skal optimistene ta til vettet?

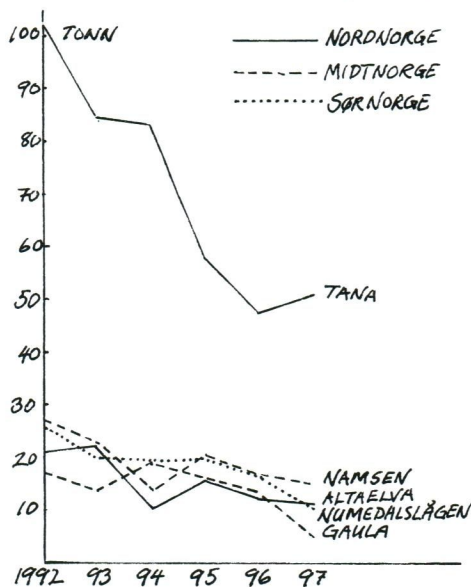
Laksefiskere er optimister. Det ligger i deres natur, fordi optimisme er en grunnleggende forutsetning. Selv i gode lakseår krever det en god porsjon stahet å stå utvadet i kaldvannet time etter time og denge med tung redskap etter fisk som egentlig ikke skal putte noe som helst i kjeften. Men optimismen næres hver gang en grov fiske-rygg velter seg i overflaten, og man lever lenge på den sitrende spenningen når kjempen der ute slår kjevene om flua og legger seg med full tyngde på

strømmen. Slike opplevelser får laksefiskerne til å vende tilbake til norske lakselver, år etter år, med samme ukuelige tro på at nettopp denne sesongen skal bli den beste. Men det blir den ikke. For hvert år som går blir det lenger og lenger mellom hver laks som springer i fossen, og stadig færre får føle adrenalinkicket ved et snøre som strammes opp av kroket laks. Likevel fortsetter man å drømme, og man trøster seg med at det alltid har vært gode og dårlige år, at været og vannføringen var ugunstig og til neste år vil alt bli annerledes. Og det kan godt hende, – nemlig at det blir enda verre.

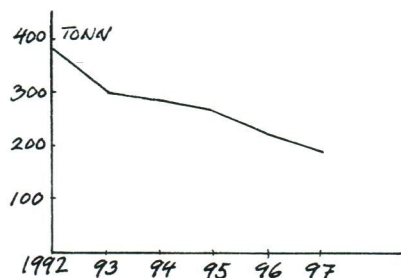
For ser vi på de siste års fangststatistikk, peker kurvene entydig i samme retning. Fra 1992 til 1997 går det totale oppfiskede kvantum tilbake for hvert år, og i løpet av denne femårsperioden er summen for alle nevneverdige laksevasdrag halvert. Om vi ser på enkelte av de største elvene, er tendensen nesten like klar. Riktig nok har alle elvene registrert ett år med oppgang i forhold til fjoråret, men så fortsetter nedgangen ubønnhørlig mot bunnåret 1997. Og det kan umulig forklares med meteorologiske forhold, for tendensen er den samme over hele landet, og er det noe som varierer i dette landet, så er det været. De årlige svigningene viser stort sett bare varierende grad av nedgang, og med så dårlige tall over så lang tid må man nok bare konstatere

en varig svekkelse av stammene. Og vi snakker nå stort sett om de beste elvene. I en rekke gamle storelver, særlig på Vestlandet, står det så dårlig til at de knapt kommer med i statistikkene.

Mange steder ligger forklaringen i dagen: Surhet og gyro er lett påviselige årsaker, liksom drivgarnfisket for ti år siden. Kraftutbygging må ta sin del av skylda i Alta, men hvorfor går fangstene drastisk ned i tilsynelatende sunne vassdrag som Tana og Gaula. For begge disse elvene er utviklingen dramatisk, og særlig i Gaula må alarmklokkene ringe: Midt på 80-tallet ble de tatt årsfangster på 40 tonn, og i 1997 var man nede i 5,7! Vel var forholdene vanskelige, men folk som kjenner elva mener at selv under "normale" vær- og vannstandsforhold ville man neppe klart det dobbelte. Laksestammen er bare ikke større. Bare når det gjelder Numedalslågen tror vi at tallene til en viss grad lyver. Her har resultatet ligget stabilt rundt 20 tonn i mange år, og fjorårets magre 11,1 må tilskrives ekstremer temperaturforhold såvel i elva

Utviklingen i våre 5 største lakseelver (pr. 1992).

Fremstillingen bygger på totalfangst av laks i 69 norske elver. (kilde: Alt om Fiske).

som langs kysten. Fisken kom nemlig opp til slutt, men da var sesongen over.

Konklusjonen er entydig: Det går nedover, og det er ingen grunn til at trenden skal snu på lang sikt. Det gjøres nemlig ingen ting. Regulering, grusgraving, garnfiske, oppdrett og forurensing får fortsette som før. Og det vil det gjøre så lenge laksefiskerne er villige til å betale dyrt for å svinge svepene over fisketomme høler. Først når de evige optimistene tar til vettet og bruker pengene på noe annet, vil lokale og sentrale myndigheter forstå at noe har gått tapt.

Matta ner tafsen

Nytt nylon kastar ibland hopplösa reflexer och ger inte den osynliga övergång mellan lina och fluga som vi önskar. Men det finns en beprövad behandling som tar bort glittret

Text & foto: Pelle Klippinge

Tänk vad skönt det är att slippa släpa runt på en massa prylar när man är ute på fiske. Bara spöt och en ask med flugor. En stump nylon och tafsklipparen. Vad mer behöver man egentligen? Jo, massor med "bra att ha grejer" ifall oturen är framme och om redskapshandlaren får styra. Fiskevästen blir blytung, kanske måste det till en liten väska i värsta fall, vilket näppeligen ger den där rätta rörelsefriheten man så gärna önskar under fisket. Det kan bli väl mycket att hålla reda på.

För egen del har jag under årens lopp lyckats begränsa prylarna ganska ordentligt. Eller tvingats rättare sagt, eftersom kameran ständigt ska vara med. En snodd om halsen med tafsklipparen och en fil räcker långt, flugasken och nylonet oräknat. Rannsakar man sig själv och sitt eget fiske är det inte så värst mycket som går åt. Särskilt inte under en enkel dagstur, om inget särskilt inträffar förstås. Är man dessutom lite uppfinningsrik går det faktiskt att finna en del riktigt värdefulla och användbara tillbehör på plats, ute vid vattnet. Ett av dessa har så bra egenskaper att det inte ens finns att köpa!

Detta fina "tillbehör" är så finurligt och användbart att man egentligen skulle starta försäljning istället för att bara tipsa. Någon har i sammanhanget påstått att just flugfiskarskrået är en av marknadens tacksammaste grupper att rikta försäljning till, varför det säkert skulle gå. Nåväl, för att komma till sak så är det alens löv det handlar om. Ett träd som växer nästan överallt, i synnerhet där det finns vatten, och vars löv är helt suveränt till att matta ner glansigt och nytt nylon med. En icke oväsentlig detalj vid fiske på skygg öring, harr och havsöring för att ta några exempel.

Under soliga förhållanden är en reflekterande och glitrande tafs många gånger ett rent otyg. Speciellt på stilla vattenytor. Den förhöjer knappast flugans attraktionskraft utan väcker troligen stor misstanke, särskilt i klart vatten. Man vill ju helst ha en så osynlig förbindelse som möjligt mellan fluglinans spets och flugan. Här ligger mycket av vitsen med flugfisket, att kunna prestera en naturlig presentation. Just havsöringen, för att nämna en art, är emel-

lanåt extremt tafskygg, varför en glitترفri tafs alltid känns som ett klart plus i kanten. Inte minst om det dessutom gäller fiske i vatten där fisketrycket är högt.

För att genomföra proceduren tar man ett eller ett par av alens löv, som man sedan med nypans hjälp bara klämmer till över tafsens. Sedan dras tafsens ytterst långsamt, genom lövet en eller ett par gånger. Ungefär som

när man fettar linan. Nylonet får en lätt klorofyllgrön ton samtidigt som ytan blir matt. Lika suveränt som enkelt. Dessutom finns som sagt mig veterligen inget liknande undermedel att köpa. Inte ens i den mest välsorterade och exklusiva fiskeshop.

Detta lilla trix har jag använt mig av under flera år och jag är helt övertygad om att det vid flera tillfällen spelat en viss roll för fiskeresultatet. Inte minst då vid kristallklara norska havsöringsälvar. Jag blev heller inte så värst överraskad när gillien vid den engelska kalkströmmen Test rekommenderade denna behandling, då jag var där och fiskade öring för några år sedan. Trots att vi fiskade med så super-tunna spetsar som 0,13 mm i det glasklara vattnet, menade han att proceduren var av yttersta vikt för att inte riskera att de kräsna Testöringarna skulle skygga. Detta oavsett om det var soligt eller ej.

De är också i den brittiska litteraturen som man först stöter på detta sätt att råda bot på glittrig gut. Redan år 1910 skriver exempelvis A H Chaytor i sin mycket läsvärda bok "Letters To A Salmon Fishers Sons" följande i kapitlet Tackle and Accessories:

"I do not think staining the gut any strong colour, black, blue or yellow, is an advantage. I think clear gut with no glitter is best, and you will think so if you hold it against the sky beside a stained strand. And the glitter can be wholly removed by a few rubbings of the new gut cast with the crushed leaf of an alder. The alder grows by every riverside; its leaf stains the outside of gut green. The gut looks like a thread of grass until the green colour washes off, and in very short time all glitter disappears also – a most invaluable tip for sunny weather."

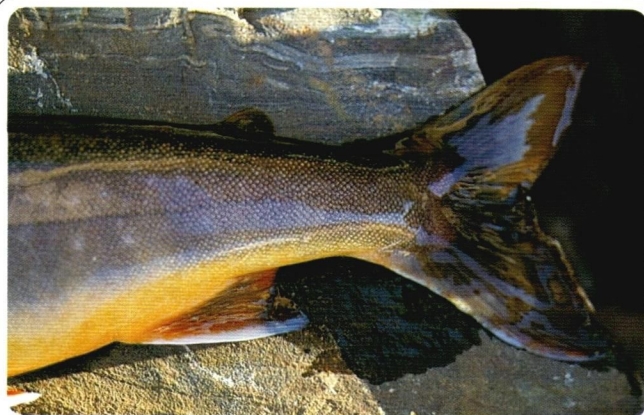
Flugfiske i fjällmiljö är en lisa för själen.

Tag tåget till fjällen!

Från södra Sverige är det oändligt långt att köra bil till fjällen längst i norr. Därför tog vi tåget till Björkliden vid Abisko, kom fram pigga och utvilade efter resan och fick ytterligare några dagars värdefull fisketid

Text & foto: Henric Lillienberg

Utanför tågupén ser vi landskapet susa förbi, och när vi passerar polcirkeln blir det trängsel vid fönstret. Alla vill se de vita stenar som markerar att vi nu är komna till midnattssolens land. Vi kopplar av under resan; äter lite och småpratar om den fiskevecka som ligger framför oss. Förväntningarna stiger. Det är skönt att färdas med tåg. Resan nere från södra Sverige är lång, men vi känner oss ändå pigga och utvilade. Tidigare erfarenheter av en lång bilresa gör att vi vet

Rödingen är fjällveckans verkliga bonusfisk!

att de första fiskedagarna mer eller mindre går förlorade, eftersom man är allt för trött efter resan. På tåget sitter man bättre, kan gå omkring lite eller sova en stund.

När vi passerar Kiruna börjar landskapet ändra karaktär, och när tåget stannar i Abisko ser vi den berömda Lapporten. Nu är det bara en kort bit kvar till vår ändstation Björkliden, där vår fiskekamrat David tar emot. Han jobbar på Björklidens turistanläggning och har därmed

forts på nästa sida

Tag tåget till fjällen!

forts från föreg sida

en hel del lokalkännedom och kunskap om fisket här uppe.

Nästa morgon sover vi ut lite extra, eftersom David måste arbeta några timmar. Men sedan köper vi fiskekort på fjällstationen och kompletterar veckans matförråd i den lilla butik som är inhytt i stationshuset. Så är vi klara för fjället!

Vi får skjuts av en arbetskamrat till David första biten. När vi ser bilen försvinna vet vi att äventyret kan börja. Vårt första mål är en namnlös fjällsjö som ligger någon mil från vägen. Men vi tar det lugnt och har redan lovat varandra en stressfri vecka. Fjällfisket är ju trots allt en rehabilitering från allt vad hektiskt vardagsliv heter...

Men när vi kommer fram till sjön vakar fisken efter små dagsländor, och det är svårt att hålla löftet att ta det lugnt. Vi börjar fiska. Henke får första hugget, som resulterar i en utträtad krok...

Även David och jag får kontakt med fisk ganska omgående, och inför turens första måltid ute i det fria har vi några fina öringar i halvkilosklassen. Halstrad öring smakar gudadagott på fjället!

Efter maten och det obligatoriska kaffet vandrar vi vidare genom ett ganska svårforcerat landskap med fjällbjörk och stora stenblock. När vi framåt kvällen når Trekantssjön är vi rejält trötta och mörbultade, och trots att fisken vakar bestämmer vi oss för att först göra iordning lägret och koka kaffe. Sedan sitter vi bara och ser på skådespelet. Fisken går endast några meter från land och verkar helt orädd. Vakar det idag, så vakar det säkert också i morgon, resonerar vi och kryper ner i sovsäckarna...

Men där får vi fel! Vi ser inte ett vak när vi äter frukost på följande morgon.

När halva dagen går utan minsta tecken på aktivitet från fiskens sida, bestämmer vi oss för en tur ner mot Lerälven. Även nu blir det en strapatsrik vandring i blockterräng, men vi får lön för mödan när vi står vid Lerälvens strand; vattnet är turkosfärgat och ligger inramat av vackra bergstoppar, och vi sitter en god stund och beundrar landskapet innan fiskesuguet tar över...

David går nedströms, medan Henke och jag vandrar uppströms. När vi träffas igen fram på kvällen visar David en fin öring tagen på en Mickey Finn. Vattentemperaturen i älven är bara nio grader, så några kläckningar och torrflugefiske bjuder inte dagen.

På vägen tillbaka till tältet stannar vi vid en liten sjö, eftersom vi ser att det vakar där. Det är närmast bara en liten "pöl" på femton gånger femton meter, och vi förundras över att fisken trots det inte är särskilt liten. Förklaringen tycks vara att vattnet är näringsrikt, och att en försänkning i omgivningen troligen svämmar över och leder vatten till

den lilla sjön från Lerälven då det är högvatten. Fisken följer med och blir sedan instängd när vattnet drar sig tillbaka.

Nästa morgon blåser det ganska ordentligt, så något flugfiske i Trekantssjön är inte att tänka på. Men i en närbelägen sjö, med något mer skyddat läge, får vi åtskilliga öringar i storlek kring halvkilot. De flesta tar på Européa 12 och på Superpuppan, men också Harörenymfer i små storlekar fungerar bra.

Dagen därpå bryter vi lägret och gör oss en ny tältplats vid Lerälven. Fisket är snart igång och efter en stund tar en fin öring min djupt fiskade och guldhuvudförsedda harörenymf. Fisken visar sig i ett praktfullt hopp och drar sedan ner i vattnet och ut mot den starkare strömfåran. Men jag lyckas få stopp på den innan den når hårdströmmen, och efter en lång och seg kamp kan jag landa

en präktig fjällöring på 42 centimeter.

En fiskevecka går fort. Redan nästa dag är det dags för hemfärden. Vi räknar med två dagsmarscher på grund av den svårvandrade terrängen. Men då får vi också tid att utforska några småtjärnar som ligger längs vandringsleden. I en av dem är det full aktivitet. Tjärnen är inte stor, men den håller mycket fisk. Vakringarna breder ut sig som i en dröm...

Här får också Henke veckans drömfisk – en vacker fjällröding på 6 hekto – vilket strax efteråt upprepas av David, som också tar en färggrann röding.

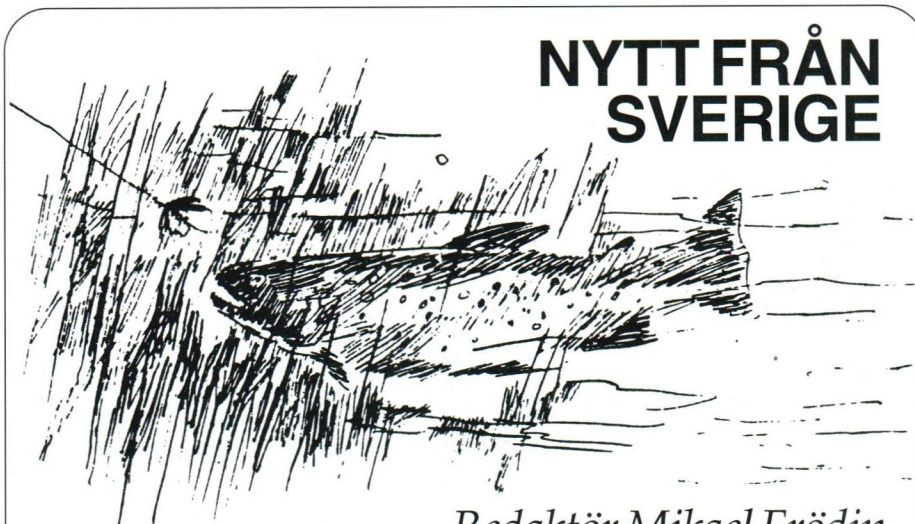
Så är det min tur. Nu är det många rödingar som vakar inom kasthåll. Efter två tafsbrott och en utträtad krok sitter så äntligen också min hett efterlängttade röding ordentligt krokad, och efter en fin kamp kan jag återge den friheten.

En bättre avslutning på en underbar fjällvecka längst upp i norr kan man knappast tänka sig...!

På hemvägen sitter vi i den ombonade tågupén och summerar intrycken från vårt fjällfiske. Nu har vi också beställt liggvagn och konstaterar att det borde vi ha gjort även för uppresan. Vi har emellertid upplevt vår fiskevecka välsignat lång, eftersom vi trots strapatserna under vandringen kom fram pigga och utvilade och haft mycket tid och ork att fiska. Tidigare år har alltid en lång bilresa suttit i benen, samtidigt som värdefull fisketid gått förlorad. En så pass lång resa som vår tar ju betydligt längre tid med bil och kräver dessutom en extra övernattnings på både upp- och nerresan, vilket gör att fiskeveckan kortas med ytterligare ett par dagar.

Så lydt ett gott råd; tag tåget till fjällen längst i norr!

NYTT FRÅN SVERIGE

Redaktör Mikael Frödin

Norrland – Europas nya laxcentrum

Sedan två år har vårt svenska Norrland växt fram som ett verkligt attraktivt alternativ för den seriöse laxfiskaren. Säsongerna -96 och -97 bjöd ett laxfiske bättre än på många år. Faktum är att de äldre säger sig inte sett så mycket lax i våra nordligaste älvar sedan kriget. Det som var helt avgörande för utvecklingen i Norrland var våra finska bröders resoluta förändring av garnfisket i havet. Nu är det dock fara värt att det finska fisket utvidgas något till den kommande säsongen. Låt oss hoppas att så inte blir fallet. Skulle detta trots allt ske, hur vore det då om svenska myndigheter gjorde motsvarande inskränkningar på svensk sida. Utvecklingen i Norrland har ju med styrka visat hur stor genomslagskraft en kraftig reglering av garnfisket får. Den norrländska sportfisketurismen har medvind och genererar som bekant mångfalt det som garnfisket gör. Det är mycket viktigt att nu visa hur stor ekonomisk vinning det ligger i att prioritera sportfisket i älvarna.

Till säsongen -98 har man på flera håll börjat organisera upp sitt fiske bättre. På en del håll har fiskekortens höjts som en följd av den ökande laxtillgången. Kortpriserna ligger dock fortfarande på en i laxfiskekretsar mycket låg nivå. De tre norrländska laxälvar som haft den mest positiva utvecklingen är Torneälven, Kalixälven och Byskeälven. Som en liten vägledning inför den kommande laxsäsongen kommer här de gällande reglerna, fiskekortspriserna och kontaktperso-

ner för några av de mer populära fiskena vid dessa älvar.

Torneälven

Gränsälven mellan Finland och Sverige. Fisket från havet upp till Pajala administreras av Gränsälvskommissionen. Denna sträcka är cirka tio mil lång och fiskas både från land och båt. Villkoren för kommissionsfiskekortet för Tornedalens fiskeområde är vid pressläggning av detta nummer ännu inte fastlagda, varför vi får hänvisa intresserade laxfiskare att för närmare information ta direkt kontakt med Gränsälvskommissionen på tel: 0922-616 80.

För den helsvenska Torneälven och Lainio älv säljs ett flertal fiskekort. Info: Turistbyrå i Pajala 0978-100 15. Speciellt Lainio älv bjuder fina flugfiske-möjligheter.

Kalixälven

Säsongen sträcker sig från 19 juni till 15 augusti med fridygn från måndag kl 18.00–onsdag kl 18.00. Masungsbyns FVO säljer fiskekort för 70 kr/dygn, 100 kr/3 dygn och veckokort (7 dygns kort) för 150 kr. Årskortet kostar 200 kr. Barn upp till 16 år fiskar gratis i målsmans sällskap. Båtfiske tillåtet på viss sträcka. Bra flugfiskemöjligheter med egen flugfiskesträcka. Mer information fås av Ingmar Björnström tel: 0981-400 13.

Fiskekort för Jockfall kostar 60

kr/dygn, 150 kr/vecka, 225 kr/månad och 350 kr/år. Även här fiskar barn i målsmans sällskap gratis. Båtfiske förbjudet. Mer information kan fås av Hans Landin, Jockfalls Fiske och Fritidsanläggning tel: 0926-600 33.

Orrforsens FVO säljer fiskekort för 100 kr/dygn, 300 kr/vecka och 500 kr/år. Barn under 15 år fiskar fritt i målsmans sällskap. Båtfiske tillåtet. Vissa delar bjuder möjligheter med fluga från land. Mer information från Mikael Johansson tel: 0926-610 45. Rödugg FVO erbjuder fiskekort till samma villkor och priser som för Orrforsen. Mer information: Bo Johansson tel: 0926-230 56.

Kamlunge Samhällighetsförening säljer fiskekort för 60 kr/dygn, 200 kr/vecka, 300 kr/månad och 500 kr för ett årskort för familj. Under laxfisketiden från 19 juni till 12 juli enbart dygnskort för 100 kr/dygn. Även här fiskar barn i målsmans sällskap fritt. Mer info: Kjell Rönnebäck, tel: 0923-540 31.

Mariebergs Viltfarm och Fritidsby säljer fiskekort för 60 kr/dygn och 300 kr/år. Under laxperioden 19 juni–12 juli säljs endast dygnskort för 100 kr/dygn. Mer info: Anders Enström, tel: 0923-270 66.

Ängesåns FVO säljer fiskekort för 100 kr/dag, 500 kr/vecka och 1 000 kr/år. För boende inom Överkalix kommun kostar årskortet 300 kr. Båtfiske är förbjudet. Området är ett paradis för flugfiskaren.

Byskeälven

Även i Byskeälven fiskar man från 19 juni till 15 augusti med fridygn från måndag kl 18.00–onsdag kl 18.00. Huvuddelen av fisket sker på Västerbotens 10 mil av vattendraget. Sträckan är indelad i fem zoner (1–5). Dygnskort säljs för 100 kr, detta gäller alla fem zoner. Årskort för alla zoner kostar 1 000 kr. Utöver det säljs veckokort för 150 kr/zon samt årskort 300 kr/zon. Både spinnfiske och flugfiske är tillåtet på alla fem zonerna. Båtfiske är förbjudet. För mer info kontakta: Anders Cederberg, tel: 0910-77 50 92, 0705-32 11 67.

Våra norrländska laxälvar kan fortfarande ta emot massor av sportfiskare utan att någon trängsel uppstår. Tyvärr har vissa platser inte kunnat styra upp fisket på ett riktigt sätt och för mycket lax i kombination med för mycket folk har gett ryckfiskeproblem i bland annat Jockfall och Matkakoski. I det stora hela väntar dock mil efter mil av förstklassigt laxvatten på att upptäckas.

Sommeraften ved min danske å.

Aftenfluer

På de solrige sommerdage er det ofte værd at spare lidt på kræfterne, og ikke love en tidlig hjemkomst. Ved solnedgang kommer vårfluerne frem, og i mørkningen kan strømmen af døde døgnfluehunner på vandet, spent spinners, være meget tæt. De sidste timer kan ofte være de bedste

Text & foto: Steen Ellemose

Efterhånden som den varme dag blev til aften, blev det tydeligt at der ville komme et spinnerfald – flere og flere døgnfluer sværmede ude over vandet, så en bid brød blev i hast skyllet ned med den sidste rest af lunken kafe fra termo'en. Jeg ville snarest muligt op til min favoritplads, det øverste sving på foreningens stræk af åen. Her er der ofte gode fisk fremme om aftenen.

Svinget er dybt, set nedstrøms fra svinger det mod venstre. På dybsiden

står et par store træer, men ofte trekker fiskene bagud i svinget, så de er lettere at kaste til fra en position lidt nede af venstre bred. Det ville være uheldigt at stå som silhuet mod solnedgangen på den høje brink, så jeg sneg mig forsigtigt i position, og siddende på hug kunne jeg se de første store stillinger fremme. Der var en blandet forekomst af spente spinnere og store brune vårfluer – de sidste blev ofte taget voldsomt af de lidt mindre fisk – det var en god mundfuld for dem.

Nå – vi skal jo i gang med fiskeriet, så jeg satte en spent spinner på forfanget, og den blev taget med den allerstørste selvfølgelighed i et af de første kast af en fin stalling på 36 centimeter. Under udtrætningen lavede den så meget uro, at jeg bagefter valgte at gå nedstrøms til et andet sving.

Her var der også aktivitet, og igen en blandet forekomst af vårfluer og spent spinnere. For variationens skyld prøvede jeg med en Cut wing caddis, og den blev taget hårdt af en stalling,

kun et par centimeter kortere end den første.

Det var nu næsten mørkt, og jeg var mæt af fiskeri, så de sidste minutter sad jeg på brinken og lyttede til aftenens lyde – vakkende fisk, vingeslag fra flagermus, enkelte myg som summede, og vandets klukken. En aften at huske på til vinter.

Spente spinnere

Selvom dagen har budt på klækning af døgnfluer i rimelige mængder er det ikke sikkert at man kan regne med et spinnerfald om aftenen. Kun hvis vejret er til sværmning, dvs tørt og med ikke for stærk vind, lokkes døgnfluerne ud på parringsflugt. Sværmning kan også forekomme selvom der ikke har været klækning den pågældende dag. Døgnfluerne kan sagtens sidde flere dage i buske og siv, hvor de venter på det rette vejr.

Et varsel om spinnerfald er sværmingen, hvor hannerne "danser" sindrige mønstre i luften. Det ser hunnerne, der sidder på vegetationen, og de flyver så op over sværmen af hanner. Her fanges hun så nedefra af en han, og hun må bære dem begge under parringen. Hannerne kan kendes på de lange forben og to små gribeklør bagerst på bagkroppen. Begge bruges til at fastholde hunnen med under parringen. Efter parringen dør hannen, og hunnen drager ud for at lægge æg i eller på vandet, ja nogle arter kravler ligefrem ned med æggene, for at lægge dem godt beskyttet.

Sværmingen foregår forskelligt fra art til art – nogle har en massiv sværmning i hovedhøjede, og er derfor lette at få øje på – som f.eks. Heptagenia fuscogrisea og majfluen Ephemerea danica – mens andre sværmer mere diskret. På samme måde er der artsforskelle i årstid, tid på dagen, position i forhold til åen og æglægningsteknik, men det generelle mønster er det beskrevne.

Under selve sværmingen er aktiviteten af fisk sjældent så stor, men efterhånden som det tager af øges fiskenes aktivitet – logisk nok, for så er døgnfluerne ved at lægge æg og er tilgængelige for fiskene.

Spente spinnere er meget lette at imitere, det er tydeligvis siluetten der er den vigtige faktor. Jeg bruger udelukkende polygarn-vinge spinnere, å la

Cut Wing Caddis, Rackelhanen Variant og Poly Wing Spinner.

Steen Ulnits, med tydeligt spredte haler, dubbet brun krop og vinge af hvidt polypropylen-garn. Som haler bruger jeg som regel hvide hår, 2–3 stykker til hver side, og spreder dem ved at binde dem ind foran en lille knold af dubbing allerbagerst på krogen. Dernæst dubbes kroppen, vingen bindes ind med 8-talstørn (jeg bruger ca $1\frac{1}{2}$ – $1\frac{1}{4}$ af garnets tykkelse til str 14, hhv 16), og brystet laves af dubbing, evt i en mørkere tone end bagkroppen hvis man synes – det gør jeg sjældent.

Spente spinnere skal fiskes meget forsigtigt. Fiskene står ofte højt i vandet og frit fremme i strømmen, hvor de døde døgnfluer kommer drivende.

Det er meget vigtigt at fluelinen ikke lander oven i hovedet af fisken, så i små vandløb kan det være en fordel at kaste nedstrøms – men det giver ofte kun en chance – eller også lave et cross-country kast, med det meste af linen liggende på land, og kun spids samt forfang på vandet. Det lyder vanskeligere end det er. Find en flok strømskaller og øv dig på dem, de tager villigt tørfluen i den varme tid af dagen.

Når tørfluen så er drevet forbi, og fisken ikke har taget, skal man selvfølgelig ikke flå linen af vandet i et nyt bagkast. Det ender uvægerligt med at fluen sider fast i græsset, og fisken er

forts på næste side

Cut Wing Caddis lavet med vinge af forskellige hønesaddelfjer, fasankekropsfjer og fasanhøne kropsfjer.

forts från föreg sida

skrämt. Næ, træk forsigtigt fluen til dig, og du vil opdage at i 9 ud af 10 tilfælde kan du liste fluen fri af vandet, og hen over græsset uden at hænge i. Det kræver så nogle flere blindkast at få linen ud igen, men fisken er ikke skrämt, og tager måske fluen i næste kast. Det kan være svært at se fisken ringe ordentligt, så hvis man kan få aftenhimlen spejlet på vandet kan det være en fordel, men ikke altid. Hensynet til en forsigtig præsentation af fluen bør absolut vægtes højere.

Vårfluer

Vårfluerne er blevet et "hit" blandt fluefiskere – det er efterhånden mange år siden at deres betydning for fluefiskeriet blev erkendt, bl.a. i Skandinavien, og nu er sågar englænderne begyndt at lave nøjagtige imitationer af vårfluen i de forskellige stadier for de forskellige arter. Tidligere har de blot henvist til nogle få "general-patterns" à la Little Red Sedge, eller Brown Palmer.

Også i Danmark kan vårfluerne optræde i hysteriske mængder, især ved søerne, men det er få søer der kan lokke med en naturlig bestand af ørred eller stalling. Vårfluerne er selvfølgelig også udbredte i de danske åer, og fiskerne tager gerne vårflueimitationer. Til aftenfiskeriet er det igen siluetten der er vigtig, men jeg bruger nu de almindelige vårfluemønstre om aftenen også, men vælger dem med den bedste silhuet. Mine foretrukne mønstre er Rackelhanen og Cut Wing Caddis. Sidstnævnte er et mønster kreeret af

den kendte professionelle fluebinder fra Århus, Laurits Flowbinner, og det er ganske glimrende. Andre gode fluer som jeg ofte bruger er Little Red Sedge (Skues), Fluttering Caddis (Wright), samt fluer af Streaking Caddis type.

TT-sedge, E-12, Nalle Puh, og Nelson Caddis er også kendte vårflueimitationer. Find dine egne favoritter, den slags er oftest et spørgsmål om behag og tiltro.

Det kan ofte være en fordel at lade imitationer af vårfluer stribe en smule på vandet, men husk, det skal være en smule, fluen skal ikke skøjte som en vandskiløber over vandet (den slags kan give hug, men fisken hugger oftest fejl), men derimod "nusse" lige så stille på vandet. Det er ligeså vigtigt at det ikke er forfanget der striber, så det skal bestemt synke. Det kan være svært og blandt gamle råd er at gnide forfanget med fiskeslim. Har man nu ikke lige det ved hånden, kan man trække forfanget nogle gange gennem et foldet, groft og fugtigt blad, det plejer at hjælpe.

En sidste men ikke uvæsenlig detalje er forfanget. Det skal falde silkeblødt på vandet, idet fiskene, i al fald i mine fiskevande, ofte står hvor der er en helt blank overflade. Personligt holder jeg mig til monofile forfang, idet jeg for mange gange har oplevet at flettede forfang laver for megen uro når de lander på vandet, og det har jeg skræmt flere fine fisk ved. En aften monterede jeg to forfang på linen for at eliminere forskelle i kast, og jeg lavede mange kast på et stykke blank vand. Hver gang lavede det flettede forfang mest uro.

Poly Wing Spinner

(Efter Steen Ulnits)

Krog: Let tørfluekrog i standardlængde, f.eks. Mustad 94833, eller Partridge L3A. Str 16–14.

Tråd: Brun eller orange Flymaster.

Haler: Hvide hår, bindes spredte, og lange.

Krop: Kastaniebrun eller rødbrun dubbing, f.eks. Fly-rite nr 28, "Dark reddish brown".

Vinge: Hvid polygarn, bundet ned med 8-talstørn.

Thorax: Som krop, evt mørkere.

Rackelhanen

(Variant efter Kenneth Boström)

Krog: Let tørfluekrog i standardlængde, f.eks. Mustad 94833, eller Partridge L3A. Str 14–8.

Tråd: Brun eller orange Flymaster.

Krop: Dubbing fra harehoved, med godt med dækhår i.

Vinge: Poly-garn, "taglagt" hen over kroppen, brun eller sort.

Forkrop: Som krop.

Cut Wing Caddis

(Efter Laurits Flowbinner)

Krog: Let tørfluekrog i standardlængde, f.eks. Mustad 94833, eller Partridge L3A, str 14–8, men en majfluekrog er også god, f.eks. Mustad 94831, eller Sprite majfluekrog, str 12–10.

Tråd: Brun eller orange Flymaster.

Krop: Dubbing fra harehoved, med godt med dækhår i, eller Fly-rite nr 30, "March brown".

Vinge: Hønesaddel brændt til facon i vingebrænder, taglagt over kroppen, og længere end krogen. Som vinge kan også bruges kropsfjer fra agerhøns eller fasaner.

Nordens Kvinnliga Flugfiskare

Föreningen Nordens Kvinnliga Flugfiskare inbjuder till en flugfisketräff för damer i Fyrväpplingens sportfiskeområde den 9–11 oktober i höst. Fyrväpplingen ligger 10 mil norr om Stockholm och 5 mil öster om Uppsala. Logi i stuga till självkostnadspris finns för fjorton deltagare. Det blir fiske efter örting och regnbåge, flugbindning samt samvaro under enkla men trevliga former. Även icke medlemmar är välkomna att höra av sig.

För närmare information ring Desiré Milsten Herou, telefon 08-754 26 11. Red

Temautställning om flugfiske

Galleristen Astley Nyhlén har i hela sitt vuxna liv fascinerats av flugfiskets kultur. Då han på sitt internationellt kända och mycket välrenommerade Galleri Astley i Uttersbeg – tre mil norr om Köping – parallellt med stora utställningar av kvalitetskonst också arrangerar olika temautställningar, är det därför naturligt att temat för höstens utställning blir just flugfiske. Vernissagedag är den 30 augusti, vilket ger tillresande flugfiskare möjlighet att kombinera ett besök med fiske i Hedströmmen, som rinner strax utanför galleriet och där hela september brukar vara en fin flugfiskemånad.

Temautställningen visar verk av våra främsta flugfiskekonstnärer tillsammans med litteratur, gamla som nya flugor och flugfiskeredskap samt allt annat som tillhör kulturen bakom vår sport. Under utställningsmånaden arrangerar Galleri Astley i samverkan med bl a Studieförbundet dessutom föreläsningar och kurser, där flera av våra största auktoriteter på flugfiske, flugbindning och spöbyggnad är engagerade.

Galleri Astley är känt långt utanför vårt lands gränser för sina intressanta kvalitetsutställningar, vilket borgar för att ett besök ger bestående intryck. Information om logi och fiskemöjligheter kan erhållas via Turistbyrån i Skinnskatteberg, telefon 0222-450 45. Galleri Astley lämnar upplysning om utställningens olika arrangemang på telefon 0222-321 20.

Red

ICELANDIC GAME SHOOTING CLUB
THE ANGLING CLUB LAX-Á

ICELAND COMPLETE!

Atlantic Salmon Fishing on the Finest
Icelandic Salmon Rivers.

Vididalsá Selá Hofsá

Midfjardará Rangá

Straumfjardará Laxá á Ásum Laxá í Dölum

In addition we offer 2 or 3 rod Salmon rivers with self-catering lodges at economical prices as well as Seatrout angling on the very best Seatrout rivers in Iceland in August and September.

The Little Fly Pro Shop. Our "Little Fly" pro shop is the most popular meeting place in Iceland for anglers! There you have all the best fly patterns available, rods, reels, lines – in fact everything you need for fly fishing on the Icelandic rivers.

Tackle Hire. We provide all first class fly-fishing tackle for those who are in a rush and wish to save time and avoid sterilization of tackle upon arrival in Iceland.

Side Activities. Once you are in Iceland you might be interested in the side activities we organize, such as whale watching, exploring the Icelandic glaciers, river rafting, sightseeing etc. etc.

We are looking forward to serving you!

Angling Club Laxá
"Little Fly" Pro Shop

P.O. Box: 3363. 123 Reykjavík, Iceland
Tel: +354 565 5410. Fax: +354 565 5415
e-mail arnibald@ismennt.is

http://www.ismennt.is/fyr_stofn/lax-a/uk/anclub_uk.html

NYTT PÅ MARKNADEN

Redaktör
Erik
Erlandson

Ovan till vänster: Fenwicks Ironfeather är ett toppspö i varje detalj.

Nedan till vänster: Ron Thomsen Arctic neoprenvadare är försedda med rejäla filtsulor.

Till höger: Breatex vadarjacka är ett utmärkt plagg både sommar och vinter.

Vadarjackor som andas

Så har sommaren så smått börjat duka upp sina läckerheter framför oss – strömmande vattendrag i en nästan oändlig mängd i våra skandinaviska länder. Tyvärr är väl inte alla vattendrag lika attraktiva flugfiskevatten, men den synnerligen hopfulla tendensen är att allt fler vatten restaureras och görs tillgängliga för fiske med flugspö. Restaurering av vattendrag är ett arbete som kommit att höra samman med flugfiske i första hand. Nu har dock allt fler sportfiskare, med andra typer av spön i händerna, börjat ägna sig åt detta väsentliga arbete. För vår redskapssida betyder detta ännu inte så mycket, främst kanske ett behov av slitstarka vadarbyxor och kläder som håller en varm under långa dagars inventeringsarbete ute i åarna. I detta nummer av Marknadsnytt presenteras bl a några vadarjackor som förutom att de passar bra till fiske också kan användas vid både svettiga och kylslagna aktiviteter i vattnet.

Gore-Tex material i vadare och fiskejackor har blivit allt vanligare. Från Tierra, telefon 0302-400 20, kommer en vadarjacka i detta material som FiN tittat på. Gore-Tex har ju fördelen att det andas och släpper ut fukt inifrån men stänger ut fukt utifrån. Detta gör kläder och även skodon synnerligen behagliga att bära, speciellt under förhållanden då man anstränger kroppen, till exempel vid flugfiske. Många vadarjackor är ju tillverkade av material med goda vattenavstötande egenskaper, till exempel oljeindränkt bomullstyg. Nackdelen med dessa jackor är att man lätt blir svettig, om man vadar omkring mycket eller om solen sticker fram. Har man dessutom neoprenvadare, så kan flugfiskaren ibland vara lika våt under ytterkläderna som om han inte haft några vadare alls.

Gore-Tex jackan från Tierra är annorlunda – den är lätt och smidig att röra sig i, den släpper ut fukten och den har en hel del genomtänkta lösningar. Man kommer till exempel åt fiskevästen utan att öppna jackan, om man väljer att ha västen under. Vill man inte det, finns en hel del fickor i jackan, som åtminstone till nöds kan ersätta västen. Här finns fickor för de största askarna, för tafsar och till och med för en mindre kompaktkamera.

Jackan finns i två modeller; en klassisk, kort vadarjacka och en längre modell för fiske och vandring i fjällen. Pris för vadarjackan cirka 2 000 kronor och för den längre modellen cirka 3 200 kronor.

Betyg:

Nya syntetmaterial från Fly-Dressing ger flugbindaren möjligheter att binda både fantasi- och imitationsflugor.

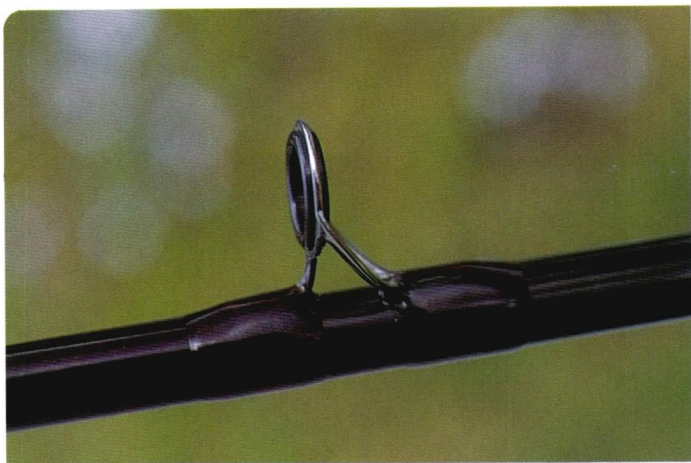
egenskapen att inte vara för tätt utan släpper igenom fukt inifrån. Detta innebär förstås att fiskaren lättare kan reglera sin temperatur, till exempel under längre promenader längs vattnet.

Catch-jackan, som säljs av Fiske-shopen i Karlshamn, är midjelång och tillhör alltså inte de allra kortaste modellerna för den allra djupaste vadningen. Emellertid gör det knappast något om jackans nederdel skulle doppas i vattnet lite då och då, eftersom den inte är fodrad. Insidan består endast av ett lätt nät av syntetmaterial som inte drar åt sig vatten.

Jackan har två stora fickor fram, lämpliga för större flugaskar, samt en vattentät innerficka. På ryggen finns en större ficka avsedd för en tröja eller liknande, som man vill ha lätt tillgänglig. Kapuschong för regnväder, med reglerbar huva, finns naturligtvis också, liksom de obligatoriska ringarna för fastsättning av sax, fil eller dylikt. En annan obligatorisk detalj är anordningen för att sätta fast enhandsspöt, en detalj som FiN:s testare aldrig använt, och dessutom sett ytterst få fiskare som använder, men som tydligen är intressant för fabrikanterna att ha med. Vid ärmarna finns muffar runt handlederna, vilket är bra för att hind-

Breatex

Breatex heter materialet i en annan vadarjacka av märket Catch. Materialet har i stort sett samma egenskaper som det kanske mer kända Gore-Tex. Det är vattenavstötande, eller till och med vattentätt, men har samtidigt

ra vatten att rinna in längs armarna. Armbågarna är dessutom förstärkta med grövre Breatex-material.

Jackan är rymlig och den ofodrade designen gör det lätt att själv reglera värmen genom att använda tjockare eller tunnare tröjor. FiN ger jackan ett mycket bra betyg i sin helhet, men ett minus för brist på mindre fickor. Pris cirka 1 250 kronor.

Betyg:

Arctic Neopren Waders

Ron Thomson Arctic Neopren Waders är namnet på ett par mycket varma vadare i 3 mm neopren som introducerats på den svenska marknaden. Det nya med dessa vadare är att de är fodrade med ett fleeceliknande material på insidan ända ned i stövlarna. Detta, tillsammans med den värmande effekt som neopren i sig själv har, gör att dessa vadare blir mycket varma och sköna att bära vid fiske i kylslaget vatten. Däremot är de kanske inget att rekommendera för den som letar vadare för fiske i varmare miljöer.

Vadarna är högt skurna under armhålorna, försedda med breda neoprenhängslen skurna i samma stycke. Detta gör att även djupvadare kan komma att trivas bra i dessa byxor. En nackdel med fodret är att det blir besvärligt att dra av och på byxorna, speciellt som modellen är mycket slimmad. Enligt FiN:s uppfattning är storlekarna också mycket små. FiN:s testare, som normalt använder 42–43 i skor, hade besvärligt att få ned fötterna i ett par 45:or, utan extra sockor.

Stövlarna är försedda med kraftig filtsula, vilket är en stor fördel vid vädning på hala stenar. Knäna är förstärkta med extra lager, liksom grenen, som har en något annorlunda skärning, vilket kanske motverkar uppkomsten av läckor på detta utsatta ställe. På bröstet finns en stor ficka placerad, utanpå vilken ytterligare en värmeficka finns att sticka in frusna fingrar i.

Hållbarheten och kvaliteten över längre tid har FiN inte kunnat testa, men återkommer i ämnet när vadarna fått några månader på nacken. Vadarna tycks vara mycket habila och noggrant tillverkade. Passformen är kanske inte den allra bästa, men FiN anser

ändå att de uppfyller de flesta av de högt ställda krav man kan ha på dagens vadare. Pris: 1 699 kronor.

Betyg:

Fenwick Ironfeather

Fiskeshopen i Karlshamn presenterar ett nytt Fenwickspöt på marknaden i år, ett Ironfeather 14 fot klass 9–10. Spöt, som är tredelat, har ett normal-långt korkhandtag i något så ovanligt som utsökt kork. Butt delen avslutas med gummitapp. Rullfästet skruvas underifrån och har inläggning av trä. Överdelen av handtaget avslutas med en elegant metallring. Det tredelade spöt har linförare av keramisk lågfriktionstyp samt spöögglor av snakemodell. Överdelen avslutas med toppögla av päronmodell. Finishen är utsökt och sveper in hela spöt i ett klassiskt mörkbrunt skimmer av luxuös elegans. Lindningarna försvinner in under lacken i samma färg och avtecknas endast som mjuka upphöjningar. Holkarna, som är av topp-över mo-

forts på nästa sida

dell, är förstärkta med lindningar, också dessa i samma färg och utförande.

En studie av taperingen visar en något annorlunda design: Mellandelens nederdel är betydligt grövre än underdelens överdel. Faktiskt är den nästan lika grov som nederdelen är ovan handtaget. Detta medverkar till en långsam överföring av kraften från mittdel till underdel som befrämjar sådana egenskaper som till exempel progressivitet, det vill säga att spöts förmåga att handskas med ökad press eller laddning ökas progressivt med belastningen. Överdelen är dock inte riktigt av samma utförande; här är progressiviteten mindre, kanske bara en tredjedel av mellandelens. Resultatet blir en progressiv trekvartsaktion med något vek, men spänstig topp. Spöt har därmed en mängd utmärkta kastegenskaper, kanske de bästa som FiN mött i ett fjortonfotspös skepnad. Överhandskastningen sker lätt och elegant på alla avstånd, från de kortaste 5 meterskasten till de där 40 meterskasten, där backingen rasslar genom ringarna. Linkontroll och precision är utmärkta; det är lätt att vinkla linan 90 grader mellan bak- och framkast, och det är lätt att träffa den där lilla strömkanten exakt, även om avståndet är en hel linna. Spey kasten – främst dubbel spey – är ett nöje med progressiva spön, och särskilt med detta, vars spänstiga mellandel lätt både väntar in linan och sedan får tag i den och lyfter för ett mjukt framkast.

Enklare kast, som single spey, underhands- och rollkast utförs nästan automatiskt av spöt enbart med hjälp av kastarens vilja.

Drillning av fisk – och här kan FiN bara återropa ett par våröringar mellan 6 och 8 kilo – sker med mjukt dämpad aktion, som både suger kraften ur fisken och skyddar tafsens mot alltför våldsamma knyckar eller slag. Därmed har vi också kommit in på spöts användningsområde: Här skulle FiN vilja framhålla spöt som ett utomordentligt allroundspö, ett spö som med fördel kan användas från vårens tunga sjunklinefiske, över försommarens storlaxfiske med sinktip eller intermedielina till sommarfiske på varm och låg älv med flytlina till höstens försiktiga ytfiske på skygg havsöring. Det är den speciella progressiviteten som ger upphov till ett så ovanligt allroundkunnigt spö.

En annan fördel som FiN finner med detta spö är att dess aktion tillåter enhandsfiske, vilket är skönt och bekvämt att bedriva på platser där man sakta promenerar nedströms med ena handen på vadarstaven och den andra på spöhandtaget.

(Möjligtvis kunde då handtaget varit något smalare, men det är ju fråga

Terras vadarjackor motsvarar högt ställda krav. Här den längre modellen.

om storlek på kastarens hand, vilket naturligtvis kan variera högst väsentligt.)

Finns det då inga nackdelar med detta spö? Jo, FiN kan nämna en nackdel, nämligen priset: 5 945 kronor får man punga ut med om man vill komma i besittning av detta utsökta redskap.

Betyg:

Syntetmaterial från Fly-Dressing

Fly-Dressing i Huskvarna, telefon 036-13 41 97, är en av våra största leverantörer av flugbindningsmaterial. FiN har knåpat med en del lockande nyheter, till exempel Perfect Cut Wings, ett material till vingar både för dagsländor och nattsländor. Materialet finns i tre storlekar och elva färger.

Skulle färgerna ändå inte passa, så kan materialet enkelt färgas in med tuschpenna. Vingarna är utstansade, så det är bara att böja fram dem ur "häftet" och klippa loss. Det överblivna materialet runt de utskurna vingarna kan sedan användas för många andra ändamål, till exempel läckra varianter på gammarus-temat för kustfisket i form av remsor som lindas över kroppen. Materialet kan också med fördel användas som vinganlag på puppor och nymfer.

Mixpaket med olika färger innehåller hela 90 vingpar. Pris: 54 kronor.

Flexi-Wrap är annars det material som främst används till ryggsköldar samt till segmenterade bakkroppar. Även här finns elva olika färger och tre storlekar.

Olika flugor och nymfer, men även en mängd olika kräftdjur för kustfisket, kan med lätthet bindas med detta material. Ett annat sätt att åstadkomma segmenterade kroppar är med Ultra Lace, en fin skala i olika färger, där man kan dra in tinsel, blytråd eller annat och på det viset få olika effekter. Pris: 26 kronor.

Kustflugfiskaren har också stor glädje av så kallade Flexi Tails, som även de finns i tre storlekar och elva färger. Det är mjuka plaststjärtar som kan bindas in i de flesta fantasifulla flugor, som kan tänkas attrahera öringen bland tångruskorna. Vid vårfisket på havsöringen har de visat sig utmärkta, speciellt då de orangefärgade. Pris per sats 24 kronor.

Sparkleflash är ett material som påminner om Flashabou, men som har en struktur som gör det mer likt vanligt hår. Finns i tio olika färger. Pris per sats: 61 kronor.

Ett liknande material är Sparkle Flash Maxi Braid, ett flätat material att binda in på kroppen. Pris pr sats: 26 kronor.

Ytterligare ett annat syntetmaterial är Body Stretch, lämpligt till ryggsköldar på räkor eller till segmenterade kroppar. Finns i elva färger. Pris per sats: 30 kronor.

Ögon kan åtminstone teoretiskt förbättra vissa flugors fångstegenskaper. Epoxy Eyes heter Fly-Dressings variant av sådana ögon.

De finns i vitt och svart med pupill i två storlekar, 3 och 5 mm, och är självhäftande så att de hålls på plats medan man limmar fast dem med snabblim. Pris per sats: 44 kronor.

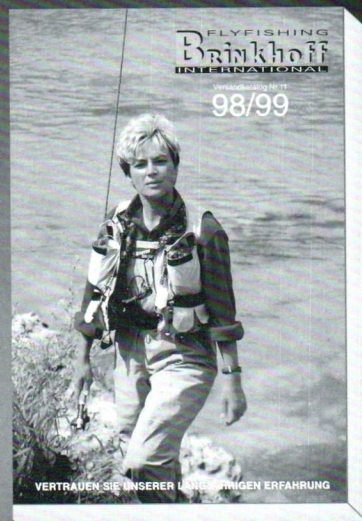
340

pages of coloured catalogue
No. 11 for the season 1998 &
1999. The greatest Flyfishing
catalogue in the German lan-

guage will be published early June - request it!
In this you will find articles of the most impor-
tant producers worldwide which you can buy
as mail-order. We also sell to fly-tackle shops
on wholesaler or franchise basis !

ON 340 PAGES YOU WILL FIND:

WINSTON, DIAMONDBACK, HI MODULUS, BRINKHOFF'S, POWELL,
THOMAS&THOMAS, BLACK&SILVER, DUALMOD, ROSS, STENZEL, ELITE
ABEL, FLY LOGIC, ARI'T HART, TEENY FLYLINE, RIO, ROMAN MOSER,
UMPQUA, STROFT, LOON PRODUCTS, J.W. OUTFITTERS, WATERWORKS,
DEWITT, MORELL, WHEATLEY, UMPQUA FLIES, OLIVER EDWARDS,
DEVAUX, TORILL KOLBU, ROMAN MOSER, A.K.'S TOOLS, CONCEPT,
DYNA-KING TOOLS, REGAL VISE, SUPERIOR VISE, VARIOUS TYING MATE-
RIALS, RAINYS, FINNISH FUR FLY, ROMAN MOSER, UNI DELUXE, TINSEL
DAVY WOTTON S.L.F.CDC SOFT-DUBBING BRUSH TORILL KOLBU TYING
MATERIAL METZ NATUR AND DIED, HAYABUSA FLYHOOKS,
BLACK/NICKEL, MUSTAD, PARTRIDGE, P. LABEL BLANKS, U-40, SIMMS,
HODGMAN, HÄRKILA AND MUCH MORE!! MORE THAN 5000 ARTICLES!

FLYFISHING
Brinkhoff
INTERNATIONAL

PLEASE SEND YOUR INQUIRIES OR CALL US:

Flyfishing Brinkhoff International
Auf der Liet 1 in D-59519 Möhnesee-Delecke
GERMANY
Tel. +49 / 2924 / 874310 Fax +49 / 2924 / 874328

Titta efter
den här dekalen!

Följande välsorterade redskapshandlare säljer FLUGFISKE I NORDEN i lösnummer

Arvika: Arvika Fiskecenter, Myrom
Borlänge: Olles Fiske & Fritid,
Hugo Hedströms v 16
T&R Sportfiske, Borganäs v. 26
Göteborg: Strömvalls, Ö:a Larmg. 16
EL-GE Sportfiske, Gustav Dahléns g. 13
Lennart Bergqvists Flugfiske,
Industriv. 2, Partille
Kiosken Turisten, Kungssportspl.
Stjärnås Sportfiske
Halmstad: Wittlock Sportfiske, Brog. 27
Huskvarna: Fly-Dressing, Hakarpsv.
Jakobsberg: Fly Fisherman, Vasav. 46
Jönköping: Kures Fiskeshop,
Lantmätargränd 6
Kalmar: Vapencentralen AB
Karlskrona: Fiskemagasinet,
Amiralitetstorget 23
Karlstad: Spinn o Flugfiske i Karlstad,
Tingvallag. 1B
Köping: Uffes Fiske, Stora g. 22

Ljungby: Skand Sportfiskecenter, Skåneg. 10
Luleå: Vildmarkshopen, Ålg. 18
Flugfiskeshopen, Borestigen 3
Lund: Sportfiskehuset, S:a Esplanaden 20
Malmö: Fiske & Fiskar, Regementsg. 17
Mantorp: HS Import
Markaryd: Piraya Sportfiske, Österg. 9
Mölndal: Baracuda Sportfiske, Kvarnbyg. 4
Mörum: Bringséns Sportfiske, Parkv. 33
Record Fiske & Fritid, Åkroken
Norrköping: Norrköpings Sportfiske,
Trädgårdsg. 15
Nyköping: Nyköpings Fiskeredskap,
V. Kvarng. 32
Piteå: Janssons Järn AB, Öjegat. 81
Sandviken: Sportimport, Storg. 22
Skellefteå: Domus, Nyg. 50
Stockholm: Fiskarnas Redskapshandel,
S:t Paulsg. 4
Berras Sportfiske AB, Valhallav. 46
Sundsvall: PO:s, Kolv. 20

Umeå: Blixt Sport, Storg. 87
Uppsala: MÅ Fiske o Fritid, Björkg. 4
Vargön: Vargöns Järnhandel, Lövv.
Vimmerby: AT Vapen, St. Torget
Västerås: Willy's Sportfiske AB,
Långmärtensg. 2
Ystad: Fiske o Sportboden, Österportstorget 1
Åkersberga: Loop Tackle Design, Sågv. 4
Ängelholm: Varuhallen Hobby, Storg. 62
Örebro: Östlunds Fiske, Jakt och Sport,
Radiatorv. 1
Östersund: Fiskeservice, Stortorget 6

Danmark: Sport-Dres,
Fredriksundsv. 20, Köpenhamn NV
"Go Fishing", Brog. 6-8, Odense
Hunters House, HC Ørsters v. 7B, Fredriksberg
Bösemager Korsholm A/S, Skjern

Norge: L. Bergqvist Fluefiske,
Sörumsg. 28, Lilleström
Finn de Langes Sport, Christiesgt. 11, Bergen

Flugfiske i Norden säljs även i alla välsorterade tidningskiosker, varuhus och / eller bensinstationer i Sverige,
Danmark, Finland och Norge.
- Fråga efter Flugfiske i Norden om den saknas på tidningshyllan -

Vid praktiskt fiske finns många situationer då kastskickligheten sätts på prov.

De vanligaste kastfelen

Assisterad av kastinstruktören Leif Stävmo reder vår ungdomsredaktör Niclas Andersson här ut de vanligaste kastfelen och hur du rättar till dem

Text & foto: Niclas Andersson

Det de flesta finner mest fascinerande och förtrollande vid första kontakten med flugfisket är förmodligen själva flugkastet. Att se fluglinan rulla fram och tillbaka i luften blir till något magiskt, något man gärna vill lära sig, och hur man än vänder och vrider på det, så kommer just flugkastet att vara den viktigaste byggstenen inom flugfisket. Ju bättre du behärskar kastet och ju fler specialkast du lär dig, desto bättre flugfiskare kommer du successivt att bli, och därmed får du också ett mer variationsrikt och roligare fiske. Som nybörjare ställs du inför en del

problem med flugkastet, problem som snabbt kan bli till inlärd misstag, vilka sedan för alltid kommer att försämrat ditt kastande och flugfiskande om de inte rättas till.

Få flugfiskare har så gedigen erfarenhet av flugkastandets konst som Leif Stävmo. Leif tillhör världens främsta experter på flugkast med enhandsspö och har arbetat som kastinstruktör i hela Skandinavien, Tyskland, Ryssland, USA, Nya Zeeland och Australien. Som de flesta välkända kastinstruktörer kommer även Leif från castingsporten, där just ett fullän-

dat flugkast är ett måste för att vara med i världseliten.

Med sammanlagt 6 VM-guld och ett världsrekord i längdkast med enhandsspö som bevis för sitt kunnande, är det svårt att hitta en bättre kastinstruktör.

Som instruktör stöter han ideligen på felaktigheter i flugkastet hos nybörjare, men även hos många mer erfarna flugfiskare. Dessa fel kan – om de inte rättas till från början – för alltid försämrat dina kast och hindra dig från att lära in avancerade specialkast, som

forts på nästa uppslag

KJ FLUGFISKE

Gåsagången 5, 422 48 H-Backa

Tel/Fax: 031-52 54 26 (Beställ katalog)

POSTORDER POSTORDER POSTORDER POSTORDER POSTORDER

Vi importerar hela Gattis spösortiment och linor.

(Se Flugfiske i Norden nr: 2 1998)

Vi saluför även RST & Norsker.

Emanuelssons Rullar alla klasser pris, från 2 750 kr.

Vit tippad kalkon	50 kr/par
Äkta häger alla färger	30 kr/påse
Rävkroppshår 4x4 cm	40 kr/påse
Isbjörn med cites	från 48 kr/påse
Blue Jay Hackel 12 st	38 kr
Argus fasan vinge 2 st	90 kr
Påfågel vingpar	(Ring)
Diamantfasanstjärt ca 1 m	(Ring)
Blå fasan 12 st fjädrar	110 kr
Hoffman & Metz nackar & Saddlar	

Metz Grizzly Sattel #1	347 kr
Metz Grizzly Sattel #2	249 kr
K-J:s dubbing 15 färger	från 23 kr
2 sort linor pris	från 70 kr
Angel Hair alla färger	(Ring)
Fish Cat 4	3 600 kr
Twisted Flash alla färger	36 kr
Sparkelflash Maxi 14 färger	37 kr
Sparkelflash 30 st färger	58 kr
Danica Cam Vise med video	500 kr

*En skön
och trevlig
flugfiske-
sommars
tillönskas
alla läsare,
annonsörer
och
medarbetare.*
AnneMarie och Gunnar

FISH CAT 4 FRÅN OUTCAST SPORTING GEAR!

Mer än bara en flytring. Ett utsökt sätt att kombinera ihop flytringen med pontonbåten. Klarar sjö bättre än U-båtar. Något för kustfisket!

MILL END LINOR. ELLER 2:A SORTERING !!

Pris: 88:- / st., 240:- / 3 st., 380:- / 5 st., 650:- / 10 st.

ADVANTAGE SKJUTKLUMPKIT FRÅN MASTERLINE

Kitet innehåller 3 skjutklumpar. TRACER flyt, ILLUSION slow sink och VENOM snabbsjunkande. Färdiga öglor för tafs och skjutlina. Finns i klasserna 7, 8 & 9. Kitet kostar under 500:- !!!!

NU ÄVEN KALASPRIS PÅ MASTERLINE CHALLENGE !!!

**REA! PÅ MYCKET !!!
MINST 30% !!!!!**

BESTÄLL VÅR PRISLISTA. I den finner Du mycket till bra priser!

Box 8012
421 08 Västra Frölunda
Tel. 031 - 473560
Fax. 031 - 493581
E-mail. elgeco@algonet.se

ELGECO

<http://www.algonet.se/~elgeco>

1. Leif Stävmo visar startpositionen inför ett bakkast. Denna position blir även det främre stoppet vid framkastet.

2. Armbåge/axel förs sedan bakåt/uppåt i en jämnt accelererande rörelse till bakre stoppet. Det är viktigt att föra spötoppen i en rak linje från främre till bakre stoppet och vice versa.

3. Medan linan rullar ut bakåt görs en upphämtning genom att man ytterligare för armbågen och axeln bakåt/uppåt. Denna rörelse görs något långsammare än linan rullar ut bakåt för

forts från föreg uppslag

annars skulle hjälpa dig att fånga en svårflirtad eller svårt placerad fisk. Dessa fel tycks dessutom nästan alltid vara desamma och ständigt återkommande hos flugfiskare världen över. Med Leif Stävmos hjälp kommer vi att ta oss en närmare titt på dessa problem, vilka de är och hur du kan rätta till dem.

Men innan du sätter igång att träna för att förbättra din kastteknik är det viktigt att tänka på följande:

- All träning sker på land, till exempel på en gräsmatta, och utan fluga på tafs. Använd istället en kort bit piprensare eller liknande.

- Tafsens längd bör vara 1–1,5 gånger spöts längd.

- Värm upp under cirka 10 minuter genom att utföra kaströrelsen utan att ha någon lina i luften. Börja sakta och öka successivt hastigheten på rörelsen. Därefter kan du börja med korta överhandskast med 6–8 meter (lina plus tafs).

- När du ska lära in ett nytt kast eller

rätta till ett problem, är det viktigt att först tänka igenom kastet mentalt och rent teoretiskt gå igenom det du ska utföra.

- Var alltid avslappnad när du utför ett kast. En spänd kropp leder oftast till att du tar i för mycket – med ett dåligt kast som resultat. Kom ihåg att teknik är viktigare än muskelkraft för att få ett bra flugkast.

- Träna hellre 30 minuter om dagen än 2 timmar en dag i veckan. Korta, intensiva träningspass ger mer än långa och utdragna.

De vanligaste felen

Problem vid flugkastningen uppstår av två anledningar; antingen att utrustningen är dålig eller rent av felaktig, eller – vilket är det vanligaste – beroende på bristande teknik hos den som håller i spöt och utför kastet. Vi kommer aldrig ifrån att en rätt kombinerad utrustning är viktig. Men utgår du från en hyfsat modern utrustning

med ett spö som har progressiv aktion och en passande WF-lina, så kan du sedan korrigera de fel som du själv åstadkommer.

För stor linbåge

Under ett flugkast bildas en linbåge som storleksmässigt motsvarar spötoppens högsta och lägsta punkt under kastet. Gör du en konvex bana med spötoppen under kastet, så öppnas linbågen upp, och ju större/högre bana, desto större blir linbågen.

Orsaken till detta är att du använder för mycket handledsrörelser eller en felaktig kombination av sänkningen av armbåge/underarm i rörelsen framåt.

Sträva alltid efter att få spötoppen att röra sig i ett plan/nivå under kastet. Det är viktigt att hålla en så rak linje mellan bakre och främre stoppet som möjligt.

Kaströrelsen ska vara jämnt accelererande mellan stoppläget fram och

att inte påverka linan i bakkastet. Rörelsen är endast några centimeter, men ger tillräckligt med extra kraft inför framkastet. När linan sträcks ut ordentligt bakåt, görs framkastet genom en dragande rörelse med armbåge/axel framåt/nedåt. Det

främre stoppet ska motsvara positionen på bild 1.
4. Vid riktigt långa kast görs rörelsen bakåt något längre.

bak, för att spöt ska kunna överföra maximal energi till fluglinan utan större kraftansträngning. Handleden ska vara relativt "stel" under kastet, och stoppen i främre och bakre läge ska vara distinkta.

Inget tryck i bakkastet

Att ett bra flugkast till 70 procent består av ett bra bakkast är det få som känner till eller tänker på, men det är just här som ett av de allra vanligaste felen återfinns. Att bibehålla en jämnt ökande/accelererande rörelse även i bakkastet och avsluta med ett distinkt stopp är mycket viktigt, men något som många gånger tycks glömmas bort. Problemet orsakas av tre fel; en dåligt eller helt felaktigt accelererande rörelse i bakkastet, men vanligast beror det på en okontrollerad handled eller en för tidig armbågslyftning. Spöttoppen måste styras i en rak, accelererande linje även i bakkastet och sedan bringas till ett distinkt stopp.

Tailing loop

Tailing loop uppkommer främst vid längre kast där större kraftinsats är nödvändig. Tailing loop innebär att tafsen och/eller flugan fastnar i fluglinan under kastet och bidrar till något som mer påminner om lassokastning än flugfiske.

Den vanligaste orsaken, och det absolut vanligaste kastfelet, är att du i bakkastet drar armbågen/axeln in mot kroppen igen.

Detta gör att du får en halvcirkelformad rörelse med spöt och en okontrollerad lina/tafs.

Ett annat kastfel, som ger upphov till tailing loop, är att du för spöttoppen i en konkv linje under kastet, vilket i sin tur är en följd av för tidig kraftinsats eller för kort kaströrelse, som ger en ryckig och ojämn acceleration.

Det är viktigt att ha en kontrollerad handled under hela kastet. Kom ihåg att vid långa kast blir kaströrelsen lång med en mjuk acceleration.

Ladda spöt genom en dragande rörelse med axel-armbåge -underarm i kastet.

Det är återigen viktigt att hålla en så rak linje som möjligt med spöttoppen i såväl höjddled som sidled.

Tafsens sträcker inte

Tafsens uppgift är bland annat att fungera som en "osynlig" länk mellan fluglina och fluga. Därför är det viktigt att den sträcker ut ordentligt när du så önskar. Problemet med en tafs som inte sträcker ut beror i huvudsak på två orsaker.

Antingen gör du ett för högt anlagt kast som slår ut för högt över vattenytan, vilket medför att fluglinan dalar ner mot vattnet före tafsen, eller så gör du ett för hårt ansatt kast och får då en "fjäderreaktion" i tafsen som studsar tillbaka mot fluglinan. Att tafsen inte sträcker ut ordentligt beror också många gånger på tafsens uppbygg-
forts på nästa sida

De vanligaste kastfelen

forts från föreg sida

nad, till exempel för lång eller för kort tafs.

När du gör ett flugkast är det alltid bra att ta sikte på något, så att kastet och flugan riktas mot en speciell punkt, till exempel uppströms ett vak.

Genom att sikta rakt mot ett mål minskar du problemet med för högt anlagt kast.

Tänk hela tiden på att aldrig använda mer kraft och rörelse än vad som krävs.

Linan kollapsar

Om du för spöt högre i framkastet än bakkastet, så kommer linan att falla ihop på vattenytan istället för att lägga sig rakt och fint.

Samma problem uppstår om du öppnar upp linbågen allt för mycket i framkastet och istället för att stanna spöt för det i en svepande rörelse ner mot vattenytan.

Ett annat vanligt fel är att för lång del av skjutlinan, eller för tunn skjutlina, befinner sig utanför toppöglan, vilket

medför att för lite energi förmedlas under kastet. Ett dåligt sträck i bakkastet, det vill säga att du inte väntar ut linan ordentligt, medför också att spöt inte

de fram- och bakkast. Kasta aldrig med mer lina än du behärskar; det är vid "distanskasten" som felen uppstår.

Lär dig hellre att kasta kontrollerat med 10 meter lina, än att kasta med problem och endast bra sträck någon gång vid 20 meter.

Distanskasten växer fram ju bättre du blir på att behärska ett flugkast. Tänk på att ju mer lina du har i luften, desto längre måste du vänta innan ett nytt fram- eller bakkast påbörjas, samtidigt som spöt måste föras i en längre rörelse – men i samma kastplan.

Kom ihåg att den bästa kastinläringen sker på land utan stressen från vakande fiskar.

Kom också ihåg att ett bra flugkast inte börjar i armen eller spöt – utan i huvudet.

Att mentalt och teoretiskt veta hur det ska gå till är en viktig del av ett bra flugkast.

Genom träning kan du sedan korrigera problemen och lära dig kasta mer effektivt och med mindre kraftansträngning.

Ett effektivt handgrepp är A och O. Avståndet mellan handleden och butten på spöt ska vara detsamma under hela kastet.

spänns upp ordentligt inför framkastet som då kollapsar.

Genom att kasta lugnt och harmoniskt, nästan smeka ut linan i luften, får du en god känsla för rytmen och låter då automatiskt linan sträcka ut i bå-

Torrflugelax på Varanger

forts från sid 9

strömvirvlarna. Laxen for i kraftiga körare runt i höljan så vattnet sprutade. En lång stund gick den så nere på djupet och stökade. Utan förvarning kom den sedan upp i ett elegant hopp högt över vattnet. Fort som blixten sänkte jag spöklingen för att fisken inte skulle landa på den spända tafsen. Plasket som följde när laxen åter landade hördes långt över nejden, och jag tyckte mig höra ekot tona ut mellan lågffjällen. Upplösningen kom snabbt och dramatiskt. Laxen gjorde plötsligt en panikartad rusning långt ner mot forsnacken. Helt paralyserad höll jag emot. En tung knyck – och så var det hela över. När jag vevade in flugan var kroken helt utträtad. Laxen var en fin bit på säkert 6 kilo. Tankarna malde. Om flugan ändå hade varit bunden på riktig laxkrok. Då hade utgången säkert blivit en annan. Tänk, den första laxen på torrfluga. Vilken känsla!

Små flytande tubflugor

Det är förvånande hur stor lax som numera tas på torrfluga i dessa Finnmarksälvar. Varje år fångas fiskar på 8–9 kilo, de flesta av finska flugfiskare som har utvecklat tekniken till fulländning. Många använder en Bomber i varierande storlekar och färger. Kroppen på denna fluga är uppbyggd av hjorthår, som friserats till oval cigarrform. Slutligen är ett styvt grizzlehackel bundet i spiral genom det snaggade hjorthåret. Själv har jag komponerat en torrfluga för lax där jag har slopat hacklet. När kroppens hjorthår har friserats, har jag som sista moment bundit in en krage av längre hjorthår bakom kroköglan. Denna krage klipper jag ner något på undersidan, så att flugan, när den ligger på vattnet, vilar på den flata undersidan.

Det kommer hela tiden fram nymodigheter inom laxfisket, och de engelska laxfiskarna Hugh Falkus och Derek Knowles har komponerat en flytande minitubfluga som de kallar Yellow Dog. På en kort plasttub, 6–8 mm lång, binds en tät krans av gulfärgat och svart hår runt som en tät krage. Håret kan vara från hjort. Till denna apteras en mycket liten trekrok nummer 16. Detta ger en nätt fluga som verkligen flyter.

I några sommarvarma laxälvar i Skottland har Derek och Hugh fångat massvis av lax på dessa flytande minituber. Derek Knowles har också skrivit en mycket läsvärd bok som behandlar ämnet på ett ingående sätt: "Salmon on a Dry Fly".

Det kan slutligen nämnas att Lee Wulff i sin mycket omtalade bok "The Atlantic Salmon" utförligt beskriver allt som rör torrflugefiske efter lax.

Ett paradis för flugfiskare!

Hej på Er alla flugfiskevänner!

Vi på Sportfiske Eldorado satsar storkhjärtat på flugfiske, därför kan vi erbjuda mycket brett sortiment och ge dig möjlighet att botanisera bland 1000-tals varor som: Hardy, G.Loomis, Redington, Bauer, Black Shadow, Black Master, Veniard, Emanuelsson, Hoffman, Fenwick, Flymate, Bennecci, Hodgman, Creek Company, Wapsi, Guide Line, Loon, Climax, Patridge, Mustad, Kamasan, Fly Rite, Owl...mm. För oss är kvalitet viktigast därför tycker vi att vårt Eldorado är paradiset och inköpsstället som du behöver! Vi i personalen är entusiastiska flugfiskare själva som sitter gärna i flytningen och lägger ut en streamer efter havsöring. Därför vill vi gärna hälsa Er välkomna till oss och vi garanterar god service och om ni så önskar, goda inköp till rimliga priser

Med vänliga hälsningar

Raffe, Niklaus och Johan

FLUGBRÖN

14' VISION #8/9 2695:-
9,9' G-LOOMIS GL3 #8 3995:-
9' PFLUEGER IM8
MEDALIST #8/9 (900:-) 399:-
9' FENWICK HMX #6, 995:-
9' STEELHEAD #6, 399:-

REDINGTON

REDSTART 2-DEL
7,6' #4-5, INKL.TUB 1499:-
8' #3-4, INKL.TUB 1499:-
8' #5-6, INKL.TUB 1499:-
9' #5-6, INKL.TUB 1599:-
10' #7-8, INKL.TUB 2095:-
REDSTART 4-DEL
8' #5-6, INKL.TUB 2095:-
9' #5-6, INKL.TUB 2095:-
9' #7-8, INKL.TUB 2195:-
FRESH WATER
8' #2, INKL.TUB 2799:-
9' #5, INKL.TUB 2799:-

LIVSTIDSGARANTI MOT
ALLA TYPER AV BROTT!

Provkasta spöt innan
du köper det!

FLUGRILLAR

ABU DIPLOMAT #5-6, 249:-
ABU DIPLOMAT #6-8, 299:-
SYSTEM TWO #4-5, 649:- (1545:-)
STH CASSETTE 1.5 (INKL. 2 st
EXTRA CASS.), 899:-
STH CASSETTE 2 (INKL. 2 st
EXTRA CASS.), 999:-
REDINGTON
2.75 #2-4, 1895:-
REDINGTON
3 #4-6, 1995:-
REDINGTON
3.25 #6-8 2195:-
REDINGTON
3.5 #8-10 2595:-
REDINGTON
4.0 #10-12 2799:-
BLACK SHADOW
2095:-
TROUT 1895:-
GRISLE 2095:-
SALMON 2195:-
EMANUELSSON #4-7
INKL. SKINNFODRAL 2995:-
BAUER M2 3999:-
VISION, VR #3-5 1895:-
VISION, VR #5-7 2295:-

Dealer

FLUGLINOR/TAFS

WORCESTERSHIRE
LINOR WF#4-10, 349:-
WORCESTERSHIRE
KLUMP SH#4-10, 349:-
CORTLAND 333, 394:-
CORTLAND 444SL, 499:-
CORTLAND KLUMP 299:-
CORTLAND MUSKY 499:-
CORTLAND RUNNINGL. 209:-
MAXIMA
TAFSMRTL. 0,10-0,45 29:-
HARDY TAFSMRTL. 50 m, 59:-
FLAT BUTT TAP.TAFS 29:-

VADARE/BLÄDER

ADVENTURE NEOPRENV. 790:-
BARE NEOPRENVAD.
mycket hög kvalitet! 2999:-
HODGMAN, SUPPLEXV. 2799:-
NEOPRENV. STÖVLAR 499:-
ELKA VADARBYXOR 399:-
ELKA VADARSTÖVLAR 299:-
HODGMAN VADARSKOR 795:-
R.T FISKEVÄST 299:-

Äkta "House of
Hardy" Dealer

FLUGBINDNING

HOFFMAN
TUPPNACKE #2 599:-
TUPPSADDLE (1/2), #2, 275:-
TUPPNACKE #3 COMBO
BRUN/GRIZZLY 399:-
SOFTHACKLE
med chickabou, 79:-/st
FLY RITE 18:-/påse
FLY RITE
PORTFOLIO 499:-
VENIARD COCK HACKLES
S-L, många olika färger, 15:-/st
WAPSI EKORRDUBBING
12 st olika färger, 29:-/st
GULDFASAN SKINN
VENIARD 29:-

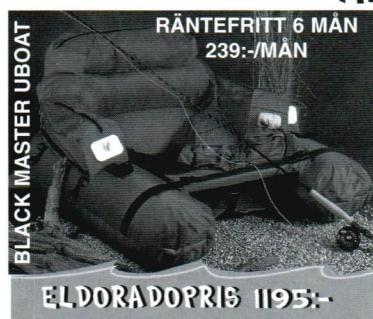
SPÖBYGGNAD

KLINGOR 2-DEL
REDINGTON 7,6' #4, 1295:-
REDINGTON 8' #5, 1295:-
REDINGTON 9' #5, 1295:-
REDINGTON 9' #6, 1295:-
REDINGTON 10' #7, 1295:-
BLACK MASTER 9' #5/6, 429:-
KLINGOR 4-DEL
REDINGTON 9' #6, 1995:-
KLINGOR 3-DEL
BLACK LEVEL 9' #4/5, 710:-
BLACK LEVEL 9' #5/6, 710:-
BYGGSATSER
REDINGTON 9' #6, 4-d., 2995:-
KOMPL. allt du behöver, 299:-
RULLFÄSTEN, 185:-
GUIDE BROD TRÅD, 29:-
METALLIC TRÅD, 42:-
FLEX COAT, 159:-

Dealer

MÅNADENS KLIPP

GULDFASAN-SKINN

(EJ
NACKE
OCH
TOP-
PING)

29:-

FLYMATE STÄD

499:-

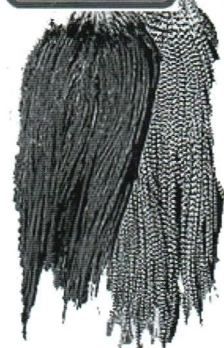
FLUGLINOR TT#3/4-8/9

495:-

VERKTYG-SET

199:-

VISION SUPPLEX-
STRUMPVADARE
(SOM ANDAS)

1395:-

FLUGBINDSET
-VENIARD'S-

324:-

TUPPNACKE #2

599:-

LAXSADDLE #2

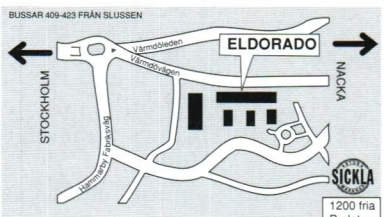
TUPPSADDLE #2 (1/2)

275:-

199:-

ELDORADOPRIS 1995:-

1200 fria
P-platser

TEL 08-642 00 17-19

FAX 08-644 40 14

EMAIL ADAM.GIDENLUND@ELDORADO.SE

ELDORADO

ÖPPET 7 DAGAR
I VECKAN

VÅR ÖPPETTIDER
MAN-FRE 10-19 LÖR 10-16 SÖN 11-16

HODGMAN•KAMASAN•GAMAKATSU•MUSTAD•ROMAN MOSER•VENIARD•DANVILLE•UNI•BAUER•SCIERRA•GUIDE LINE•SIMMS

Flytringsfiske i Arjeplogsfjällen

forts från sid 31

sas och alla tecken på fiskens närvaro suddas ut. Jag knipsar av tafsens med den väl tilltufsade flugan. Nattsländan är den i särklass viktigaste insektsfödan för öringen under sommarmånaderna på dessa breddgrader. Men under rådande omständigheter får det bli en harkranksmuddler som får visa vad den går för. Så med denna välflytande och stripande fluga på släptåg paddlar jag runt med flytringen över "heta" fiskeplatser i hopp om att flugan ska passera någon villig öring.

Genom att variera hastigheten på paddlingen och växelvis öka styrkan i benrörelserna kan man påverka flugans gång på vattnet och därmed få den att verka mer levande, något som kan verka huggutlösande på öringen. En del flugfiskare använder vid denna metod en lång tafs med en eller två upphängarflugor i gammal engelsk eller irländsk sjöfiskeanda. Personligen tycker jag det verkar tillkrånglat och nästan svårt att försvara ur rent fisketisk synpunkt, hur effektivt det än må vara...

Flertalen av huggen kommer plötsligt och kraftfullt när fisken tar den efter flytringen stripande flugan, och håven kommer väl till pass när jag måste tygla fisken under det att jag försiktigt men snabbt tar bort flugan ur dess

mun för att returnera den med så lite mjölksyra som möjligt.

Simmande Harörenymf

Flytringen ger en frihetskänsla som är svår att beskriva. Den måste nog upplevas för att förstås. Man känner sig helt delaktig och nära naturen, när man likt en sjöfågel simmar omkring och studerar insektslivet eller bara njuter av den vackra inramningen.

Vinden vill emellertid inte avta, snarare har den blivit ett snäpp värre, och benen känns trötta efter all motion i motvinden. Så jag vevar in linan på rullen och känner mig nöjd med kvälens fiske. Men då jag just är på väg tillbaka till lägret får jag syn på det andra spöt, som ligger framför mig på flytringen. Det är tacklat med en sinktiplina och längst ut på tafsens sitter en fluga med mycket rörelse i. Den guldkulleförsedda flugan med sin haröredubade, ledade kropp, som i vått tillstånd kan tas för många olika födoinsekter men säkert också ett litet fiskyngel, känns förtroendeingivande.

Jag intalar mig att det kan vara lönt att prova fiskelyckan en sista gång medan jag paddlar tillbaka. Men det slutar som så många gånger förr –

plötsligt sitter jag där lika hoppfull och ovetande om både tid och rum. Det är nu mot skymningen som de större öringarna vågar sig in mot stränderna för att ta del av den rika tillgången på nymfer, kräftdjur och fiskyngel som gärna huserar på de produktiva grundbottenarna.

Klockan närmar sig elva på kvällen och mörkret blir allt påtagligare. Jag fiskar relativt landnära i övergången till djupkanten, då det plötsligt känns som om någon försöker slita spöt ur handen på mig. Tre, fyra tunga knyckar fortplantas via fluglinan, därefter viner den iväg. En tuff rusning på tjugotalet meter följer, men rullbromsen och den tunga sinktiplinan tröttrar fisken rejält. Den följer med ganska snällt tills synen av flytringen får den att tappa fattningen.

Efter ytterligare några rusningar är dock halten av mjölksyra så påtaglig att turerna i vattnet blir allt snävare. Väl i håven kan jag väga in en välskapt öringhanne på 1,4 kilo. Han har tagit flugan så hårt att den sitter långt ner i svalget, och eftersom vi inte har ätit får han följa med till lägret och förgylla vår kväll i form av glödstekt fjällöring, saftig och vackert röd i köttet, allt medan fjällnatten sänker sig över vår tältplats...

Rustad för fjället

forts från sid 23

man ingen glädje av detta, om man saknar rutinen att sätta upp det i stark vind eller inte förstår att läsa landskapet, så att man väljer rätt tältplats. I fjället tar jag alltid hänsyn till vilka vindar som råder och väljer tältplats därefter. Jag undviker naturligtvis öppna höglänter – men också sänkor som riskerar att förvandlas till vattensamlingar vid eventuellt regn. Ett gott tips är att västvindarna ofta är förhärskande i fjällvärlden och att det därför är olämpligt att sätta upp tältet med bredsida vänd åt väster, eftersom bredsida utgör det största vindfånget på ett tält.

Stormköket

På fjället kan man inte alltid räkna med att få tag i tillräckligt med bränsle för matlagning.

Därför måste man ha med ett storm-

kök, som man vet garanterat brinner även vid hård vind.

Utan att göra reklam för något enskilt märke vågar jag ändå påstå att Trangia har en stor del av den svenska marknaden – och det med all rätt. Den här typen av stormkök har en mycket enkel konstruktion, vilket i sin tur gör det mycket driftsäkert. Jag har i många år använt mig av T-röd som bränsle, trots att denna sprit har sotat kastruller och kaffepanna. Fördelen har emellertid varit bättre energiutnyttjande, och dessutom får ju kaffepannan enligt gammal god svensk sportfisketradition gärna vara sortsvart. Men numer finns helt sotningsfri specialsprit till Trangiaköket för den som gillar en aluminiumblank kaffepanna bättre...

Själv tycker jag att jag har bättre kontroll över ett kök som drivs med sprit än med gas. Men här skiftar det från person till person. Under senare år har det också kommit nya och mycket ef-

fektiva gaskök (man kan till och med komplettera sitt gamla Trangia-kök med en gasbrännare). En fördel med gasen är att lågan är lättare att finreglera, men även spritköket har en regleringsring för de tillfällen man vill att det ska sjuda men inte koka. När det gäller T-spriten är det lätt att kontrollera hur mycket bränsle man har kvar, medan det är något osäkrare med en gastub. Ytterligare en nackdel med gasen är att den vid låg yttertemperatur kan brinna sämre än ett kök med spritbrännare.

Men numera finns det en speciell butan/propan blandning för användning ner till cirka 10 minusgrader. Gasen har alltså vissa fördelar (så länge ventilen inte krånglar) medan spritköket genom sin konstruktion i det närmaste är idiotsäkert. Mitt eget val har därför blivit att hålla fast vid spritköket – och dessutom vid sotande T-röd som bränsle...

Se hit!!!

– alla våra läsare som
bor utanför landets
gränser.

Vi har nu möjligheten att ta emot
betalning för prenumerationer
via betalkort såsom:

- Eurocard
- Mastercard
- Visa

Även varor som Du beställer
från vår postorderavdelning kan
vi hantera på samma sätt.

Gör så här: Sänd eller faxa ett
brev där du uppger följande:

- Ditt ärende
 - Kortets namn, exp Visa
 - Kortets giltighetstid
 - Kortets nummer
 - samt Din underskrift
- till Flugfiske i Norden
Violgatan 7
S-343 34 ÄLMHULT
Fax 0476-160 64

AnneMarie Skarp

Marryat CMR

Rullen du väntat på...

Pris 1.295:-

Ring för information om närmaste
återförsäljare

Fly-Dressing
Box 2003
561 02 Huskvarna
Tel 036-134197

Dan-Tackel Sweden. Alltid på hugget med bra erbjudande

2:Sorterings fluglinor

Från 80:- vid köp av 5 st.

Flyt	WF/DT	2-13
Sjunk	WF/DT	2-13
Intem.	WF/DT	2-12
F.Sjunk	WF/DT	4-12
UF. Sjunk	WF/DT	4-13
Sink tip	WF/DT	4-13

Finns där fel på linan byter
vi oavsett orsak

Flugor till fantasipriser

25 olika Våtflugor	75:-
25 olika Nymfer	75:-
25 olika Torrflugor	75:-
10 olika Laxflugor	130:-
50 st Put & Take flugor	
i Box.	Pris 198:-

ALUMINIUMTUBER

Finns till 2, 3 och 4 delat
flugspö **ENHETSPRIS: 295:-**

LEEDA

Dragonfly concept
Finns i 3 storlek
355, 375 och 395

ord. Pris: 699:-
Från: **575:-**

OBS 2 extra spolar

Vi har hela
GATTI'S
Sortiment

**Dan-Tackel har nu öppnat en Sportfiskebutik i Höganäs. Välkommen in.
Vår postorder katalog är Gratis. Ring nu och beställ 042-34 06 01**

Välkommen till NORDVÄRMLAND!

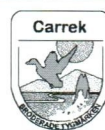
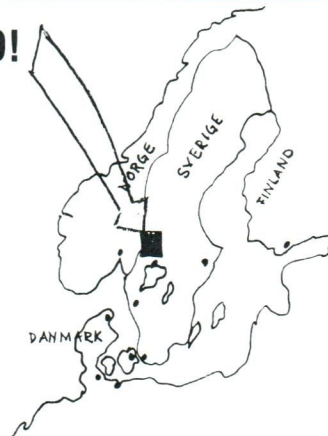
Ett suveränt harrfiske väntar på Dig i Klar-
älven, där även laxöringen nappar. Här
finns också tillgång till "Put-and-Take"-
fiske + ett 40-tal andra fiskevatten.

Billigt boende.

**Sysslebäcks Fiske & Familjecamping
Sysslebäcks FVO**

Bokning o info:

SYSSLEBÄCKS TURISTBYRÅ
0564-103 73
Box 55, 680 60 SYSSLEBÄCK

BRODERADE TYGMÄRKEN

Skriv/ring för upplysning och pris.
Tel. 040-49 65 33
Fax. 040-49 78 30

E-mail: bn913@hem2.passagen.se

Carrek

Box 14019, 200 24 Malmö

Bästa Flugfiskepriserna någonsin?

U-Formad Flytring. Pris fr: **875:-**

Lee Wulff Fluglinor. Pris fr: **425:-**

Dyneema backing (mkt tunn). Pris fr: **95:-**

FISKE & FRITID 0150-167 14

Stohagsgatan 26 641 48 Katrineholm

Beställ Gratis Postorderkatalog!!!

Fly-Dressing AB,
Box 2003,
Hakarpavägen 123,
561 02 Huskvarna
Tel: 036-134197
Fax: 036-134142

"Mycket lina för pengarna" FiN 4/97.
Finns i klass WF 3 till WF 9. Nu även
som Shooting Head kit i 5 klasser!
En kanonlina till rätt pris. Ring för mer
information om närmaste återförsäljare.

Why pay more?

G.Loomis GL3 9' # 5 2755:-

G.Loomis GLX 9' # 5 5295:-

patagonia vertical & shortie väst från 1290:-

Störst i Europa på flugrullar!

Thomas & Thomas, G. Loomis, RSI, Winston, Scott, Powell,
Diamondback, Kapels, Penn, SteelFin, FinNor, Bauer, Stenzel,
Abel, Billy Pate, Tibor, T. Godfrey, Henschel, Ross, Lamson, 3M,
TeensFisher, Patagonia, Tiemo, Kamasan, Regal, DynaKing,
LeChateau, Metz, Hoffmann, och mycket annat!

De senaste nyheterna hittar du först på varan hemsida!

Flyfishing Masters - René Palmér

Ostersjövägen 41A, 236 36 Hölleby

Tel: efter 18.00 040 82365 / Fax: 040 453015

För varan postorderkatalog, skicka 10:- sk i frimärken!

Billigast i Norden på G.Loomis

http://hem2.passagen.se/rene

http://hem2.passagen.se/rene

**Kvalitetsflugor till ditt
Lax- och Havsöringsfiske**

- Även flugbindningsmaterial -

Ismo Saastamoinen
Stationsvägen 2 B
430 63 Hindås
Sweden

Telefon: +46 (0) 301-109 77
Mobil: +46 (0) 70-729 13 75
Telefax: +46 (0) 301-102 07
E-mail: ismo.saastamoinen@swipnet.se
www.iqlflies.com

Köp, Sälj & Byt

De första fem raderna under denna rubrik är gratis för FiN:s prenumeranter. Ytterligare rader **SEK 30:- per rad**, bifogas med beställningen. Då publiceras den oftast i påföljande tidning. Varje rad består av ca 35 nedslag. OBS! Mellanslag, kommatecken och dylikt räknas också. Köp, sälj och byt-marknaden avser endast PRIVAT annonsering. Företag och firmor kan ej annonsera under denna vinjett.

Annonser, vars innehåll tyder på någon kontinuerlig verksamhet i inkomstsyrftas endast emot av FiN prenumeranter såsom betalda radannonser. 30:-/rad bifogas manus.

Skicka Ditt annonsmanus (maskinskrivet eller tydligt textat) till Flugfiske i Norden, Violg. 7, 343 34 Älmhult, fax 0476-160 64. Uppge namn o fullst adress!

Säljes: Splitcane Johan Gustafsson G 401, 7' #4, 3 000 kr. Mohlin Baby Trout, 2 250 kr.. Hardy Ultralite DT 4 & 6F, 300 kr/st. Orvis Super Wading väst stl M. 300 kr. Thomas, tel (S) 040-16 36 84.

Säljes: Talon 15' #10-11, 2 200:-, (bra all-roundspö). Hardy Ultralite Disc laxrulle, bra skick, 1 600:-. Daiwa Altmore 9,5' #6-8, nytt, 1 700:-. Elgeco Hi-P 10' #8-9, 1 900:-, nytt. Tel (S) 018-50 93 04.

Köpes: Ally-kanot, modell 15 eller 15 DR. Ring Curt, tel (S) 0705-74 17 74.

Säljes: FiN 79-96, 18 årg, 2 300:-, samma köp. Orvis Salmon 1078, 10' #9, 3-del, Orvis 13,5' #9-10, m tuber, tills 3 200:-. Tel (S) 0933-108 13. E-post: nils-gunnar,rehn@swipnet.se

Säljes: Mycket lätt laxspö - 13' - Pateke Morton, lina 8-9, 1 200:- (inkl tub). Köpes: Loop 3 alt 3 W. Folke Engström, tel (S) 0960-128 61.

Säljes: Flugfiske i Norden 1979-81, 1 200:-. Flyfisherman Magazine, komplett (nästan) från 1969 till 1997. Ring Lars Ivarsson, tel (S) 0520-370 10, Helger tel (N) 69 32 05 31. livarso@onmail.no.

Säljes: Splitcane spön, Hardy LRH Dry Fly 8,9', med Hardy Princessrulle. Leonard 8'. Walton Powell 8,6'. Rolf, tel (S) 018-42 16 39 efter 18.00.

Säljes: Hele årgange af FiN. Fra 1980 og enkelte numre fra 1979. Primært sælges kun hele årgange. Flemming, tel (DK) 98-18 89 24.

Säljes: Splitcane PHY Driggsv. 7'3 #5. WC 233 v. 8' #6, 3 000:- st. Tel (S) 023-592 37.

Säljes: Laxflugspö 14' #10-11. Bl Master Hi-Level vikt end 220 gr. Byggt m fina detaljer. Oanvänt. Nypris: 2 600:-. Säljes för 1 500:- + postens avg. Tel (S) 021-84 00 36.

Säljes: Böcker av Edward Grey, Fiske med fluga -23, 400:- samt dito engelsk text utgiven på Flyfishers Classic Library -92, 400:-. Tel (S) 021-33 00 82.

Säljes: Laxfiske -98. Stjördalsälven (E 75 mot Trondheim) ca 1 km egen fiskesträcka med många bra hälor. Egen nytte intill älven 1-4 pers. Video finns för utlåning. Sven, tel (S) 08-20 73 00, fax 08-20 39 80.

Säljes: FiN 79-80-81-82 indb. Erik, tel (S) 040-21 81 92.

Säljes: Flugspö ABU Fly Max IM 6, 7,6' #4-5, rulle STH Im Casette i fodral, lina DT 4 F, spötub, nyskick, 1 500 kr. Tel (S) 08-86 35 61.

Säljes: Sagolikt beläget hus vid Ammerån nära Hammerdal. Åretrunt boende, 90 + 40 kvm, 3 ha sjötomt. Utsökt fiske i ån o kringliggande sjöar o tjärnar. Tel (S) 018-38 82 16.

Säljes: Lamiglas Graphite 81/2' #6-7, dkr 450,-. David Norwich Graphite 10 1/2' #7-8, 3-delt med transportrör, dkr 1 100,-. Tel (DK) 00945-754 243 12 efter 16.00.

Säljes: Flugrullar; Mörner Trout (nr T 168) med org fodral, högstbjudande. Loop 2W, ny i org fodral 2 200:-. Flugspön; Thomas & Thomas HS 9' #5, 4-del, 2 500:-. G Loomis GL 3 9' #5, 4-del, nytt, 2 500:-. Tel (S) 054-18 42 38 efter 18.00.

Köpes: Bringsén Black Shadow "Grilse". Gärna med ex spole, ev en-hands ca #8 el #9. Jocke, tel (S) 044-614 98.

Köpes: Orvis Spring Creek. Sven C, tel (S) 031-40 12 24.

Säljes: 6 st Laxgutflugor Farlow på originalkarton 5/0-8/0. Hardy Fibatube Grafit 14' #9-10 nytt! Extraspolar Black Shadow Trout. Record Standard. Tel (S) 0454-512 92.

Liten klubb tar in nya medlemmar. Egen sjö med Öring, Rödning, Regnbåge i södra Kilsbergen. Sugan ring Lars Carlsson, tel (S) 019-36 10 24, Björkrisvägen 27 a, 702 34 Örebro.

Säljes: LRH Palakona 9' cane spinningrod 1 500 kr, The Dee 9' cane spinningrd, 1 000 kr, Milords 10' cane 3/-9, 1 000 kr, Hardy smuggler spinn 7', 6-del m lädertub, 2 500 kr. Hardy smuggler flug 8 1/2' #6, 7-del m lädertub, 3 000 kr. Stefan, tel (S) 0492-316 38.

KÄNSLAN SITTER I HANDEN

KÄNN EFTER SJÄLV – MED ETT POOL 12 SPÖ TILL EXEMPEL

Scientific
Anglers™

Modell: Pool 12 SSR Flugspön
Den unika invändiga taperingen av grafitlagren ger Pool 12 SSR-serien oslagbar balans, vibrationsdämpning och styrka. Livstids garanti för fabriks/materialfel för förste ägaren. Tillverkas i England.

Mastery GPX WF 6F 27.4 m

2,1 8,2 1,8 15,3

Årets nyhet från Scientific Anglers. Marknadens mest avancerade allroundlina som klarar de flesta fiskesituationer du kan råka ut för.

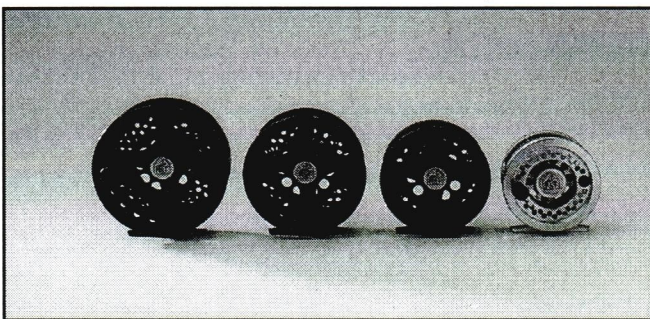

POOL 12

HOOKED ON A FEELING

Modell: System² – Flugrullar
– Ny, förbättrad version
– Lättare (vikt 116 gram)
– Minimal startfriktion
– Mjukare och jämnare broms
– Enkelt att byta höger/vänster vev
– Finns i 8 storlekar

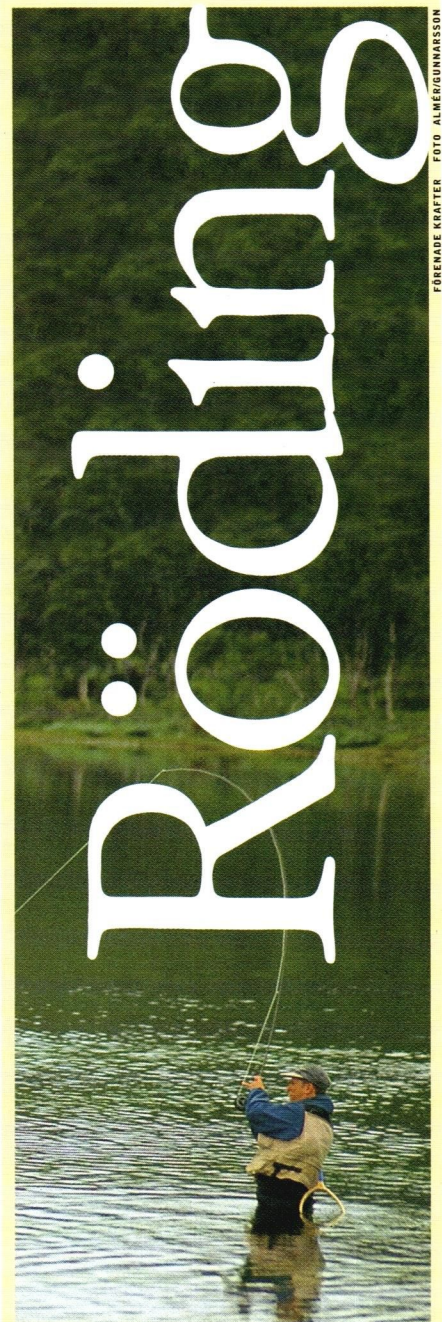
Finns hos redskapshandlare och på BIOS Testcenter i Hökensås och på Stöten Camping.
Pool 12 är ett nytt varumärke från BIOS – Best In Outdoor Sports. Tel: 0280-441 00

RST Zirkon, originalet från Tyskland. Stor spole, mjuk och fin broms, valbar diskret knarr. Fyra storlekar från WF4 till WF 11. Finns i svart och rött, andra färger på specialbeställning. Kom till närmaste återförsäljare och testa en fin flugrulle!

Sverige: Alnö Sportfiske/Alnö, Blixt Sport/Umeå, Elgeco/V:a Frölunda, www.capricorn.se/
Bomsarvet Borlänge, Fiskeknuten/Kristianstad, Fiskarnas Reskapshandel/Stockholm,
Fiskemagasinet/Karlskrona, Fiske och Fritid/Varberg, Fiskeservice/Östersund, Fiskredskap/
Nyköping, Fly-Dressing/Huskvarna, Flyfishing Masters/Höllviken, Hökensås Sportfiske,
Jakthuset/Eskilstuna, Karlstads Fiske & Fritid/Karlstad, K-J Flugfiske/Hisings-Backa,
JK Flugfiske/Malmköping, Rekord Fiske & Fritid/Mörrum, Skeppsfournering/Norrköping,
Sportfiske Eldorado/Stockholm, Sportimport/Sandviken, Vapencentralen/Kalmar, Vargöns
Järnhandel/Vargön, Varuhallen Hobby/Ängelholm, Wildmarkshopen/Luleå, Willys
Sportfiske/Västerås och Köping, Wittlocks Sportfiske/Halmstad, Wollmars Sportfiske/Borås
Norge: Agdars Sportfiske/Trondheim, Finn de Lange/Bergen **Finland:** Ky Hellbom Kb/Vantaa,
Kenkä-Masa/Pieksämäki, Schröder/Helsingfors

Generalagent: Fly-Dressing Box 2003 561 02 Huskvarna Tel 036-134197

FÖRENADE KRÄFTER FOTO ALMER/GUNNARSSON

Storsetet ligger ungefär 6 km norr om vår camp i Miekak. En vandring på en dryg halvtimme. Väl framme så står du vid ett vatten som vi själva utnämner till Sveriges bästa rödingvatten. Nämn Storsetet för någon som varit här, så får du kanske veta mer.

Ring, faxa eller skriv så skickar vi mer information.

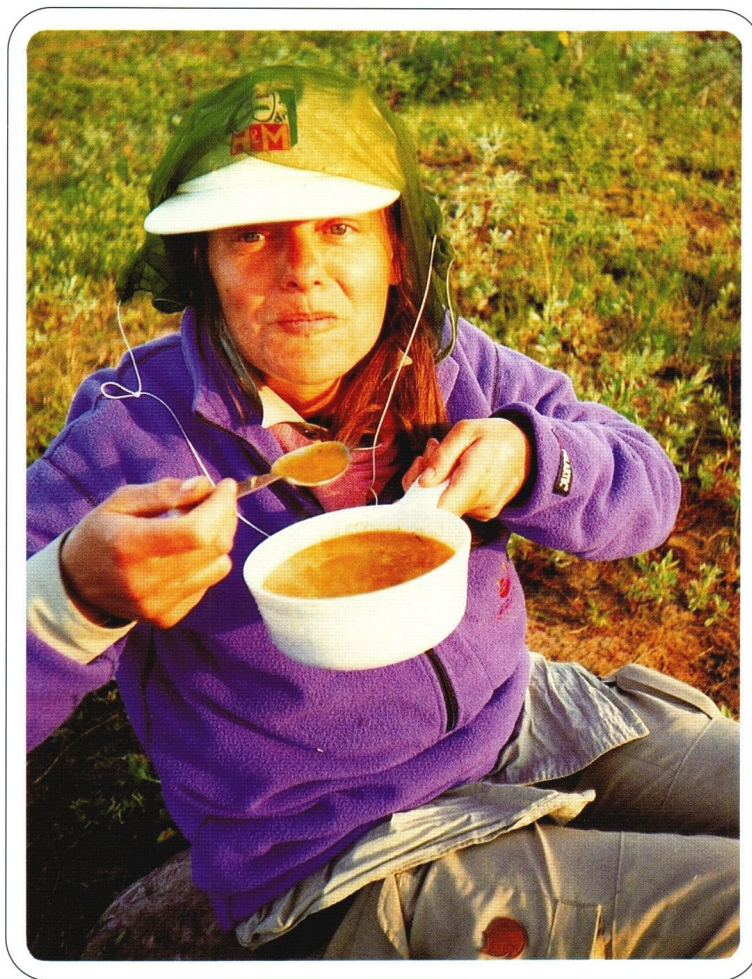

MIEKAK JAKT & FISKECAMP

Hamnplan, 930 90 Arjeplog.
Tel 0961-612 40, fax 0961-105 96.

Festmat på fjället

Text & foto: Ragnar Tollef

Packningen är tung och de första timmarna bär det uppför mot ett pass.

Hurra! Ryggen inte bara håller. Alla kramper och ont försvinner. Stegen får spänst. Kiropraktorns sista ord innan vi skildes tio dagar tidigare ekar i mina öron:

"Ut på fjället med dig och bli som folk."

Vi tar oss över passet och är uppe i min favoritdal bland mjuka lågfjäll. Här finns inget mer än vi och det vi ser. I hela världen finns bara detta. Rasbranter, videsnår, mossar, flar, dödisområden och små palsar. Ofta har palsen ett regerande fjällabbar. Ibland går vi på fast och torr mark med glesa dvärgbjörkbestånd. Där är det lätt att gå. Men oftast dröjer det inte länge förrän vi hoppar mellan tuvor i kärr eller balanserar på vickiga stenar i dödisen.

Jokken dyker upp ur ett pass på andra sidan dalen. Slingrar sig sedan nedåt med forsar mellan små sel och större. Mitt i dalen bildar jokken stora meanderslingor och där skall man inte försöka ta sig fram. Området är visserligen stenigt och sandigt men vattensjukt ändå. Videt där blir ibland betydligt högre än mina hundraåttiosju centimeter. Där får man klättra på viderötterna för att inte gå ned sig.

När vi sätter oss ned för att vila och ta en Varma Koppen ser vi Ragatvárri. En liten kulle vid vilken sköna fiskeminnen fästs.

Vi når dit vid lunchtid. Målet denna gång är några sjöar som ligger på andra sidan, uppströms en av de bäckar som ger jokken sitt vatten. Det är några kilometer kvar så vi stannar vid jokken för att ta lunchpaus.

Just där en fors kommer ut i ett långt sel slår vi oss ned och pustar ut. Dricker lite av jockens vatten.

"Vad skall vi ha?" frågar Inger-Marit. "Varma Koppen igen? En soppa?"

Vi plockar fram Trangiaköket, hårt bröd och smör.

En ring på ytan trettio meter bort!

En lite mer noggrann studie visar att det går en harr och nymfar i strömskarven. Just där den svaga strömmen böjer av från vår strand för att ta sig över till den andra, innan den sen kastar sig ut över nacken till nästa fors.

"Ska vi ha stekt harr på mackan i stället?" undrar jag.

"Ja, ja. Bara du inte blir borta så länge", svarar hon.

Jag tacklar spöet och sätter på en Klinkhamer Special. Smyger iväg i videt. Vid stranden växer det tätt och jag får dra mig inåt en bit. Hittar i alla fall ett ställe där jag når strömskarven med ett kort kast. Får iväg flugan med hjälp av någon slags kombination av rollkast och sidokast.

Flugan hamnar bara trettio centimeter från strandvidet.

Det är någon meter från där jag tänkt mig. Harren har inte skrämts utan går fortfarande snällt och nappar nymfer. Jag gör en otymplig rörelse med syfte att få flugan närmare fisken. Den ströpar lite. Harren kommer farande och innan jag hinna reagera sitter den fast.

Tio minuter senare är den fjällad och filead med småbenen vid sidolinjen bortskurna. Jag saltar och lägger ned lagom stora bitar i teflonpannan. I det heta smöret får fisken liv igen. Bitarna böjer sig som inför ett hopp ur vattnet. Köttet blir snabbt vitt och färdigt och varje gyllenbrun bit passar till en smörad skiva Sportknäcke. Harren var stor nog för två mackor var. Mätta och belåtna kokar vi kaffe att njuta av efteråt.

Den som ätit harr på detta sätt, lätt saltad, pinfärsk och smörstekt, avnjuten på hårt bröd i den ljuvligaste vildmark intill en nordsvensk jock, han vet att Operakällaren inte på någon punkt vinner vid en jämförelse. Inte ens dyra blomsterkreationer ställda på bord som har utsikt mot Strömmen kan konkurrera med våra smörbullar, fjällvedel och lappspira som blandats med vanlig smörblomma och midsommarblomster.

Vi har vårt läger på en liten skön gräsplätt där tältet står bara en meter från det strömmande vattnet. Hundra meter nedströms breder "Kiloharrselet" ut sig. På kartan har det inget namn men i min dagbok har det främsta platsen när det gäller stora harrar. Denna gång har emellertid fisket slagit fel.

Vi går därför uppströms. Jokken ligger mellan en sandås och ett kärr. Ibland når åsen ända fram till strandkanten och växtligheten är då skral, men ibland växer en liten fjällbjörkskog emellan och stranden täcks av tät vide. Vi går uppe på eller nedanför åsen och letar efter en lämplig fiskeplats. När vi når ett långt, smalt sel stannar Inger-Marit. Hon har hittat en plats där hon når igenom videt. Jag går själv till selets övre ända för att prova där.

Inger-Marit står så till att hon måste rollkasta ut flugan. Det är en kufisk variant med hjorthårskropp och vita stående vingar som flyter mycket bra. Ser ut som något mellan ting mellan nattslände- och dagsländeimitation. Hon når bara ut fem-sex meter, men flugan rider högt och fint i den långsamma strömmen. Hon ser en rörelse i ögonvrån och upptäcker ett litet stim av harrar som kommer längs med stranden. De passerar nästan under fötterna på henne och hon blir naturligtvis alldeles exalterad. Hon vevar snabbt in tills hon bara har cirka en meter av fluglinan utanför spöspetsen. Viftar ut flugan uppströms och den glider sakta mot henne en meter från videt.

En harr kommer simmande ensam alldeles invid stranden och är på väg att passera henne utan att ens titta ut mot

flugan. Tydligt är bytet för dagen sådant som faller från videt. Hon höjer försiktigt spöet och flugan rör sig några centimeter. Det räcker. Harren har uppfattat och accelererar nu mot flugan och tar utan att tveka med ett stort plask.

Det är hennes första torrflugeharr!

Harren är väluppfostrad och kämpar slut på sig utan att gå in i några rötter. När den givit upp och hon vevat in hela linan och en del av tafsens, lyfter hon helt sonika fisken ur vattnet med spöet tills hon får in håven under. Harren måste ha blivit chockad av det udda beteendet och kommer sig inte för att ge ett endaste litet knyck – en åtgärd som säkert befriar den.

Under tiden har jag också tagit en harr och vi har nog för middagen och drar oss hemåt nöjda med vår fångst.

Harrsoppa gourmet

Fiskfilé (harr, röding, öring) i små benfria bitar (c:a 2–4 cm)

En rejäl näve skivad, torkad: röd/gul lök, vitlök, purjolök och stångselleri

25 g smör (margarin)

0,5 g saffran (1 paket)

1 krm fänkålsfrön

1 krm krossad svartpeppar

2 msk vetemjöl (jag använder Idealmjöl)

c:a 0,8 liter stark grönsaksbuljong (via pulver)

1 msk mjölkpulver

Så torkar man det gröna:

Skär 2 mm skivor av löken och sellerin. Vitlöken skärs mycket tunt. Lägg bakpapper på en plåt. Strö ut hacket jämnt över plåten i ett lager. Sätt in i ugn som ställts på 50° och låt luckan stå på glänt. Efter en natt är allt torrt. Förvaras i plastpåse i frysen tills det är dags att åka. Ta fram påsen en dag innan och lufta bort extra fukt som frysts ut.

står en gryta och puttrar på svag värme. I den har jag de torkade grönsakerna och lite vatten. Locket är på för det gäller ju att få in fukten. Fukt som jag under vintern hemma i stan jobbat så med att få bort. När nästan all vätska är absorberad lägger jag i smör och låter det hela puttra ytterligare några minuter.

På med saffran, fänkålsfrön och lite krossad svartpeppar och rör om. Sedan värmer jag en ny kastrull med vatten och en sked buljongpulver. Det är viktigt att buljongen är het för att mjölet inte skall klumpa sig. Tillbaka till första grytan, och när det puttrar igen strör jag på mjölet och rör om noga. Den varma buljongen hålls på under omrörning (vispning) tills allt blir slätt. Låt småkoka i minst fem minuter för att ta bort mjölsmaken. Vispa i mjölkpulver under gång tills lagom färg åstadkommits. Sist lägger jag i fiskbitarna och det hela får sjuda/småkoka bara tills den tjockaste biten är klar. Voila! Harrsoppa Gourmet!

Avnjutes med hårt bröd med smör och ost och den nödvändiga fjällchampagnen – en kåsa fylls med friskt jockvatten. Just vid förtäringsoögonblicket släpps en 1 grams C-vitaminbrustablett i. Drink medan det bubblar.

Äter man denna måltid i kvällningen vid en jock som man älskar, med en trevligt sprakande brasa som håller myggen på avstånd och med sin fiskekompis intill sig – då är livet på topp!

Min flue har det faktisk ikke ret godt. Det meste af kropsmaterialet er væk, der er næsten kun lidt tynd kobbertråd tilbage. Halvdelen af vingen er også væk. Så man kan nok med rette sige, at den er lidt sidetung. Men den bliver ved med at woble...

Den har også været et stykke tid i elven, så tilbage i åen med den. Jeg har altid følt, at det var lidt bedrøveligt at slå vidunderlige skabninger som havørrede og laks for panden – dermed ikke sagt, at jeg ikke har gjort det – men alle laksefiskere kender det lille stik, det giver, når man gør det. Derfor er det en fin oplevelse at sætte fisk ud igen.

Da jeg har nydt synet af den flotte hale, der sætter af i strømmen, vil jeg lige bringe stang og forfang på plads og i orden – og derfor sjatter jeg fluen lidt ud i strømmen, så jeg kan få linen lagt pænt på hjulet. På dette tidspunkt er solen kommet lidt længere om, og jeg kan se fluen meget tydeligt i vandet. Det jeg ser, forbløffer mig. Fluen opfører sig helt tosset. Det ene øjeblik står den fint og flot som den skal. Det næste øjeblik tumler den om på siden. For så lidt efter at komme på ret køl igen. Jeg kan stadig huske, at min første tanke var:

”Den tror sgu da, at den er en wobler.”

Et nærmere eftersyn – på kaffebordet på land – viser, at min flue faktisk ikke har det ret godt. Det meste af kropsmaterialet er væk, der er næsten kun lidt tynd kobbertråd tilbage. Halvdelen af vingen er også væk. Så man kan nok med rette sige, at den er lidt sidetung. Men den bliver ved med at woble, ved visse strømhastigheder, da jeg prøver den forskellige steder i elven.

Siden den dag opbevarede jeg den nænsomt i min flue-

æske som ”sidste håb”, når alt andet kiksede. Men jeg fik faktisk aldrig mere fisk på den, og så gik den lidt i glemmebogen.

Lige til en dag, da jeg stod på Stråpa-valdet i Suldalslågen i Norge. Alle mennesker kender det. At de pludselig står i en situation, de føler, de har oplevet før. Solen stod direkte ind i øjnene på mig. Suldalslågens vand er mørkt. Strømmen, hvor jeg stod, pæn men blød – og så det helt særlige lys. Jeg vidste øjeblikkeligt, hvad jeg skulle gøre.

”Wobleren” på forfanget i en fart – et kast på 7–8 meter. Et til en anelse længere – og bang! Den nydeligste Suldalslaks på 8 kilo.

Jeg fangede aldrig noget på den senere. Måske holdt den op med at woble, fordi den ikke gad mere. Eller fordi den ikke kunne mere på grund af slid. Måske har den i virkeligheden kun woblet, når jeg holdt den i vandet på kort line. Måske var det lyset. Måske var det slet ingen ting.

Den endte sine dage, da den ene krogspids brækkede af. Uheldet skete, da jeg forsøgte at bringe den tilbage i facon, efter at den lidt hårdhændet var blevet trukket fri af nogle sten. – Et er dog sikkert. Det var en ganske særlig flue, der endte med at komme i FiN, fordi den ikke lignede alle de andre...

TIPSRUTAN: ...och ett lite enklare alternativ på fjällmaten

Jag kan inte riktigt förlika mig med de frystorkade rätter som säljs till höga priser i sportbutikerna, eftersom det idag finns betydligt billigare alternativ i vanliga livsmedelsbutiker. Största utbudet är olika soppor, men de ger inte tillräckligt med energi vid fjällfisket om man inte kompletterar med ris eller makaroner. I det senare fallet väljer jag snabbmakaroner för att minska koktiden och spara på T-spriten.

En klar favorit är Knorr's "Amerikansk farmarsoppa". Jag minskar den rekommenderade mängden vatten med några deciliter, och när soppan är halvfärdig lägger jag i ett par nävar snabbmakaroner. När dessa kokat mjuka är soppan också klar – men nu i form av en god och mättande stuvning.

Enkelt och smidigt de dagar fiskelyckan sviker...

Mikael Kullin

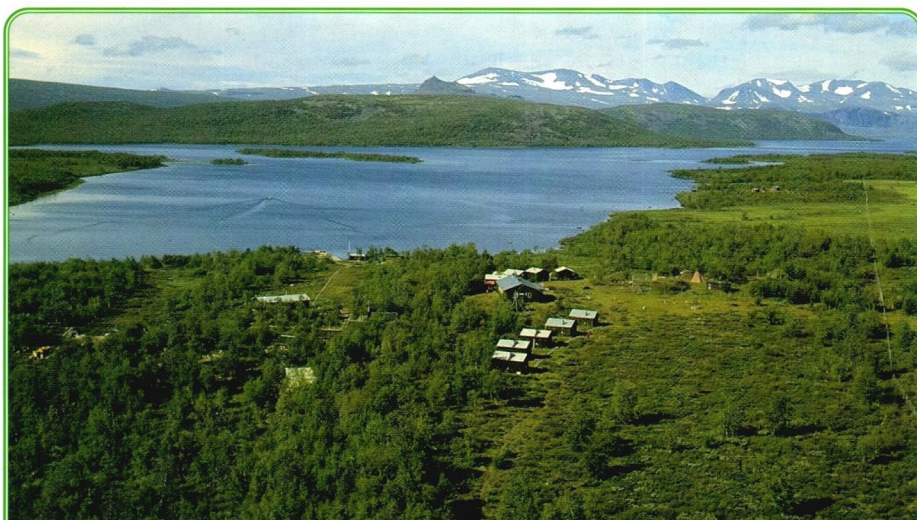

Drömfiske Jämtland-
Härjedalen, Frösö
Strand, Box 601,
832 23 Frösön
Tel: 063-14 72 00
Fax: 063-14 72 01
e-post:
dromfiske@hotell.itz.se

**För bokning
063-14 72 02**

**Beställ
årets
broschyr,
vi skickar
dig den
GRATIS!**

**Vemdalen - Tännäs - Övre Ljungans Fiske - Polarflyg - Dammån
Edsåsdalen - Ammerån - Gimån - Hotagsfiske - Frostviken Fiske**

Upplev ditt livs bästa flugfiske någonsin!

Fiska i Kaitumälven i sommar!

Paketresor med flyg från Kiruna eller Nikkaluokta

**Ring för Broschyr eller bokning
0970-136 30 fax 136 36**

**Optimalt
från Adexa.**

*De legendariska ATH-rullarna
har en unik kombination av
utsökt design och kvalitet med
priser från SEK 1.950:-
Rullen på bilden, Rio Orbigo,
cirka SEK 3.400:-*

*"Adexas material är av allra
bögsta kvalitet. Sedan har de ett
så brett sortiment att jag får tag
på allt jag behöver. Jag använ-
der alltid Adexas flugbindnings-
material"*

Ismo Saastamoinen, professionell flugbindare.

*Våra produkter kan köpas
i välsorterade sportfiskebutiker.*

Gamla Tuvevägen 22. 417 05 Göteborg.
Telefon 031-51 01 30. Fax 031-51 01 90.

Specialare för regnbågen: *Streaking Rackelhamer*

Det finns ju ett antal flugor som man bara fastnar för vid första anblicken, eller hur? För mig blev det kärlek vid första ögonkastet när jag såg Streaking Caddis, Rackelhanen och Klinkhamer. Detta har bara hänt en gång tidigare, då jag mötte min fru.

Dessa tre flugor har givit mig otaliga regnbågar och en och annan harr. Ibland är det dock som förgjort, särskilt om man fiskar i någon av Hökensås klara sjöar som råkar ligga spegelblank. Fisken är då extremt skygg, och en flytlina med vidhängande tafs skrämmer eventuella aspiranter på en hasande nattsländeimitation all världens väg. Vad göra? Det är inte alltid så lätt, men så här har jag gjort med viss framgång.

Min speciella hybridfluga för dessa tillfällen har samlat de bästa egenskaperna från ovan nämnda favoriter: Profilen från Streaking Caddis, förmågan att komma upp på ytan efter ett ryck från Rackelhanen och den under vattnet förföriskt hängande bakkroppen från Klinkhamer. När man drar ner flugan under vattnet hörs ett ljudligt plopp, efter en halvmeter kommer det upp en luftbubbla, efter ytterligare en halvmeter kommer flugan upp... Då hugger det!

Så här binder du:

Krok: Partridge K2B stl 8 eller K12 i samma storlek.

Bindtråd: Monocord B.

Kropp: Olive floss med silverribbing. Flosset mörknar då det lackas för att inte ta åt sig impregnering.

Undervinge: Brunt polygarn.

Övervinge och huvud: Rådjur, vinterpäls.

Flugan går även att fiska som kläckare med intermediatelinan eller flytlina. Eller som dykande nattslände med intermediatelinan. Med en sjunklina, som fått dra ner flugan mot botten, kan den tas hem i lugna halvmetersdrag och ser då ut att sträva mot botten. Självklart kan den också fiskas dead drift. Flugan fungerar på många olika sätt och har blivit outhärlig vid mitt regnbågsfiske.

Björn Isaksson

Flugfiske i Norden

Nr 3 juni 1998
Ärgång 20

Redaktör:
Gunnar Johnson

Ansvarig utgivare:
Nore Sundin

PRENUMERATIONER, BESTÄLLNINGAR, KASSA: Anne-Marie Skarp, Violgatan 7, 343 34 Älmhult, tel. 0476/160 90. Fax 0476/160 64.

ANNONSER: Ulf Olofsson, Husargatan 11, 411 22 Göteborg, tel. 031/711 55 74.

REDAKTION: Gunnar Johnson, Box 22, 571 06 Bodafors, tel. 0380/37 11 25.

Prenumerationspris: för kalenderår 1998 SEK 285 i Skandinavien, SEK 405 i Europa och SEK 470 i övriga världen. Våra postgironummer är:
i Sverige 10794-6
i Danmark 5 00 21 33
i Finland 1099 515
i Norge 0806 1931377.

Payment from abroad by e.g. Euro-card, Visa, Mastercard, eurocheque or international money order in Swedish crowns payable to Flugfiske i Norden, Violgatan 7, 343 34 Älmhult, Sweden.

GLÖM EJ ATT ADRESSÄNDRA SKRIFTLIGT NÄR DU FLYTTAR. UPPGE OCKSÅ ALLTID GAMLA ADRESSEN.

Redaktionen tar gärna emot artiklar, reportage och bilder från läsarna. För ej beställt material ansvaras icke. Eftertryck eller annat mångfaldigande av innehållet i denna tidning, helt eller delvis, är ej tillåtet enligt lagen om upphovsmannarätt.

Flugfiske i Norden utges av Förlagsaktiebolaget Flugfiske i Norden. Tidningen utkommer med sex nummer om året: feb, april, juni, okt och dec (dubbelnummer).

Sättning: Art Graphia AB.

Repro: Reprografen AB.

Tryckt 1998 hos On Paper, Helsingborg.

ISSN 0349-3849.

341 075

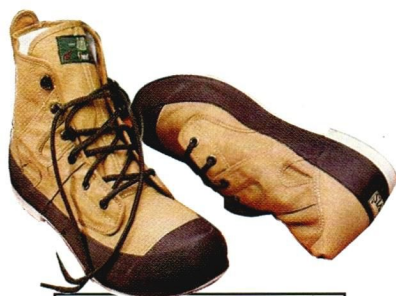
Flugfiske i Norden är tryckt i miljögodkänd tryckprocess.

Nummer 4 av Flugfiske i Norden 1998 beräknas utkomma i okt.

Clearwater Andningsvadare
1.995:-

Orvis Clearwater Andningsvadare
 Samma "No Sweat" teknologi som i de dyra "Gore Tex" vadarna". Mycket lätta vadare som är en dröm att använda då det är varmt väder. USAs mest sålda andningsvadare.

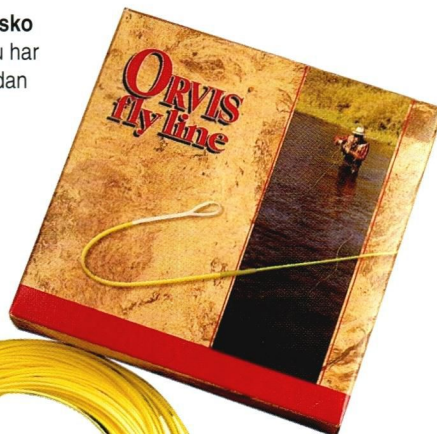
Clearwater Vadarsko
550:-

Orvis Clearwater Vadarsko
 En mycket lätt och billig vadarsko som du kan rulla ihop och stoppa ner i en väska. Med fildsula. Stl. 39-47

Lightweight Vadarsko
950:-

Orvis Lightweight Vadarsko
 En stabil vadarsko som nu har blivit ännu lättare. Ovansidan gjord av corduramaterial. Förstärkta i tån och med fildsula.

Hy-Flote Extra
550:-

Orvis Hy-Flote extra

Olika längder och huvuden gör att du får ut maximum av varje linklass. Linan flyter mycket högt och är därför lätt att lyfta. Fluorecerande gul färg gör att du ser den tydligt även i skymning. Flytande.
 WF 3, 4, 5 är 21 meter långa med 10,5 meters huvud
 WF 6, 7, 8 är 24 meter långa med 13 meters huvud.
 WF 9, 10, 11, 12 är 27 meter långa med 15 meters huvud

ORVIS

HANDLA RÄNTEFRITT
6 MÅNADER

Lokala avvikelser kan förekomma.

RABATTKUPONG

Klipp ur och tag med kupongen till din Fiske Team Sweden butik

100:- rabatt

vid köp av en Orvis Hy-Flote lina, tom 30/6 -98

34 butiker i samverkan.

Sveriges största fackhandelskedja inom sportfiske.

Kontakta alltid din närmaste Fiske Team-butik först.

Där hittar du massor av nyheter till kanonpriser.

BORLÄNGE

Oilles Fiske & Fritid
 Hugo Hedströmsväg 16 • 0243-190 95

ENKÖPING

Karlssons Jakt, Fritid & Fiske
 Kungsgatan 4 • 0171-303 50

FALUN

Jakt & Fiske Center
 Trotsgatan 5 • 023-218 55

GNESTA

Gnesta Fiskeredskap
 Västra Storgatan 2 • 0158-102 50

GÄVLE

Gävle Fiskeredskap
 N:a Skeppsbron 1 • 026-51 05 00

GÖTEBORG

Strömvalis Sportfiske
 Östra Larmgatan 14 • 031-711 55 72

GÖTEBORG

Strömvalis Sportfiske
 Sporthouse/Backavägen • 031-22 06 22

HALMSTAD

Wittlock Sportfiske
 Köpmansgatan 25 • 035-21 21 91

JÖNKÖPING

Kurres Fiskeshop
 Lantmäterigränd 6 • 036-16 77 03

KALMAR

Vapencentralen
 Södra Långgatan 8 • 0480-41 10 56

KARLSHAMN

Fiskeshopen
 Saltsjövägen 53 • 0454-197 10

KARLSKRONA

Fiskemagasinet
 Amiralitetstorget 23 • 0455-100 71

KIRUNA

Vildmarkshörnan
 Bergmästaregatan 2 • 0980-822 15

KÖPING

Willis Sportfiske
 Stora gatan 22 • 0221-102 40

LINKÖPING

Öhammars Fiske och Uteliv
 Nygatan 11 • 013-14 48 95

LOS

Vildmarksnära
 Tandsjöborg • 0250-820 08

LULEÅ

Vildmarkshopen
 Delflingatan 2 • 0920-100 52

MALMÖ

Fiske & Fiskar AB
 Regementsgatan 17 • 040-26 06 77

PITEÅ

Sportspecialisten AB
 Småstaden • 0911-181 18

SANDVIKEN

Sportimport
 Storgatan 22 B • 026-25 66 29

STENUNGSUND

Björns Fiske & Jakt
 Strandvägen 14 • 0303-843 40

STOCKHOLM

Fiskarnas Redskapshandel
 S:t Paulsgatan 2-4 • 08-641 82 14

SUNDBYBERG

Sundbybergs Sportfiske Center
 Torget 3 • 08-28 96 23

SUNDSVALL

Alnö Sport & Fiske
 Snäckvägen 14 • 060-55 68 50

SÖDERTÄLJE

Södertälje Fiskeredskap AB
 Tullhuset Gästhamnen • 08-550 663 75

UMEÅ

Blixtsport
 Kungsgatan 94 • 090-77 40 70

UPPSALA

Husbergs Elfr
 Svartbäcksgatan 19 • 018-13 09 94

VIMMERBY

AT Vapen
 Magasinsgatan 4 • 0492-103 60

VÄSTERÅS

Willis Sportfiske
 Långmärtensgatan 2 • 021-14 44 14

VÄXJÖ

City Fiske AB
 Linnégatan 20 • 0470-172 55

YSTAD

Fiske & Sportboden
 Österportstorg 1 • 0411-129 79

ÄMÅL

Höglunds Jäm
 Fågelmyrsvägen 4 • 0532-121 00

ÖREBRO

Östlunds Jakt & Fiskecenter
 Radiatorvägen 1 • 019-27 12 14

ÖSTERSUND

Fiskeservice
 Stor Torget 6 • 063-10 68 22

Priset så långt lagret räcker.

En skön konst.

Flugfiske är en skön konst som förutom blick för naturens och vattnets skiftningar kräver timing och följsamhet. Dagens flugfiskare kräver spön som klarar av att ge det där lilla extra i pressade situationer, utan att ge avkall på en smidig presentation av flugan. De vill också kunna välja spön med en action som tillåter öppnare linbågar och känsligare presentation.

I mer än 40 år har Fenwick tillverkat USA:s mest exklusiva flugfiskespön. Flera generationer av skickliga flugfiskare har bidragit med sina erfarenheter. Erfarenheter som du finner i dagens Fenwickspö.

Performance For Dedicated Fishermen